

Η ΝΕΟΓΑΙΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.10.85
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

8

ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ

(Νόμος 334)

Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένον ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΣΕΛ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ 28 — 22 Ἀπριλίου 1939

ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγυπτίου Λίρ. 1
Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητος):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Σύμφωνα με ὅσα ἔχουμε πῇ ἐπανειλημμένως
μέχρι σήμερα οἱ συνδρομῆς τοῦ Περιοδικοῦ ὠρί-
σθησαν ὡς ἑξῆς:

Οἱ Φαλαγγίτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπα-
νεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ στρατιῶ-
ται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἓνα ἔτος
(συνδρομὴ ἑτησίᾳ) πρέπει ν' ἀποστείλουν 160
δραχ., ἂν θέλουν γιὰ ἕξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς
μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ
εἶναι δραχ. 200, ὑποδιακριμένη ἀνάλογα με τὰ
χρονικὰ διαστήματα ποὺ θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες, Σχολικὰς
Ἐφορείας, Ἐταιρείας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γε-
νικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δι-
καίου ἡ ἑτησίᾳ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρό-
τερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μι-
κροὺς συνδρομητὰς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώ-
τας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις νὰ στέλλουν τὴν τρίμηνη
συνδρομὴ των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ
δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιὰτὶ εἶναι
ἀδύνατη ἡ παρακολούθησις των μέσα σὲ χιλιά-
δες συνδρομητὰς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν
τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὡς ἂν
ἐμβάζουν οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυ-
δρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα
ταύτης μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύν-
σεώς των καὶ τὸ τι ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελ-
λόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσις
ποῦ μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταὶ μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ
Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν
καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὁπωσδή-
ποτε χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεο-
λαία» νὰ τὰ ἀπευθύνουν εἰς τὰς ἀπλῶς πρὸς τὸ Πε-
ριοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε
πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρούβαλην, Γεν. Γραμματέα τῆς
Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Κα-
ραγεώργη τῆς Σερβίας 4.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑ' ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΟΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Εσωτερικοῦ μεχρι Δραχμῶν . . .	100.000.—	Κεφάλαιον Καταθετῶν . . .	Δραχ. 3.300.000.000
Ἑξωτερικοῦ » » . . .	500.000.—	Ἀποθεματικὸν » »	280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς
ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιῶνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπάρδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον
οἰκονομίας.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων, με τὴν πλαισίωσιν
ποῦ τῆς ἔδωσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς
τοὺς κόλπους τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεο-
λαίας, ἀνέλαθεν ἐνεργὸν καὶ ὑπεύθυνον κρατικὸν
καὶ κοινωνικὸν ρόλον. Καὶ κάθε ἐνεργὸς ρόλος
συνεπάγεται καθήκοντα καὶ γεννᾷ εὐθύναν.
Ὁφείλουν ἐπομένως οἱ νέοι Ἕλληνες νὰ πάρουν
εἰς τὰ σοβαρὰ αὐτὰ τὰ καθήκοντα καὶ αὐτὰς τὰς
εὐθύναν. Ὁφείλουν νὰ πάρουν εἰς τὰ σοβαρὰ τὸ
γεγονός, ὅτι τὰ καθήκοντα καὶ αἱ εὐθύναι ποῦ
ἀνέλαβον ἂν δὲν τὴν καταργοῦν ἐντελῶς — αὐτὸ
θὰ ἦτο ἴσως ἀφύσικον — θέτουν ὅμως ὅρια καὶ
περιορίζουν μέσα εἰς τὰ ὅρια αὐτὰ τὴν περίοδον
τῆς ἀμεριμνησίας ποῦ ἐθεωρεῖτο ἄλλοτε προνό-
μιον τῆς νεότητος.

Ἡ ὁργάνωσις εἶναι ζυγός. Διότι ζυγός εἶναι
ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἡ δμάς καὶ εἰς τὰς πλέον
ἀπλᾶς ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ὀλιγώτερον ὑπευθύνους
μορφάς τῆς. Ὁ ζυγός ὅμως τῆς δμάδος ἔχει ἀδια-
φιλονίκητον δημιουργικὴν ἀξίαν. Συναρμῶζει καὶ
γονιμοποιεῖ τὰς ἱκανότητας καὶ συσσωρεύει καὶ
πολλαπλασιάζει τὴν δυνάμιν των.

Κάτω ἀπὸ τὸν δημιουργικὸν ζυγὸν τῆς δμά-
δος ὁ νέος δὲν λαμβάνει μόνον συνείδησιν τῆς
ὀλότητος ἀλλὰ καὶ τοῦ χρέους τοῦ πρὸς αὐτήν.

Κάτω ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς πειθαρχίας τῆς δμά-
δος παραιτεῖται ἀπὸ ἓνα ὁλόκληρον σύστημα
ἀσυνδοσιῶν—ποῦ κατὰ παρανόησιν τὰς ὀνόμαζον
ἐλευθερίας καὶ ποῦ δὲν ἦσαν παρὰ ἄσκοπος καὶ
ἄγονος καὶ κάποτε καταστροφικὴ ἐκδράνησις
ἐνεργείας—διὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν μίαν καὶ τὴν
μοναδικήν, τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν, ποῦ δίδει ἡ
πλήρης ἐκτέλεσις τοῦ χρέους πρὸς τὴν δμάδα καὶ
πρὸς τὸ σύνολον. Ἔτσι, με τὴν πλαισίωσιν τῆς νεό-
τητος μέσα εἰς τὸν θεσμόν τῆς Ε.Ο.Ν., τὸ νέον Ἑλ-
ληνικὸν Κράτος προσέθεσεν εἰς τὸ ἔθνικόν σύνο-
λον μίαν νέαν δυνάμιν, μίαν νέαν πηγὴν δυνά-
μεως, ποῦ ἀφίνετο νὰ ἐκδραπανάται εἰς τὸ παρελ-
θόν, χωρὶς νόημα καὶ χωρὶς σκοπὸν. Καὶ αὐτὸ
εἶναι τὸ πρόσθετον κέρδος, ἀφοῦ ὁ κύριος σκο-
πὸς τῆς ὁργανώσεως εἶναι ἄλλος. Ἡ γενικὴ
ἀγωγή τῆς νέας γενεᾶς καὶ ἡ σύντονος καὶ παν-
τοειδὴς ἀσκήσις καὶ προπαρασκευὴ τῆς διὰ τὴν
διαδοχὴν τῆς παρερχομένης.

Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ποῦ δὲν ἐπι-
δοκιμάζουν τὸν πρῶτον ζυγὸν τῆς δμάδος, ποῦ
ἡ φύσις τῆς ὁργανώσεως ἐπέβαλεν εἰς τοὺς νέους.
Αὐτοὺς πάλιν πρέπει νὰ τοὺς διατρέσωμεν εἰς δύο
κατηγορίας. Εἰς τὴν πρώτην ἀνήκουν οἱ ἀντιδρα-
στικοί, οἱ νοσταλγοὶ τῶν θλιβεροτήτων τοῦ πα-

ρελθόντος. Ρόλος της αντιδράσεως ήτο πάντοτε ή άρνησις. Με αὐτήν καμμία συζήτησις δέν θά εἶχε σκοπόν. Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἄλλην κατηγορίαν, πού καλοπίστως νομίζει, ὅτι ὁ ζυγός τῆς ομάδος ἀφαίρει ἀπό τήν νεότητα χαράν καί δροσιάν διότι τήν ἐπιβαρύνει προώρως μέ μερίμνας καί χρέη, αὐτή παρεξηγεῖ καί τήν φύσιν τῆς ὁργανώσεως, τήν καθολικότητά της, ἴσως ἀκόμη καί αὐτούς τοὺς σκοπούς της καί γενικώτερα τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγωγῆς καί τήν φύσιν καί τήν θέσιν τῆς νεότητος. Ἀντικρύζει στενά καί περιωρισμένα τήν ὅλην υπόθεσιν. Τήν κρίνει μέ τήν ἡθογραφικὴν μικροαστικὴν ἀντίληψιν, πού λίγο πολὺ βλέπει τὸ παιδί ὡς κτῆμα, ὡς διακοσμητικὸν μᾶλλον ἐξάρτημα τῶν γονέων, ἀγαπητὸν εἶναι ἢ ἀλήθεια καί πολυμέριμον καί τρυφερὸν κτῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως ἡ στενότης τῆς στοργῆς ἀρνεῖται ν' ἀναγνωρίζῃ αὐτοτελῆ ὄντοτητα καί αὐτοτελῆ προορισμόν. Δέν πρόκειται ἐδῶ νὰ κρίνωμεν αὐτὴν τήν στενότητα τῆς στοργῆς, ἡ ὁποία γίνεται συχνὰ ἀγωγὸς μαλθακότητος καί τήν ὁποίαν βαρύνει τὸ ἀδιαφιλονίκητον γεγονός, ὅτι ἡ ἀτομικότης τῶν παιδιῶν τῶν ἀστικῶν στρωμάτων τῆς Κοινωνίας μας παρουσιάζει ἐλάττωσιν ἀντίστροφον πρὸς τήν ἀφθονίαν τοῦ πλούτου καί τῶν ἀνέσεων τῆς οἰκογενείας. Ἀλλ' ὁ θεσμός τῆς ὁργανώσεως τῆς νεότητος, καθολικὸς ὅπως εἶναι, ἀποβλέπει εἰς τὸ σύνολον τῶν παιδιῶν τοῦ Ἔθνους καί κατὰ κύριον λόγον εἰς τὸ μέγα πλῆθος τῶν παιδιῶν τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, εἰς τὴν δεξαμενὴν δηλαδὴ πού ἀνανεώνει κάθε τόσον τὴν δύναμιν, τὴν ἀλκὴν καί τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἔθνους. Φυσικὰ διὰ τὰ παιδιὰ αὐτὰ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ὁ ζυγός τῆς ὁργανώσεως κάθε ἄλλο ἡμπορεῖ νὰ θεωρῆται παρὰ πρῶϊμος. Ἀφοῦ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά, εἰς τὴν ἡλικίαν πού τὰ στρατολογεῖ ἡ ὁργάνωσις, ἔχουν ἤδη ὑποβληθῇ εἰς ἓνα ἄλλον ζυγόν, πολὺ περισσότερον ἀπαιτητικόν, διὰ νὰ μὴ ποῦμε σκληρόν, εἰς τὸν ζυγόν τῆς βιοπάλης. Πρέπει δὲ νὰ ἔχη γνωρίσει πολὺ ὀλίγον τὴν ζωὴν ἐκεῖνος πού θά ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν τῶν λαϊκῶν στρωμάτων, μέ ὅλην τὴν στενότητα τῶν ἀνέσεων ἀκόμη καί μέ ὅλας τὰς στερήσεις της, μειονεκτεῖ εἰς χαράν, εἰς ὁρμήν, εἰς δροσιάν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν τῶν εὐπόρων τάξεων. Θά ἦτο ὡσάν νὰ ὑπεστήριζε σοβαρὰ ὅτι τὰ ἄνθη τῶν θερμοκηπίων ἔχουν περισσότεραν δροσιάν καί ἄρωμα ἀπὸ ἐκεῖνα πού καλλιεργοῦνται εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ καί ἂν ἐδεχόμεθα ἀκόμη ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἀνέσεων εἶναι αὐτὸ πού προσδιορίζει τὴν χαράν καί τὴν δροσιάν καί ὄχι ἡ ὀξύτης καί ἡ ἔντασις τῆς αἰσθήσεως τῶν ὠραιότητων τῆς ζωῆς, ἡ κίνησις, ἡ δρᾶσις, ἡ ὁρμή, ὅ,τι εἶναι

ποιόν, μέ ἓνα λόγον, πάλιν δέν φανταζόμεθα ὅτι θά ὑπῆρχον ἄνθρωποι εἰς τὴν ἐποχὴν μας, πού νὰ φαντάζωνται ὅτι θά ἦτο δυνατόν μία προσπάθεια κρατικῆς ὁργανώσεως τῆς νεότητος τοῦ Ἔθνους ν' ἀνέχεται καί μάλιστα νὰ εὖνοῃ καί νὰ καλλιεργῇ διαφορισμούς καί διακρίσεις μέσα εἰς τοὺς κόλπους της, διακρίσεις καί διαφορισμούς ἄλλους ἀπὸ ἐκείνους πού φέρνουν μέσα των, ὡς χάρισμα καί δῶρον τοῦ Θεοῦ, αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ.

Μὲ ὅλα αὐτὰ ἐξαντλεῖται, νομίζομεν, ἡ ἀπολογία τῆς ἐνότητος τῆς μορφῆς ἀλλὰ καί τοῦ ἐνιαίου τοῦ προορισμοῦ τῆς ὁργανώσεως. Καταρρίπτονται ἐπίσης αἱ καλὸπιστοὶ ἀντιρρήσεις τῶν καθυστερημένων, ἀλλὰ καί αἱ δηλητηριώδεις ἐμβρίθειαι τῶν ἀντιδραστικῶν, ἐκείνων ποὶ ἐπὶ ἄλλων σημείων κεραυνώνουν τὴν «ἀντιλαϊκότητα» τοῦ αὐγουστιανοῦ Κράτους. Καί μένει τὸ ἄλλο, τὸ ζήτημα τῶν στελεχῶν. Ὡς πρὸς αὐτό, ἡ ἰδεώδης λύσις, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ὁργάνωσις κατατείνει, μένει πάντοτε ἡ ἴδια. Νὰ προέλθουν τὰ ἡγετικά στοιχεῖα τῆς ὁργανώσεως μέσα ἀπὸ τὰς ἰδίας τάξεις τῶν νέων. Τοῦτο θ' ἀπαιτήσῃ καιρόν. Διότι ἡ προσπάθεια εἶναι νέα καί τὸ ἔργον τῆς ἐπιλογῆς δυσχερές, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι εἶναι ἄμεσοι καί κατεπεΐγουσαι καί δέν ἐπιδέχονται ἀναβολάς. Θά περάσῃ μοιραίως ἡ ὁργάνωσις ἀπὸ ἓνα στάδιον — τὸ ὁποῖον ἄς ἐργασθῶμεν ὅλοι νὰ συντομεύσωμεν ὅσον εἶναι δυνατόν — ἀναζητήσεων καί κατὰ τὸ στάδιον αὐτὸ θά προσκόπητῃ εἰς σφάλματα ἐπιλογῆς. Μ' ὅλα αὐτὰ ἡ ἀναζητήσις τῶν ἡγετῶν δέν θά ἦτο σωστὸν νὰ ἐπιχειρηθῇ ἐκτὸς τῆς ὁργανώσεως. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἐπιμένομεν εἰς τὴν δυσκολωτέραν λύσιν. Ἀλλ' εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλής. Χρειάζεται νὰ ζυμωθῇ τὸ φύραμα τὸ μέγα τῆς ὁργανώσεως, μέ τὴν μικρὰν ἀρχικὴν ζύμην τῶν πρωτοπόρων. Ὅταν αὐτὸ γίνῃ αἱ ἱκανότητες θ' ἀποκαλυφθοῦν, διότι αἱ ἱκανότητες εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑπάρχουν, ἀλλοῦ ληθαργοῦσαι, ἀλλοῦ μόλις ἀφυπνιζόμεναι, ἀλλὰ κατὰ ποσὸν ἐπαρκεῖς. Ὅ,τι ἐπείγει νὰ καλλιεργηθῇ ἐν τῷ μεταξύ, ὁρμητικὰ καί σύντονα, εἶναι ἡ ἐνότης τοῦ πνεύματος, ἡ ἐνότης τῶν ἰδεῶν, τοῦ ποιοῦ. Τὰ ἄτομα θά εἶναι πάντοτε ἄνισα κατὰ τὰς ἐφέσεις καί κατὰ τὴν ἐπίδοσιν. Αὐτὸ εἶναι νόμος φυσικός. Ἀλλ' ἡ ὁμάς, διὰ νὰ ὑπάρχῃ πραγματικά, πρέπει ν' ἀναπνέῃ τὴν ἰδίαν ἀτμόσφαιραν καί νὰ κινῆται ἀπὸ τὰς ἰδίας ἰδέας.

Κδς.

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν ἔντασιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, τὴν κορυφωθείσαν συνεπεία τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ γεγονότων, ἠκολούθησε ποῖα τις χαλάρωσις μέ τὰς δοθείσας διευκρινίσεις ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας περὶ τοῦ αὐστηροῦ ἐντοπισμοῦ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ στρατιωτικῆς ἐνεργείας τῆς Ἰταλίας καί περὶ τοῦ ἀπολύτου ἐκ μέρους τῆς τελευταίας ταύτης σεβασμοῦ τῆς ἀκεραιότητος καί τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐκδηλωθεῖσαν χαλάρωσιν ἐνίσχυσαν ἔτι πλέον αἱ ταυτόσημοι καί ἀπολύτως κατηγορηματικαὶ δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κυβερνήσεων Μ. Βρετανίας καί Γαλλίας, διὰ τῶν ὁποίων διεδηλώθη τὸ ἐνεργὸν καί ἄμεσον ἐνδιαφέρον ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω Δυνάμεων διὰ τὸ ἀπαρτῆσθαι τοῦ καθεστώτος ἐν τοῖς Βαλκανίοις καί τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείᾳ καί ἡ διαβεβαίωσις καθ' ἣν πᾶσα περίπτωσις ἀπροκλήτου προσβολῆς κατὰ τῆς ἀκεραιότητος καί τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ρουμανίας θά ἐπισύρῃ τὴν ἀμέριστον ἐνίσχυσιν τῶν δύο τούτων Κρατῶν εἰς τὴν ἀντίστασιν των ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας καί Γαλλίας.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ὠρισμένοι κινήσεις στρατευμάτων εἰς τὴν δυτικομεσημβρινὴν Ἰσπανίαν, ἐν συνδυασμῷ μέ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, τῶν μετὰσχόντων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, μετετόπισαν τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Μεσόγειον. Καί ὡς πρὸς μὲν τὰ ἰταλικά στρατεύματα ἐδόθησαν νέαι κατηγορηματικαὶ ὑποσχέσεις περὶ τῆς ἀναχωρήσεως των ἐξ Ἰσπανίας ἀμέσως μετὰ τὴν 15ην Μαΐου. Οὕτως ἐβεβαιώθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ ἐμμονὴ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ ἀγγλοϊταλικὸν σύμφωνον. Ἀλλ' αἱ προηγηθεῖσαι φῆμαι συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ληφθοῦν ἐπείγοντως ἔκτακτα μέτρα ἐνίσχυσεως τῶν ἀμυντικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς τὸ Γιβραλτάρ. Ἐξ ἄλλου ἀνηγγέλθη ὁ προσεχὴς κατὰπλους εἰς τὰς ἰσπανικὰς ἀκτὰς τοῦ γερμανικοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς, ἐδόθη δὲ ἡ ἐξήγησις ὅτι τὸ μέτρον δέν ἐνέχει τὴν ἔννοιαν ἀπαντήσεως εἰς τὰς συνδυασμένας κινήσεις τῶν ἀγγλικῶν καί γαλλικῶν πολεμικῶν μονάδων εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κανονικῶν γυμνασίων. Σχεδὸν συγχρόνως πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα ἀνηγγέλθη ὁ κατὰπλους τοῦ στόλου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν Εἰρηνικὸν καί ἐδόθη ἡ ἐξήγησις ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ συγκρατήσῃ τὴν Ἰαπωνίαν ἀπὸ πάσης τυχόν ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ ἄξονος.

Τὸ μᾶλλον ἀπρόοπτον, ὅχι ὅμως καί τὸ ὀλιγότερον σημαντικόν, γεγονός τῆς ἐβδομάδος ὑπῆρξεν ἡ ἐκκλησις τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ροῦζβελτ πρὸς τοὺς κ. κ. Χίτλερ καί Μουσολίνι, δι' ἧς ἡ Γερμανία καί ἡ Ἰταλία ἐκαλοῦντο νὰ δηλώσουν ἔάν εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐγγυηθοῦν, ἐπὶ ἀμοιβαιότητι, ὅτι δέν θά ἐπιχειρήσουν ἐπιθετικὰς πράξεις ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ καί Ἀφρικῇ, κατωνομάζοντο δὲ καί τὰ Κράτη πρὸς τὰ ὁποῖα θά ἔδει νὰ παρασχεθῇ ἡ τοιαύτη ἐγγύησις καί ἐξεφράζετο ἡ εὐχὴ ὅπως,

εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε συμφωνηθῇ ἡ παροχὴ τῆς ἐγγυήσεως, ἰσχύση αὕτη τοῦλάχιστον διὰ μίαν δεκαετίαν. Διὰ τὴν περίπτωσιν καταφατικῆς ἀπαντήσεως τῶν Κρατῶν τοῦ ἄξονος, ἡ ἐκκλησις τοῦ κ. Ροῦζβελτ προβλέπει τὴν σύγκλησιν μιᾶς ἡ περισσοτέρων διεθνῶν διασκέψεων πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφορῶν τῶν πολιτικῶν καί τῶν οικονομικῶν, αἱ ὁποῖαι διαιροῦν τὰ μεγάλα Κράτη τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῆς ἐκθάσεως δὲ τῶν διασκέψεων τούτων ἐξαρτᾷ τὸ πρόβλημα τοῦ βαθμιαίου ἀφοπλισμοῦ τῶν Κρατῶν πρὸς κατοχύρωσιν τῆς εἰρήνης.

Μέχρις ὥρας δέν ἐδόθη ἀπάντησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κ. Ροῦζβελτ. Μολονότι δὲ ἐκ τῶν κρίσεων τοῦ Τύπου καί τῶν πρακτορείων τῆς Γερμανίας καί τῆς Ἰταλίας διαγιγνώσκεται δυσμενὴς ὑποδοχὴ τῶν προτάσεων, θά ἦτο παρακινδυνευμένη ἡ προεξόφλησις τελείως ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ γερμανικὸς καί ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἐπιδιώκουν νὰ παραστήσουν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ὡς συνέργειαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς κυκλώσεως, τὴν ὁποίαν, λέγουσιν, ἐπιχειροῦν ἐναντίον των ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐπιχειρηματολογία δέν ἔχει πολλὴν πειστικότητα τοῦλάχιστον ἐκτὸς τῆς Γερμανίας καί τῆς Ἰταλίας. Ἡ παραχθεῖσα ἐκ τῶν προτάσεων τοῦ κ. Ροῦζβελτ παγκοσμίως ἐντύπωσις καί ἀπήχησις εἶναι μεγίστη καί ἡ Γερμανία καί ἡ Ἰταλία δέν δύναται νὰ τὴν ἀγνοήσουν. Ἡδὴ ὁ Γερμανὸς καγκελάριος ἐκάλεσε διὰ τὴν 28ην τρέχοντος τὸν Ράιχσταγ, ἵνα ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς Γερμανίας. Οὐδεὶς δύναται νὰ διακινδυνεύσῃ προβλέψει. Ὅμως τελεία ἀπόρριψις τῶν προτάσεων τοῦ κ. Ροῦζβελτ πρέπει μᾶλλον ν' ἀποκλείεται. Αἱ Δυνάμεις τοῦ ἄξονος θά χρησιμοποιοῦσιν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ καταγγείλουν πάλιν τὴν ἀπληστίαν τῶν «πλουσίων» Κρατῶν, τὴν σύμπραξιν των μέ τὸν κομμουνισμόν καί τὰς κυκλωτικὰς τῶν ἐνεργείας, ἀλλ' ἀμέσως καί ἀπολύτως δέν θ' ἀπορρίψουν τὰς προτάσεις τοῦ κ. Ροῦζβελτ, ἀσχέτως ἂν αἱ ἀντιπροτάσεις τὰς ὁποίας θά ὑποβάλουν δέν θά εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ διευκολύνουν τὸ ἔργον τοῦ κατευνασμοῦ. Ὅπως δὲ ποτε τὸ γεγονός εἶναι, ὅτι μετὰ τὰς προτάσεις τοῦ κ. Ροῦζβελτ ἡ ψυχολογικὴ ἔντασις ἐχαλαρώθη αἰσθητῶς καί ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται ἐλπίδες τινὲς διὰ τὸ δυνατόν τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐμπολέμου ρήξεως τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

Ἡ Ἑλλὰς εὐχεταὶ ὀλοψύχως αὐτὴν τὴν ἀποτροπὴν. Ὅχι μόνον διότι δέν τρέφει διεκδικήσεις καί ἐπιδιώξεις ἐναντι οὐδενὸς γειτονικοῦ ἢ ἄλλου Κράτους, ὅχι μόνον διότι εἶναι στερεῶς προσηλωμένη εἰς τὴν εἰρηνικὴν τῆς ἀνασύνταξιν, ὅχι δηλαδὴ διὰ λόγους στενῶς ἐγωϊστικούς, ἀλλὰ διότι αἰσθάνεται ὀλόκληρον τὴν φρίκην ἐπὶ τῇ προόψει ἐνὸς νέου παγκοσμίου πολέμου, ὁ ὁποῖος ἀσχέτως ἐκθάσεως, θά διεκύβευε τελειωτικῶς πλέον τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν, ἀσφαλῶς δὲ καί τὴν πρωτεύουσαν θέσιν τῆς Εὐρώπης ἐν τῷ Κόσμῳ.

Σε περιώριον

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

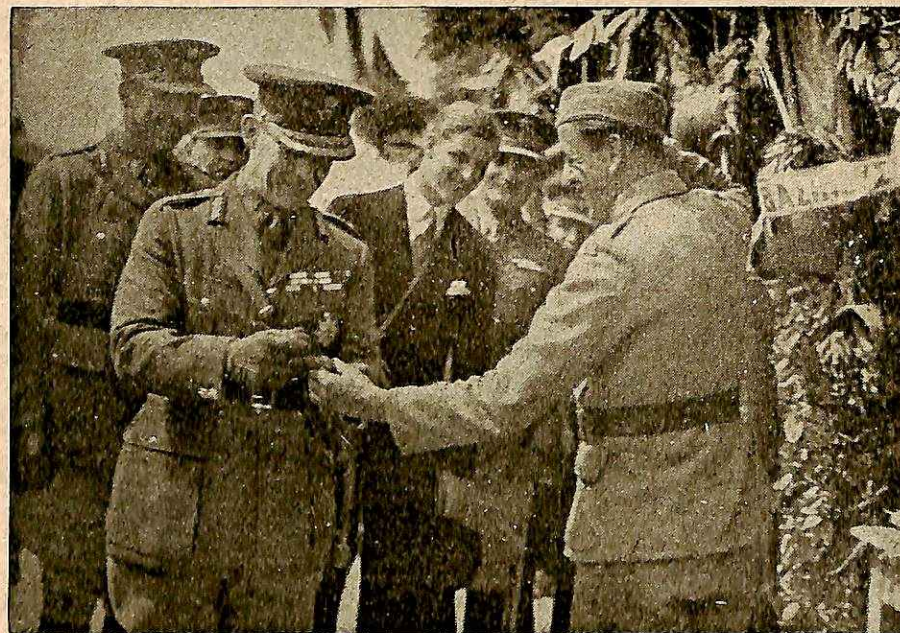
Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα στρέφονται ἐπὶ τῇ αὐριανῇ ὀνομαστικῇ Του ἐορτῇ ἀμέριστος ὁ σεβασμὸς καὶ διάπυροι αἱ εὐχαὶ τοῦ Πανελληνίου. Δύναμις πολῦτιμος εὐσταθείας κρατικῆς καὶ συντελεστῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β' ἀπὸ τῆς ἐπανόδου Του εἰς τὸν Θρόνον, τὸν ὁποῖον ἐδόξασαν καὶ ἐλάμπρυναν οἱ προκάτοχοί Του, ὑπῆρξε καὶ μένει ὁ ὑπέρτατος ἐμψυχωτὴς ὅλων τῶν ἐθνικῶν προσπαθειῶν. Ἀσκῶν ὡς ἀποστολὴν καὶ σκοπὸν ζωῆς τὸ ἔργον Του ὡς Ἀνωτάτης Κορυφῆς τῆς Πολιτείας, τῶν πολεμικῶν δυνάμεων, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων ἐν τῇ Χώρᾳ, μετέδωσε παντοῦ τὴν ὑψηλὴν Βασιλικὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁλοκληρωμένου χρέους. Καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπήγαγεν ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ παραδείγματος, ἀπέβη πλουσίως γόνιμον εἰς πραγματοποιήσεις καὶ εἰς καρποὺς οἱ ὁποῖοι ἀποκαλύπτονται ἐκάστοτε θαυμασιώτεροι εἰς τὴν εὐγνώμονα παρατήρησιν τοῦ Ἔθνους.

Ἀδιασείστως σταθερὸς εἰς τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν πατέρων, εὐλαθὴς ἀπὸ οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς καὶ παραδόσεως, πιστὸς εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἔθνους, ἐμπνέων καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸν Λαόν Του, πατρικὸς Βασιλεὺς καὶ Ἀρχηγός, δικαιούται ἀδιαφιλονικήτως νὰ εἶναι ὑπερήφανος δι' ὅλην τὴν ταχεῖαν ἀνοδὸν τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους, τὴν σταθερῶς σημειούμενην ἀπὸ τῆς παλινστῆσεώς Του εἰς τὴν πάτριον γῆν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνοδὸν ἡ συμβολὴ τοῦ πνεύματος, τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῆς ἀνεπιδείκτου μερίμνης Του δὲν εἶναι ἡ μικρότερα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ μαζί του ἡ Ἐθνικὴ Νεότης, δὲν ἐκτιμᾷ ἀπλῶς ἀλλὰ τὴν αἰσθάνεται, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν καὶ μ' ὅλον τὸν παλμὸν τῆς καρδίας του, βαθύτατα τὴν στοργὴν τοῦ Βασιλέως του, μίαν στοργήν, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ εἶναι πηγαία, βαθεῖα καὶ ὁλοκληρωμένη, δὲν ἔχει ἀνάγκη λόγων καὶ ἄλλων θεαματικῶν ἐκδηλώσεων καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀνταποδίδει ὅπως γνωρίζει ν' ἀνταποδίδῃ εἰς ἀγάπην καὶ εἰς ἀφοσίωσιν πλουσίαν καὶ θερμὴν καὶ ἀνυπόκριτον καὶ τὴν ἀγάπην αὐτὴν θὰ συνοψίσῃ κατὰ τὴν αὐριανὴν ἐορτὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ Τροπαιοῦχου Ἀγίου ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, πολυχρονίζουσα καὶ εὐχομένη εἰς πολλὰ ἔτη τὸν Βασιλέα μας.

Εἰς τὸ Σπῆλαιον τῆς Μιλάτου

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν νὰ ἀπονέμῃ τὸν φόρον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ εἰς τοὺς τόπους ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἀνδρεία ἐδόξασθη. Ἔτσι κατὰ τὴν προχθεσινὴν περιοδεῖαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς Κρήτης, ὁπότε καὶ συνέπεσε νὰ ἐορτάζεται ἡ ἐπέτειος μιᾶς τῶν ὠραιότερων σελίδων τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας — κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 — μετέβη εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Μιλάτου, ὅπου τέσσαρες χιλιάδες γυναικόπαιδα μετὰ δεκαπενθήμερον ἀντίστασιν κατεσφάγησαν καὶ ἐξηνδραποδίσθησαν. Ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ σελὶς τῆς ἱστορίας μας, ἰσαξία τῶν ἡρώισμῶν τοῦ Μεσολογίου καὶ τοῦ Ἀρκαδίου, ἐτιμήθη ὅπως ἤξιζεν ὑπὸ τοῦ διερχομένου Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ὅστις παρέστη εἰς τὸ τελεσθὲν μνημόσυνον καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν ἀγὸν τοῦ μ' ἑνὸς φαντάρου κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τοὺς στρατῶνας.

Ἀπὸ τὸν ἐορτασμὸν τοῦ Πάσχα

Εἰς Κρήτην

Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλεξ. Κανελλόπουλος εὐρίσκεται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς Κρήτην πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ σχηματισμῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου τὸ πρῶτον κατέρχεται ὁ Ἐπίτροπος, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τύχῃ τῆς καλλιτέρας ὑποδοχῆς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν Κρητῶν καὶ ὡς προσωπικότης καὶ ὡς ἀνώτατος βαθμοῦχος τῆς Ὁργανώσεως. Ἡ πατρίς τοῦ Ξενίου Διὸς θὰ τὸν ὑποδεθῇ μὲ ὅλα τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ὡς ξένος τῆς δικαιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐργάτης ἐθνικὸς καὶ ἀγωνιστὴς τῆς ὥραιας Ἰδέας τῆς ἐθνικῆς διαπλάσεως τῆς Νεότητος, τῆς ὁποίας πρωτοπόρος τυγχάνει.

Εἰς τὴν Κρήτην ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος θὰ εὕρῃ, ἐλπίζομεν, τὴν Ἰδέαν τῆς Ὁργανώσεως μὴ ὑστεροῦσαν τῶν λοιπῶν περιφερειῶν τοῦ Κράτους, πλήρη σφρίγγους καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μαχητικότητος. Οἱ νέοι ἐκεῖ κάτω, παιδιὰ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διέγραψαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Οὐρανὸν ἀνά τοὺς αἰῶνας τὰς ὠραιότερας σελίδας τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς φιλοπατρίας, ποὺ κατέπληξαν ὅλον τὸν κόσμον, εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον ὕλικόν διὰ νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Δημιουργὸς τῆς καὶ Ἀρχηγὸς τῆς βασιλεῖ πρωτίστως εἰς τὴν Νεότητα, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας ὁδηγεῖ εἰς ἕνα λαμπρὸν καὶ ἐνδοξον μέλλον.

Οἱ Νέοι τῆς Κρήτης θὰ εὕρουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν τῶν πλέον ἐναργῆ εἰκόνα τοῦ ἐνθουσιώδους πατριώτου, τοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ μαχητοῦ, τοῦ ἐμψυχωτοῦ καὶ τοῦ ἀκαμάτου καὶ συνειδητοῦ ἐθνικοῦ ἐργάτου. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς του αὐτῇ θὰ ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν σταθμὸν προόδου διὰ τὴν Ε. Ο. Ν. Κρήτης, εἰς τὴν πρόοδον τῆς ὁποίας ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς ἀποβλέπει μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος.

Ἀπὸ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τῆς Δ. Α. Σ.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος εἰσερχόμενος εἰς τὸ Στάδιον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀγῶνων.

Σε περιώριον

Ἡ ἐπέτειος τοῦ Μεσολογίου

Ἡ πρὸ ἡμερῶν ἐορτασθεῖσα ἐπέτειος τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογίου, περὶ τῆς ὁποίας ἡ «Νεολαία» ἡσυχολήθη εἰς τὸ πανηγυρικὸν τεύχος τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου δι' ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς, πρόκειται εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὡς τὸ ὠραιότερον παράδειγμα τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπης καὶ αὐτοθυσίας, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν.

Οἱ νέοι τῆς Ε.Ο.Ν. ἰδιαιτέρως γαλουχούμενοι μὲ τὰ νάματα τῆς Ἐθνικῆς τῶν ἱστορίας δὲν παύουν νὰ εὐρίσκουν εἰς τὸ ἐπίσημον πνευματικὸν τῶν ὄργανον καὶ τὰς ἄλλας σελίδας τῆς ἱστορίας μας, εἰς τὰς ὁποίας διαγράφονται ἴσως ἀξίας γεγονότα. Τοῦτο ἄλλως τε ἀποτελεῖ καὶ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν ποὺ ἐχάραξεν εἰς τὸ περιοδικὸν Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἐμπνέει καὶ τὸ καθοδηγεῖ — ὁ Ἀρχηγός.

ΜΙΑ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Ἐλάβομεν τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐν Χανίοις ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Κρητικὴ Νεότης», ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερωμένον εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἐν Κρήτῃ Ε. Ο. Ν. Καὶ φυσικὰ δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ χαιρετίσωμεν εὐχαρίστως τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὀρίζοντα ὡς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τὸν ἀγῶνα.

Ἐχομεν μόνον νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ ὑπότιτλος τῆς καλῆς συναδέλφου ὡς «βοηθητικὸν ὄργανον» τῆς Ε. Ο. Ν. δὲν εἶναι ἐγκριμένος ὑπὸ τοῦ Κέντρου, τοῦ ὁποῖου μοναδικὸν καὶ ἐπίσημον ὄργανόν του, ἀμέσως ὑπὸ τούτου ἐσπευδόμενον καὶ ἐμπνεόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἶναι μόνον ἡ «Νεολαία».

Οἱ ΚΑΡΠΟΙ

Εἰς τὸν Πύργον τῆς Ἡλείας καὶ σὲ ἕνα μικρὸ χωριὸ τοῦ Νομοῦ Πέλλης ἐξεργάγη πυρκαϊὰ ποὺ ἀπειλοῦσε νὰ ἐξαπλωθῇ καὶ σὰ παράπλευρα τῶν δυὸ αὐτῶν μερῶν. Πρῶτοι εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἐσπευσαν οἱ Φαλαγγίται τῶν περιφερειῶν ἐκείνων καὶ μετὰ ἀληθὴ αὐτοθυσίαν, καθὼς ἀναφέρουν αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις πρὸς τὸ Κέντρον, ἐνετόπισαν καὶ κατέσβεσαν τὴ φωτιά.

Εἶναι μία ἐκ τῶν ἀπείρων πράξεων τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς αὐτοθυσίας, αἱ ὁποῖαι ἀγγέλλονται συνεχῶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐξ ὅλων τῶν Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν., καταδεικνύουσαι τοὺς καρποὺς τῆς νέας δράσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας.

(Συνέχεια και τέλος)

Μπροστά της παρουσιάστηκε ένας λεβεντόκορμος νέος, που φέρνοντας το χέρι στο σπαθί, της είπε:

—Τ' όνομά μου είναι Πορφύρης. 'Ο πρωτοσπαθάριος με τίμησε, ονομάζοντάς με καστράρχη, όσο θα λείπη. 'Εσύ ποιος είσαι και τι ζητάς;

—Είμαι ή Λασκαρώ, ή έγγονή του πρωτοσπαθάριου, του άπάντησε χαμογελώντας.

—'Ο άγούρος, όμως, σούφρωσε τὰ φρύδια:

—Μέ μέναν δέν παίζουνε, παλληκαρά μου! είπε, άγριεύοντας τη φωνή του. Μην πιάνης στο στόμα σου τ' όνομα της άρχοντοπούλας. Πώς σ' άφησαν οι βάρβειες και πέρασες; Μίλα!

Έκανε ένα άπειληκτικό βήμα, μάσταμάτησε ταργαγμένους. 'Η Λασκαρώ, αντί γι' άπάντησι, έβγαλε την άσημο-ποίκιλτη κασίδα και τὰ μαλλιά της χύθηκαν, θροίζοντας σάν μετάξι, σά μαλαματένια κύματα και την σκέπασαν ως τους άστραγάλους.

—'Ο Πορφύρης κατέβασε τὰ μάτια και τραύλισε:

—Συμπάθησέ με, άρχοντοπούλα μου, μά...

—Ωστε μοιάζω τόσο πολύ με άγούρο;

—Δέν μπορούσα νά βάλω στο νού μου, πώς...

Δέν εύρισκε τὰ λόγια του.

—Δέν πειράζει, Πορφύρη. 'Από δώ κι' έμπρός θα με γνωρίζης και σὺ κι' οι σύντροφοί σου.

Οί άλλοι άγούροι, που παρακολουθούσαν τη σκηνή, γύμνωσαν τὰ σπαθιά τους και τάγειραν προς τη γή, χαιρετώντας έτσι την άρχοντοπούλα τους.

—'Η Λασκαρώ, πολεμώντας νά ξαναφυλακίση τὰ μαλλιά της στην κασίδα, τους χαϊρέτησε δλους, μ' ένα χαμόγελο. 'Υστερα, έτεινε το χέρι της στον Πορφύρη, και του είπε:

—'Από δώ και μπρός θάμαστε φίλοι. 'Εσύ κι' οι σύντροφοί σου θά με μάθετε νά κρατῶ το σπαθί, νά τινάζω το κοντάρι, νά τεντώνω το τοξάρι, νά καθαλλάω τ' άτια. 'Εγώ, πάλι, με τη σειρά μου, θά σάς Ιστορήσω τις παλληκαριές των πολεμάρχων του παλιού καιρού και θά σάς τραγουδήσω τις δόξες των προγόνων.

***

Τρεις βδομάδες κράτησε το μονόκουρσο των Σαρακηνών άμπερών. Τις τρεις αυτές βδομάδες, ή Λασκαρώ, δέν έμεινε άργή. 'Οπως και στο μοναστήρι, γρήγορα ξεπέρασε τους δασκάλους της.

—'Ο Πορφύρης, που ήταν ο καλλίτερος από τους άγούρους, άναγκάστηκε νά παραδεχτή πώς ή άρχοντοπούλα τόν ξεπερνούσε, άν όχι στη δύναμη, τουλάχιστο στην Ικανότητα: Στο ση-

μάδι με το τοξάρι, δέν της παραστρατούσε ούτε μιά σανίτα. Στο σπαθί, τόν έκανε νά ιδροκοπάη όλόκληρο άπομήμερο, χωρίς νά τη νικήση. Στο κοντάρι, κι' άν την περνούσε, την περνούσε μισή όργυιά. Κι' όταν την έβλεπε νά καθαλλάη μ' ένα σάλτο, το πιό άτίθασο άλογο και νά το κάνη, σέ λίγο, πιό ήμερο άπ' άρνάκι, χτυπούσε τις παλάμες του, σά μικρό παιδί, από τόν ένθουσιασμό του.

Μόλις σκοτεινίαζε, ή Λασκαρώ μάζεψε τους άγούρους στο μεγάλο δώμα, τους έλεγε πολεμικές Ιστορίες από την άρχαία 'Ελλάδα και τη Ρώμη, και στο τέλος έπαιρνε το θαμπουρί! και τους τραγουδούσε κομμάτια από τόν 'Ομηρο, τόν Σοφοκλή και τόν Αίσχλο.

—'Ετσι πέρασαν, οι τρεις βδομάδες, σά νερό.

—'Ενα πρωί έφτασε ένας καθαλλάρης κι' έφερε μαντάτο, πώς ο πρωτοσπαθάριος θα γύριζε το βράδυ. Είχε δεκατίσει τους Σαρακηνούς, μά είχε δεχτή μιά ξώπεση λαθωματιά στο δεξί του χέρι.

—'Η Λασκαρώ γδύθηκε την πανοπλία του άγούρου, ντύθηκε την άσπρη φορεσιά του μοναστηριού και δέχτηκε τόν παππού της, σά στοργική έγγονή. Τόν ξάπλωσε σ' ένα ψηλό φαρδύ κρεβάτι και ξενυχτούσε πλάι του, αλλάζοντας τὰ βότανα και τὰ ξαντά στη λαθωματιά του.

—'Ο πρωτοσπαθάριος, σκληραγωγημένος τόσα χρόνια, δέν υπέφερε σχεδόν καθόλου, γιατί ή λαθωματιά του δέν ήταν σοβαρή. 'Αφνε, όμως, την έγγονή του νά τόν φρονιζή και νά τόν περιποιηται, σά νάταν κοντά στον τάφο, γιατί αίσθανόταν μιάν άλλόκοτη εύτυχία νά του πλημμυρίζη το στήθος.

—'Αγάλια-αγάλια ο πάγος που είχε σκεπάζει την καρδιά του, ανάλωνε, κι' ήταν στιγμές που ένιωθε τὰ μάτια του πλημμυρισμένα από δάκρυα.

—Τέτοιες στιγμές, ο πρωτοσπαθάριος γύριζε προς τη μεριά του τοίχου, γιά νά μην τόν βλέπη ή έγγονή του και, προσπαθώντας νά κάνη όσο μπορούσε πιό βραχνή τη φωνή του, την «διάταζε» νά του μιλήση γιά τὰ χρόνια που πέρασε στο μοναστήρι.

—'Η Λασκαρώ, που άγαπούσε τρυφερά τόν παππού της, χαμογελούσε τότε κρυφά, και του Ιστορούσε ένα κομμάτι από τη ζωή της. Προσπαθούσε, κάθε φορά, νά δινή κάποιον εύθυμο τόνο στην Ιστορία της γιά νά μην τόν συγκινή. Κι' όταν τέλειωνε τη διήγησή της, θυμώταν ένα από τὰ άμορφα τροπάρια και το ψαλμωδούσε με την γλυκειά, κρυσταλλίνη της φωνή. Τότε ο παππούς γύριζε προς το μέρος της, κι' άρχιζε πότε νά της κρατάη το Ισιο και πότε νά σιγοψαλμωδή μαζί της.

—'Αλλοτε πάλι ο Μελίας θυμώταν τις μάχες του. Τά μάγουλά του-ροδίζανε, τὰ μάτια του άστράφτανε από νεανικό ένθουσιασμό, καθώς Ιστορούσε την τραχεία στρατιωτική του ζωή:

—Τρελλές παλληκαριές, έπικά κατορθώματα, άφάνταστοι ήρωϊσμοί, περνούσαν και ξαναπερνούσαν στη διήγησή του. Πότε ο Χάρος και πότε ή Δόξα σέρναν τόν χορό του πολεμικού πανηγυριού. 'Η ζωή του Μελία, όπως όλων των άκριτών, ήταν γεμάτη κινδύνους, καθημερινά συναντήματα με τόν Χάρο, ζωή σκληρή, πού την διακαίωνε και την ώμόρφαινε ή αγάπη γιά την πατρίδα κι' ή πίστι στη θρησκεία του Χριστού.

—'Ετσι διάβαινε ο καιρός κι' ή λαθωματιά έκλεινε.

—'Ενα αύγουστιάτικο δειλινό ο Μελίας σηκώθηκε. Στηριγμένος στο μπράτσο της έγγονής του, κατέβηκε στον περίβολο του κάστρου. Οί διακόσιοι άγούροι του τόν δέχθηκαν με ξεφωνητά χαράς.

—Καιρός γιά κουρσο! είπε ο Μελίας γελώντας.

—Διαταγές! φώναξαν μ' ένα στόμα οι άγούροι.

—'Οχι ακόμα, παππού, του είπε σιγανά σ' αὐτή ή Λασκαρώ. 'Η λαθωματιά δέν έγινε ολότελα.

—Κοντεύεις νά με κάνης γυναικοῦλα, κερά-έγγονή! της είπε εκείνος χαμογελώντας. 'Ας είναι όμως. 'Όσο δέ μ' άναγκάζουν οι άπιστοι Σαρακηνοί νά τους χτυπήσω θά μείνω κοντά σου. 'Ισαμε τότε θά σέ μάθω νά κρατῆς τ' άρματα, γιατί έδω, στο Λίμιτο, μιά γυναίκα πρέπει, καμμία φορά, νά ξέρη νά διαφεντεύη τόν έαυτό της.

—Και πότε άρχίζουμε, παππού;

—Αύριο πρωί-πρωί.

—'Η Λασκαρώ κρυφάχαμολέσσε πού θά ξάφνιαζε τόν παππού της με τὰ όσα είχε μάθει. Μά το χαμόγελό της πάγωσε σά χείλη της. 'Ενας καθαλλάρης, πού το άλογό του άφριζε, μούσκεμα στον ιδρώτα, μπήκε από την πύλη καλπάζοντας. Πήδησε από τ' άλογο, μπροστά στον πρωτοσπαθάριο, κι' είπε βαρυανασαινοντας:

—'Ο άμπερς του Ραμαγίου μάζεψε χίλιους καθαλλαρέους κι' άμέτρητο φουσάτο. Αύριο θά μπή από τη χαμηλή κλεισούρα.

—'Ο πρωτοσπαθάριος άφησε το μπράτσο της έγγονής του και φώναξε:

—Δέκα από σάς, άντρειόμενοι μου, νά πάνε στις βίγλες γιά ν' άναφτούν οι φωτιές άπόψε κι' όλας. Αύριο έχομε μάζωξι.

Μάταια ή Λασκαρώ τόν παρεκάλεσε, όταν άνεβήκανε σά δώματά του, νά μείνη στο κάστρο, όπου νά κλείση ή λαθωματιά του. Το καθήκον του προς

1 'Εγχορδο όργανο που έμοιαζε με την κιθάρα. Κάτι σχετικό με τόν σημερινό ταμπούρα.

την πατρίδα ήταν γιά τόν πρωτοσπαθάριο Μελία πολύ πιό δυνατό κι' από τη ζωή του κι' από την τρυφερή αγάπη του γιά την έγγονή του.

—Αύριο πριν φέξη, θά καθαλλάσω τόν μαύρο μου!

Την φίλησε στο μέτωπο και την έδιωξε.

Την άλλη μέρα, πριν από την αύγή, μαζεύτηκαν πάλι οι άκρίτες στον περίβολο και χύθηκαν με Ιαχές πίσω από τόν πρωτοσπαθάριο τους. Αὐτή τη φορά, όμως, μαζί με τους άγούρους, καθαλλά σ' ένα κάτασπρο άτι, άκολούθησε κρυφά τόν παππού της κι' ή Λασκαρώ.

***

Οί Βυζαντινοί άκρίτες είχαν δική τους πολεμική τακτική.

—'Επειδή οι Σαρακηνοί επιδρομείς ήταν πάντα είκοσι, πενήντα κι' έκατό φορές περισσότεροί τους, τους άφηναν άνενόχλητους νά μπουν στο έδαφος τους, και τους παρακολουθούσαν, κρυμμένοι, καταστρέφοντας τις πηγές, κι' έμποδίζοντας τόν άνεφοδιασμό τους.

Μ' αὐτὸν τόν τρόπο, άνάγκαζαν τους Σαρακηνούς καθαλλαρέους νά χωριστούν σέ μπουλούκια, γιά νά κουρσέψουν τὰ γύρω χωριά. Τότε ριχνόντουσαν σ' ένα-ένα από τὰ μπουλούκια αὐτά, και τὰ ρήμαζαν.

—Όταν, πάλι, το κουρσο των Σαρακηνών είχε και φουσάτο (τακτικό πεζικό στρατό) ο πρωτοσπαθάριος χώριζε τις δυνάμεις του σέ δυό. Λίγοι διαλεχτοί άκρίτες με τους άγούρους ριχνόντουσαν κάθε τόσο στο στρατόπεδο και το ένωχλούσαν, σέ τρόπο πού ο Σαρακηνός άμπερς δέ μπορούσε νά στείλη βοήθεια σά μπουλούκια των καθαλλαρέων του. Οί άλλοι άκρίτες, πάλι, ξεμοναχιάζοντας τὰ μπουλούκια αὐτά, μακρὰ από το στρατόπεδο, τὰ δεκάτιζαν και τὰ σκόρπιζαν.

—'Υστερα, ο άκριτικός στρατός, ένωμένος, έδινε την άποφασιστική μάχη με το Σαρακηνό φουσάτο και τ' άπομεινάρια των καθαλλαρέων.

Την τακτική αὐτή άκολούθησε και ο Μελίας: Τις τρεις πρώτες μέρες οι Σαρακηνοί, φουσάτο και καθαλλαρέοι, στρατοπέδευαν όλοι μαζί. Την τρίτη όμως ήμέρα τους έλειψαν τὰ τρόφιμα και προς το βραδάκι, οι καθαλλαρέοι, πάνω από χίλιοι, χωρίστηκαν σέ τρία και φύγαν σέ τρεις ξεχωριστές διευθύνσεις γιά νά βροῦν χωριά νά κουρσέψουν.

—'Ο Μελίας κράτησε μόνο τους διακόσιους άγούρους του κι' έστειλε τους άκρίτες νά χτυπήσουν τους Σαρακηνούς καθαλλαρέους.

Καθώς σουρούπωνε, έδωσε διάτα στους άγούρους νά έτοιμαστούνε.

Με το πέσιμο της νύχτας θά κάναν την πρώτη έφοδο στο φουσάτο των Σαρακηνών άπ' όλες τις μεριές.

—'Η Λασκαρώ, που είχε κατορθώσει χάρις στη φιλία των είκοσι άγούρων, νά κρουθή από τόν παππού της, ένιωθε την καρδιά της νά σφυροκοπά δυνατά, κάτω από το ψηφιδωτό λαρίκιον. Δέν φοβόταν. 'Η άναμονή, όμως, της μάχης, πού γιά πρώτη φορά θ' άντίκρυζε, κι' ή σκέψη πώς ο παππούς της θά πολεμούσε χωρίς νάχη γιάνη ή λαθωματιά του, έκαναν την καρδιά της νά τρικυμίζη. Κι' όταν

δόθηκε ή διαταγή της έφόδου, και ο Μελίας κάλπασε μπροστά, ή Λασκαρώ έκανε τόν σταυρό της και ψιθύρισε:

—Γιά την πατρίδα! Γιά την πίστι του Χριστού!

—'Η πρώτη αὐτή νυκτερινή έφοδος δέν ήταν βέβαια σπουδαία. 'Η Λασκαρώ, όμως, πολέμησε στην πρώτη γραμμή με τὰ δόντια σφιγμένα. Δέν άφηνε από κοντά τόν παππού της. Οί σανίτες των Σαρακηνών βούηξαν πολλές φορές σ' αὐτιά της, μιά, μάλιστα, χτυπώντας το λαρίκιόν της, άντήχησε σά μικρό καμπάνισμα. Δέν φοβήθηκε. Τη στιγμή μόνο, πού ένας Σαρακηνός, πλησιάζοντας ύπουλα, σήκωσε το σπαθί του γιά νά το καταφέρη σά καπούλια του μαύρου άλόγου του Μελία, ένιωσε μιά δυνατή κρούδα σ' όλο της το κορμί. Χωρίς νά σκεφτή τότε, ή Λασκαρώ, έμπηξε το κοντάρι της στο λαίμο του Σαρακηνού, και είδε το αίμα του νά πδκίζη. Τότε έκλεισε τὰ μάτια. Λιποψύχησε, μά μιά στιγμή μόνο. Τράβηξε το κοντάρι της κι' άνοίγοντας τὰ μάτια της, πού καίγανε από πυρετό, ψιθύρισε μέσα από τὰ σφιγμένα της δόντια:

—Γιά την πατρίδα! Γιά την πίστι του Χριστού!

Σέ λίγο ο Μελίας έδωσε διαταγή ν' άποτραδηχτούνε: 'Ο σκοπός είχε έπιτύχει κι' ο πρωτοσπαθάριος δέν ήθελε νά χάση ούτε έναν άγούρο του.

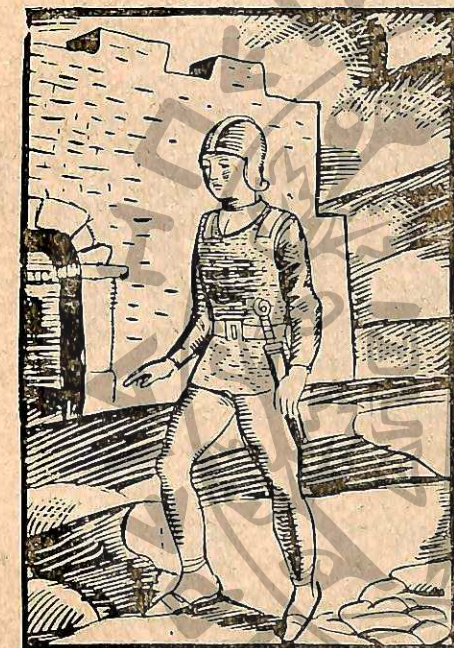
—Όταν φτάσανε στο όρημηριό τους ο Μελίας ζήτησε νά δη άν έλειπε κανένας. 'Ολοι είχαν γυρίσει. Δυό μονάχα ήταν λαθωμένοι έλαφρά.

Χαρούμενος, τότε, θυμήθηκε το έπεισόδιο της μάχης. Φώναξε τόν Πορφύρη και τόν ρώτησε:

—'Εσύ ήσουν κοντά μου, Πορφύρη;

—'Οχι!

—Είδα πώς είχε άσπρο άλογο, μά ήταν σκοτάδι και δέν μπόρεσα νά τόν γνωρίσω. Πρέπει νά μάθης ποιος ήταν. Χωρίς αὐτόν θά είχα χάσει τόν μαύρο μου. 'Ισως και κάτι περισσό-

Αρματώθηκε κι' ήταν έτοιμη ν' ακολουθήση τόν παππού της.

τερο. Μάθε ποιος ήταν και φέρτον μου νά τόν φίλσω.

—'Ο Πορφύρης, που είχε παρακολουθήσει τη σκηνή, γιατί βρισκόταν κοντά, πήνε, βρήκε την Λασκαρώ και της επανέλαθε τὰ λόγια του παππού της. 'Εκείνη, συλλογίστηκε γιά μιά στιγμή, και του είπε:

—'Οχι, Πορφύρη. Καλλίτερα νά μη με δη ακόμα. Θά με στείλη πίσω στο κάστρο!

—'Οπως και νά'ναι, άρχοντοπούλα. Λασκαρώ, πολέμησε καλλίτερα άπ' όλους μας!

Και σφίγοντας με θέρμη το χέρι της, όπως θά τόσφιγγε σ' έναν άντρα πολεμιστή γιά νά τόν συγχαρή, μακρυνε από κοντά της.

—'Ετσι ή Λασκαρώ έξακολούθηκε νά κρύβεται από τόν παππού της. 'Ελαβε μέρος σ' όλες τις νυκτερινές έφόδους και συνήθισε νά μη λιποψυχάη όταν έβλεπε αίμα.

—'Ο κλεφτοπόλεμος αὐτός βάστηξε κάμποσες μέρες, όπου μιάν αύγή γύρισαν οι άκρίτες, πού είχαν φύγει γιά νά ξεπαστρέψουν τὰ μπουλούκια των Σαρακηνών καθαλλαρέων. 'Ηταν πολύ λιγώτεροι, από όσους έφυγαν κι' άπ' αὐτούς οι περισσότεροι λαθωμένοι. Φαινόντουσαν έξαντλημένοι. 'Όταν, όμως, ο πρωτοσπαθάριος έδωσε διαταγή νά γίνη γενική έφοδος στο έχθρικό στρατόπεδο, την ίδια εκείνη μέρα, κανείς δέν μουρμούρισε. Τά φλονισμένα από τόν πυρετό μάτια λάμψαν από χαρά, τὰ ήλιοκαμένα και σκονισμένα πρόσωπα τους άκτινοβόλησαν. 'Η Λασκαρώ θαύμαζε τους σκληραγωγημένους αὐτούς ήρωας, πού άψηφοδούν τὰ πάντα γιά την αγάπη της πατρίδας.

—'Ο άκριτικός στρατός συνετάχθηκε μέσα σ' ένα ποροφάραγγο, έτοιμος νά ξεκινήση.

—'Ηταν μιά μέρα φθινοπωριάτικη, από εκείνες πού δέν παραλλάζουν από άνοιξιόνικες. 'Ο ήλιος σκεπασμένος από άνάλαφρα συννεφάκια, εξέσαινε χωρίς νά καίη. Τά βάτα και τὰ θυμάρια μοσχοβολούσαν. Οί πετροπέδικες κελαϊδούσαν.

—'Η διαταγή της έφόδου δόθηκε νωρίς το άπομεισημερο. Σέ λίγη ώρα ο άκριτικός στρατός είχε βγή από το ποροφάραγγο και χύθηκε με καλπασμό προς την πεδιάδα. 'Η άξασνη αὐτή έπέλασι έκανε τους Σαρακηνούς νά τὰ χάσουν. Τιναγμένοι από τόν μεσημεριάτικό τους ύπνο πήραν τὰ όπλα και προσπαθούσαν ν' άμυνθούν. Οί άκρίτες, όμως, τους ρίχτηκαν σάν σίφουνας.

Κλαγγές όπλων, ποδοβολητό αλόγων, πολεμικές κραυγές άντήχησαν γιά λίγο. 'Ενα σύννεφο σκόνης σκέπαζε τους πολεμιστές.

Οί Σαρακηνοί τρομαγμένοι, ασύνταχτοι άρχισαν νά ύποχωρούν στην άρχή. 'Υστερα, όμως, έπειδή ήταν πολύ περισσότεροι από τους άκρίτες, συνταχθήκανε κι' άρχισαν νά πολεμούν λυσσασμένα. 'Η μάχη γινόταν άμφιβολή.

Τότε ο πρωτοσπαθάριος Μελίας έμπηξε μιά δυνατή κραυγή και ρίχτηκε μέσα στο σωρό των Σαρακηνών.

Το κοντάρι του κομματιάστηκε σέ λίγο. Τότε γυμνώνοντας το βαρύ σπα-

('Η συνέχεια στη σελίδα 936)

Από τα χρόνια της Επανάστασής

ΕΤΣΙ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΗΡΩΣ...

Στά 1827, τα μάτια του Έλληνο-σμοῦ ἦσαν καρφωμένα πάνω στο Γαῖο τῆς Καλόγρης. Ὁ Καραϊσκάκης ἦ-ταν τὸ στρατηγικὸ μυαλὸ πὺ συνε-κέντρωνε ὅλα τὰ προτερήματα τῆς φυ-λῆς καὶ στὶς δεινὲς ὥρες τοῦ 1826 καὶ τοῦ 1827. Ὁ ἄνθρωπος στὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἐβλεπαν προσωποποι-μένη τὴ Θεία Πρόνοια. Ἦταν ὅμως γραφτὸ νὰ πέση ὁ Καραϊσκάκης στὸ πεδίο τῆς μάχης, σὲ στιγμή πὺ κα-νεῖς δὲν μπορούσε νὰ φαντασθῇ τὸ φοβερὸ τοῦτο κακὸ.

Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Κα-ραϊσκάκη, ὁ Δ. Αἰνιάν, μᾶς δίνει στὴ βιογραφία τοῦ στρατάρχου συγκινη-τικές λεπτομέρειες. Ἦταν λείει νευ-ριασμένος γιὰ χίλιους λόγους καὶ τὰ ἐμπόδια πὺ συναντοῦσε κ' ὁλοένα περισσότερο ἀνίσχυος γιὰ τὴν φρου-ρὰ τῆς Ἀκροπόλεως πὺ ἐπολιορκού-σαν οἱ Τούρκοι. Ἐμελετοῦσε λοιπὸν τὸν τρόπο νὰ ἐλευθερώσῃ τὴ φρουρὰ καὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ εἶχε κατα-στρώσει τὸ κατάλληλο σχέδιο, ὅταν τὴν μοιραία αὐτὴ 22α Ἀπριλίου, με-ρικοὶ Κρητικοὶ καὶ Ὑδραῖοι ἐπλησία-σαν, χωρὶς τὴ διαταγή του, πρὸς τὸ μέρος τῶν Τούρκων κατὰ τὸ Νέο Φά-ληρο καὶ ἀνοῖξαν ντουφέκι μὲ τοὺς Τούρκους. Οἱ πῖδ κοντινοὶ Τούρκοι ἔ-στειλαν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἀνά-λογο δύναμι. Ἐπειδὴ ὅμως ἔτρεξαν κ' ἄλλοι πολλοὶ νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἕλληνες καὶ οἱ Τούρκοι δὲν ἄφησαν ἀσθεήτους τοὺς δικούς τους. Τελευ-ταῖα ὁ Νικήτας βλέποντας τὴν προθυ-μία πὺ εἶχαν οἱ στρατιῶται νὰ πολε-μήσουν καὶ θέλοντας νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀ-νεκμετάλλευτη τὴν εὐκαιρία γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ, κατέβηκε στὸν ἀγῶνα μὲ τὴ σημαία του. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ ἄλλοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ ἡ μάχη ἐγενι-κεύθη. Σὲ μιά στιγμή ὅμως ὁ Νική-τας πὺ χτυποῦσε ἕνα ἐχθρικό χαρά-κωμα πληγώνεται στὸ σαγόνι καὶ μαζί του πληγώνονται καὶ ἄρκετοὶ ἄλ-λοι στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί. Ἔτσι ἀναγκάζονται νὰ ὑποχωρήσουν.

Ὁ Καραϊσκάκης βρισκόταν μὲ βαρὺ πυρετὸ στὴ σκηνὴ του χωρὶς νὰ ξέρῃ τί συμβαίνει. Ἀκούοντας ὅμως τὸ ντουφεκίδι, τίς κραυγὲς καὶ τὸ θό-ρυθο, σηκώθηκε γιὰ νὰ ἰδῇ τί συμβαί-νει. Ἦταν, ἀκριβῶς, τὴν ὥρα πὺ ὑ-ποχωροῦσαν οἱ ἄνδρες τοῦ Νικήτα καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν μπορούσε παρὰ νὰ τὸν ἐξοργίσῃ ἐναντίον ἐκείνων πὺ ἀρχισαν χωρὶς τὴ διαταγή του καὶ ἀ-περίσκεπτα μάχη μὲ τοὺς Τούρκους. Δὲν ἤθελε ὅμως ν' ἀφήσῃ νὰ ταπεινω-θοῦν οἱ Ἕλληνες τὴ στιγμή μάλιστα πὺ ἐτοίμαζε νέον καὶ μεγάλον ἀγῶ-να καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ πηδᾷ στὸ ἀλογό του, ἀρπάζοντας τὸ γυατάγι

τοῦ Γιάννη Λογοθέτη, ἀπὸ τὴ Βόνιτσα, πὺ βρισκόταν κοντὰ του. Παίρνοντας δὲ μαζί του ὄσους ἐφιππους στρατιῶ-τας καὶ ἀξιωματικούς βρῆκε στὸ δρό-μο του, ὥρμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πα-ρακινώντας καὶ ἐνθαρρύνοντας ὄσους συναντοῦσε καὶ ἔτσι κατάρθωσε νὰ τρέψῃ σὲ φυγὴ τοὺς Τούρκους καὶ νὰ τοὺς κλείσῃ στὰ πῖδ κοντινὰ χαρακώ-ματα. Ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη στὰ ἐχθρικά χαρακώματα μὲ τοὺς καθ' ἑαυτὸν πὺ τὸν συνώδευαν καὶ ἔτσι χτυποῦσε τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴ μιά μὲ τὸ ἱπ-πικὸ, ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μὲ τοὺς πεζοὺς. Ὁ Κιουταχῆς, πὺ ἐπολιορκούσε τὴν Ἀκρόπολιν, βλέποντας τὴ νίκη τοῦ Κα-ραϊσκάκη, κ' ἐπειδὴ φοβήθηκε γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ στρατοπέδου του, ἔ-στειλε κατὰ τοῦ Καραϊσκάκη ὅλο τὸ ἱππικὸ του. Ὅσοι ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκη ἐκράτησαν ὄσο μπόρε-σαν, ἀρχισαν ὅμως νὰ ὑποχωροῦν μπρὸς στὶς ἀνώτερες δυνάμεις τοῦ ἐχ-θροῦ. Ὁ Καραϊσκάκης, γιὰ νὰ μὴ με-ταβληθῇ ἡ ὑποχώρησις σὲ ἄτακτο φυ-γὴ, ἔμεινε τελευταῖος μαχόμενος μὲ τὸν συνηθισμένο του ἥρωισμό. Αὐτὴ τὴ στιγμή πληγώνεται ὁ στρατάρχης καὶ πέφτει ἀπὸ τὸ ἄλογο. Εὐθὺς ὅ-μως ἀμέσως σηκώνεται, ἀνεβαίνει πάλιν στὸ ἄλογο, ἐνθαρρύνει τοὺς ἱππικὸ νὰ περιμένῃ καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς πεζοὺς πὺ ὑποχωροῦσαν. Κοντὰ στὸν Καραϊ-σκάκη ἐπολεμοῦσε ὁ ὑπασπιστὴς του Κακλαμάνος, μὲ ἥρωισμό κ' αὐτὸς καὶ γενναϊότητα. Μιά σφαῖρα κάποια στιγμή τοῦκοψε τὸ δεξιὸ χέρι. Ὁ Κα-κλαμάνος καμμιὰ δὲν ἔδειξε δειλία, ἔσκυψε, πῆρε τὸ σπαθί του μὲ τὸ ἀρι-στερὸ καὶ ἐξακολούθησε νὰ πολεμᾷ.

Κ' ὅταν πῖδ οἱ Ἕλληνες στρατιῶ-ται καὶ ἀξιωματικοί, ἀπὸ τοὺς ὁποί-ους ἄρκετοὶ εἶχαν σκοτωθῇ, ἦσαν ἐκ-τός κινδύνου, τότε μόνον ὁ Καραϊσκά-κης ἐσκέφθηκε τὸν ἐαυτὸ του. Ἡ εἰ-δησις πὺς πληγώθηκε εἶχε σκορπίσει σ' ὅλο τὸ στρατόπεδο καὶ πλήθος ἀ-ξιωματικῶν ἔτρεξαν, τὸν ἐπῆραν στὰ χέρια καὶ τὸν μετέφεραν στὴ θάλασσα καὶ τὸν πέρασαν σὲ μιά γολέττα γιὰ νὰ μὴ περῶνται νὰ περιποιηθοῦν καλύ-τερα τὴν πληγὴ του.

Σ' ὅλο τὸ δρόμὸ ἦταν ὁ ἴδιος ὁ-πως πάντα. Ζωηρὸς στὴν ὁμιλία, ἔτοι-

μος γιὰ τὴν ἀπόκρισι, παρατηρητικός, ἀληθινὰ γενναῖος.

Ὅταν πέρασε στὴ γολέττα καὶ οἱ γιατροὶ ἔδεσαν τὴν πληγὴ του, ἐζή-τησε νὰ γράψουν καὶ νὰ φωνάξουν μερικοὺς ἀξιωματικούς παλῆους καὶ σταθεροὺς, ὅπως τοὺς ἀνόμασε, συν-τρόφους του. Αὐτοὶ ὅμως ἐπειδὴ δὲν ἐνόμισαν καλὸ νὰ ἀφήσουν τίς θέσεις τοὺς μόνον στοὺς στρατιῶτες, διᾶλεξαν δύο, τὸν Χριστόδουλο Χατζηπέτρον καὶ τὸν Γαρδικιώτη Γρίβα καὶ τοὺς ἔ-στειλαν στὸν Καραϊσκάκη. Ἀμα πα-ρουσιάστηκαν οἱ δύο ἀξιωματικοί, ὁ Καραϊσκάκης τοὺς εἶπε:

—Ἐλάτε νὰ σᾶς φιλήσω.

Ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ ἐδάκρυζαν, ἐπρο-σπάθησαν ὁ Καραϊσκάκης νὰ τοὺς ἐγ-καρδιώσῃ. Ἐπειτα τοὺς εἶπε σὰν τε-λευταία παραγγελία:

—Νὰ καταβάλετε κάθε φροντίδα γιὰ νὰ φυλάξετε καλὰ τίς θέσεις σας καὶ νὰ λύσετε τὴν πολιορκία τῶν Ἀ-θηνῶν. Πρὸ πάντων σεῖς οἱ παλῆοί μου σύντροφοι νὰ μὴ ντροπιασθῆτε. Ἐγὼ πηγαίνω στὴν Αἴγινα κ' ὅταν γίνω καλὰ θὰ ἐπιστρέψω. Διὰ κάθε ὅμως ἐνδεχόμενον νὰ καὶ ἡ διαθήκη μου στὸ γυῖο μου ἀφήνω τὸ ντουφέκι μου, τὴν μόνη περιουσία πὺ ἔχω τώρα. Τίς κόρες μου τίς παραδίνω σ' ἐσᾶς, τοὺς συντρόφους μου.

—Μὴ μιλάς γιὰ θάνατο, εἶπεν ὁ Χριστόδουλος, γιὰτὶ δὲν ἐφθάσαμε ὡς ἐκεῖ.

—Ἀκούσατε, συνέχισε ὁ Καραϊσκά-κης, τί σᾶς εἶπα γιὰ τὰ παιδιὰ μου. Γιὰ σᾶς ὅμως τοὺς συμπολεμιστάς μου τί νὰ πῶ; Ἦθελα νᾶχω ὅλο τὸ ἔθνος μπροστὰ μου γιὰ νὰ τοῦ πῶ τί ἀξίζετε. Φιλήστε ἀπὸ μέρος μου ὄλους τοὺς ἀξιωματικούς καὶ νάρητε αὐριο τὸ πρωὶ ὅλοι ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς δῶ.

***

Ἡ πληγὴ τοῦ Καραϊσκάκη ἦταν στὸ ὑπογάστριο γι' αὐτὸ δὲ καὶ ἀνίατος, ὅ-πως εἶπαν καὶ οἱ γιατροὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος τὸ εἶχε καταλάβει καὶ ὄσο καὶ ἂν τοῦ ἔ-λεγαν τὰ ἀντίθετα ὄσοι τὸν παρᾶστε-καν, αὐτὸς καμμιὰ δὲν εἶχεν ἀμφιβο-λία ὅτι θὰ πέθαινε σὲ λίγες ὥρες.

Μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπαυσε νᾶχῃ διά-θεσι, νὰ μιλά, νὰ γελᾷ, νὰ δίνει συμ-βουλὲς καὶ νὰ ἐκφράζῃ μόνον τὴ λύπη του πὺ δὲν θὰ ζοῦσε νὰ διώξῃ τὸν ἐχθρὸ πὺ πολιορκούσε τὴν Ἀκρόπο-λιν. Κ' ὅπως ἐπρόβλεπε ἔγινε. Λίγο μετὰ τὸ μεσημέρι τῆς 23ης Ἀπριλίου, τὴν ἡμέρα δηλαδὴ τῆς γιορτῆς του, ἀ-νῶδινε τὴν τελευταίαν πνοήν, ἀνάμεσα στοὺς συμπολεμιστάς του πὺ τὸν πα-ρακολουθοῦσαν μὲ τὰ μάτια βουρκω-

μένα καὶ τὸ πένθος στὴν ψυχὴ — ἀνά-δινε τὴν τελευταίαν πνοήν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἥρωϊκότερους Ἕλληνες, ἕνα ἀπὸ τὰ στρατηγικότερα κεφάλια τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἡ φήμη, μᾶς λέγει ὁ βιογράφος του, διέδωκεν ἀμέσως πανταχοῦ τὴν εἰδησιν τοῦ θανάτου καὶ μιά τρομερὰ φρίκη καὶ κατῆφεια ἐκυρίευσεν ὄλους. Τὸ στρατόπεδον ἐνόμισεν ἀπ' ἐκείνη τὴν στιγμήν ὅτι ἔχασε τὸν πατέρα του, τὸν ὁδηγὸν του καὶ ἐνὶ λόγῳ τὸν σω-τήρα του. Ἐσθύθη ἀμέσως ἡ προθυ-μία καὶ ἡ τόλμη τὴν ὁποῖαν ἔδειχνεν εἰς ὅλας τὰς πράξεις εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὁδηγόν, θεατὴν καὶ κριτὴν τὸν Καραϊσκάκη καὶ ὁμοιάξεν ὡς σῶμα χωρὶς ψυχὴν. Ὅλοι δὲ αἱ προσπά-θειαι καὶ τὸ ἀρχιστρατήγιον καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τὸν νὰ τὸ παρηγορήσωσι καὶ νὰ τὸ ἐμψυχώσωσιν ἀπέβησαν μά-ταιαι, καθὼς καὶ τὰ μετὰ ταῦτα συμ-βάντα τὸ ἀπέδειξαν.

Ὁ ἀρχιστράτηγος Τζῶρτς διέταξε νὰ μετακομίσουν τὸ σῶμα τοῦ Καραϊ-σκάκη στὴ Σαλαμίνα γιὰ νὰ τὸ ἐντα-φιάσουν μὲ τίς ἐπιθαλλόμενες τιμές. Στὸ στρατόπεδο ὅμως διέδωκε ὅτι ἔ-στειλε τὸν νεκρὸ στὴν Αἴγινα, γιὰτὶ ἐ-φοβόταν ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοί, ἀ-κόμα καὶ στρατιῶται, θάφηναν τὰ σώ-ματά των γιὰ νὰ πάνε στὴ Σαλαμίνα, πρᾶγμα πὺ θὰ ἔβαζε σὲ κίνδυνο ὅλο τὸ στρατόπεδο.

Στὴ Σαλαμίνα, σὰν ἐφθασε τὸ πλοῖο πὺ μετέφερε τὸ σῶμα τοῦ Καραϊσκά-κη, ὄλοι οἱ κάτοικοι, ἄνδρες, γυναί-κες, παιδιὰ κατέβηκαν στὴν παραλία καὶ ὄλοι ἔκλαιαν γοερὰ γιὰ τὴν με-γάλη συμφορά. Τὸν ἐπικήδειο ἐξέφω-νησεν ὁ Γ. Αἰνιάν. Καθ' ὅλο τὸ διά-στημα τῆς νεκρώσεως τελετῆς τὰ δά-κρυα ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ μάτια, ἔγιναν δὲ ἀληθινοὶ γόοι τὴν ὥρα πὺ κατέβασαν τὸ σῶμα στὸν τάφον ὑπὸ τοὺς κρότους τῶν κανονιῶν.

Ἐπιμνημόσυνοι δέσεις ἐψάλη καὶ στὸν Πόρο, ὅπου ἔβγαλε αὐτοσχέδιο λόγο ὁ Σπυρίδων Τρικούπης. Ὁ Ν. Δραγοῦμης στὶς «Ἱστορικές ἀναμνή-σεις» του μᾶς περιγράφει πὺς ἐξέπασε τρομερὴ ἡ εἰδησις στὸν Πόρο τοῦ θα-νάτου τοῦ Καραϊσκάκη. Κανεῖς δὲν εὗρισκε λέξι νὰ πῇ ἐκεῖνο πὺ αἰσθα-νόταν γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ ἀνθρώπου πὺ ὄλοι ἐπίστευαν ὅτι ἦταν τὸ τελευταῖο ὄργανο γιὰ ν' ἀπελευθερωθῇ ἡ Ἑλ-λάδα. Μόνος ὁ Κολοκοτρώνης τόλμη-σε νὰ λύσῃ πρῶτος τὴ σιγὴ καὶ νὰ πῇ:

—Ὁ χαμός, ἀδελφια, εἶναι μεγάλος· ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι μεγαλύτερος.

«Καὶ μετ' ὀλίγον, γράφει ὁ Δραγοῦ-μης, κατεβαίνοντες ἄθροοι πρὸς τὴν ἀπέναντι τοῦ Πόρου παραλίαν, ἵνα πα-ρασταθῶμεν εἰς τὴν κηδεῖαν¹, τὴν πα-ρασκευασθεῖσαν κατ' ἐντολὴν τῆς Συ-νελευσεως ὑπὸ τῆς ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κατεβαίνοντες ἐποιοῦ-μεθα λόγον, ὡς οἱ περὶ τὴν κλίνην τοῦ

Περικλέους, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνά-μεως τοῦ πεσόντος καὶ ἀνεμετροῦμεν τὸ πλῆθος τῶν τροπαίων. Ἐνθυμήθητι, ἔλεγεν οὗτος, ὅτι μόλις διακοσίους στρατιῶτας ἔχων ὅτε ἀνέλασε τὴν ἀρ-χηγίαν τῆς Στερεᾶς, κατήρτισεν ἐν-τὸς ὀλίγου πολυἀριθμὸν στρατιάν. Ἡ-μῖν παρών, ἔλεγεν ἕτερος, ἐν Ἐλευ-σίνι, ὅτε μαθόντες οἱ στρατιῶται τὴν ἔλευσιν τοῦ Κιουταχῆ, ἤρχισαν νὰ λι-ποτακτῶσι καὶ παρεκίνουν καὶ αὐτὸν νὰ φύγῃ· οὗτος ὅμως ἀγανακτήσας, ἐπάγεται ὅπου θέλετε, ἀνέκραξεν, ὁ Καραϊσκάκης δὲν ἀφήνει τὴν θέσιν του. Καὶ ὅταν σᾶς ἐρωτήσουν τί ἐκά-ματε τὸν ἀρχηγόν σας, μὴ δυσκολευ-θῆτε ν' ἀποκριθῆτε ὅτι τὸν παρεδώσα-μεν εἰς τὸν ἐχθρόν, διότι δὲν συγκάτε-νευσε νὰ λιποτακτῇ». Ἐτερος δὲ πάλιν ἐξυμνεῖ τὴν τάξιν καὶ τὴν πει-θαρχίαν, ἣν ἠγωνίζετο νὰ διατηρήσῃ εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀττικὴν στρατόπεδον, λέγων συνεχῶς πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν: «Ἐάν φερώμεθα πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων χειρότερα καὶ τοῦ ἐχθροῦ, πὺς θέλετε νὰ λάθωσι τὰ δπλα;».....

Καὶ ὅτε ὁ ρήτωρ τοῦ ἀγῶνος² ἀνα-βάς χλοερὸν γήλοφον παρέστησε τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας, ὅτε ὑπέμνησε πρὸς ἡμᾶς ὅτι «ἀπὸ τὰς κορυφᾶς τοῦ Μακρινόρους καὶ τὰ παραλία τῆς Ἀ-καρνανίας ἔως εἰς τὰ περίεξ τῆς Ἀττι-κῆς, πὺς ἐλευθερίας καὶ δόξης ἐχύθη εἰς τὴν χώραν ταύτην, δούλην καὶ σκοτεινὴν οὖσαν, διὰ μόνης τῆς ἰσχυ-ρᾶς τοῦ Καραϊσκάκη δεξιᾶς» φωνὴ γοερὰ, φωνὴ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀν-τηχήσασα κατὰ τὴν Τροιζηνίαν ἀκτὴν, συνανμίγη μετὰ τῶν ὀδυρμῶν τῶν ἀ-πέναντι κατοίκων τοῦ Πόρου καὶ οὐ-δεὶς συγκάτενευε νὰ παρηγορηθῇ.

***

Αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ Δραγοῦμης, ὅσα ὅ-μως καὶ ἂν γραφοῦν γιὰ τὸ νοῦ καὶ τὴν εὐφυχίαν τοῦ Καραϊσκάκη εἶναι κα-τώτερα τῆς πραγματικότητος. Σὲ τέ-τοιο φόβο εἶχαν οἱ ἐχθροὶ τὸν Καραϊ-σκάκη πὺ στὸν Ἀρβανίτες ἔγινε πα-ροιμία νὰ λέγουν σὰν ἐφευγε κανεῖς μὲ θία: «Ποῦ φεύγεις μωρὲ ἔτσι, σὰν νὰ σὲ κυνηγᾷ ὁ Καραϊσκάκης;». Τὰ ἀνέκδοτα τοῦ Καραϊσκάκη, πὺ

χαρακτηρίζουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἀνδρεία του, εἶναι ἀναρίθμητα. Ἐνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα εἶναι κ' αὐτὸ.

Στὸ Μεσολόγγι, ὅταν κατηγόρη-σαν τὸν Καραϊσκάκη πὺς εἶχε τάχα κρυφὴ συνεννόησι μὲ τοὺς Τούρκους, περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους τὸν κα-τάτρεχε ὁ Ράγκος, γιὰτὶ εἶχαν διαφο-ρὲς γιὰ τὸ ἀρματολίκι τῶν Ἀγρᾶ-φων. Μιά μέρα, ὁ Ἀνδρέας Ἴσκος, στενὸς φίλος τοῦ Καραϊσκάκη, παίρ-νει μαζί του πέντε στρατιῶτες καὶ πη-γαίνει στοῦ Ράγκου. Οἱ δύο καπετα-ναῖοι κουβέντιαζαν σ' ἕνα δωμάτιο κ' ἔξω περίμεναν τὰ παλληκάρια. Ὁ Ἴ-σκος σὲ μιά στιγμή προσποιούμενος πὺς ἤθελε κάτι φώναξε ἕναν ἐ-ὁ τοὺς στρατιῶτας καὶ τυχαῖα τὸν ἐρώ-τησε πὺ πολέμησε:

—Μὲ τὸν Καραϊσκάκη, καπετάνιε, ἀπάντησε ὁ στρατιώτης. Ἦμουν κον-τὰ τ' ἀπ' τὸν καιρὸ τ' Ἀπερριῶτη. Πο-λεμήσαμε πολλές βολὲς ἀντάμα. Νὰ τὰ σημάδια...

—Καλὰ, καλὰ, ἄντε τώρα.

Ὁ Ἴσκος μόλις ἔφυγε ὁ στρατιῶ-της, γυρίζει καὶ λέει στὸν Ράγκο:

—Γράφε, Ράγκο.

Ὑστερα ἐφώνασε ἄλλον στρατιώτη καὶ τὸν ρωτᾷ:

—Ἀμ' ἐσύ, μὲ ποῖον πολέμησες ὡς τώρα;

—Ἐγὼ, στρατηγέ μ' πολέμησα στὴν Ἀρτα μὲ τὸν Καραϊσκάκη, στὸ Νιο-χώρι, στὸ Κομπότι, στὸ...

—Καλὰ, φεύγα, λέει καὶ σ' αὐτόν ὁ Ἴσκος καὶ ἐπαναλαμβάνει στὸν Ράγκο:

—Γράφε, Ράγκο!

Φωνάζει κ' ἄλλον στρατιώτη γιὰ νὰ πῇ κ' αὐτὸς πὺς πολέμησε μὲ τὸν Καραϊσκάκη καὶ γιὰ νὰ λήῃ πάντα ὁ Ἴσκος:

—Γράφε, Ράγκο!

Νὰ τώρα πὺς ἤθελε τὸν ἀρχηγὸ ὁ Καραϊσκάκης, ὅπως μᾶς λέει ὁ Γ. Γα-λῆς: «Ὁ καλὸς καπετάνιος πρέπει νᾶχῃ φρονήματα πετεινοῦ γιὰ νὰ ἐ-ξουσιάζῃ, καλωσύνη σκύλου γιὰ νὰ τὸν ἀγαποῦν, παλληκαριά καὶ θωριά λεονταριοῦ γιὰ νὰ τὸν σέβωνται καὶ τὸν φοβοῦνται, ὕπνο καὶ περπάτημα λαγοῦ, γιὰ νὰ εἶναι ἀγρυπνός καὶ γλήγορος καὶ πονηριὰ γυναικας γιὰ νὰ ἐξεγλήῃ καὶ νὰ σέρνῃ τοὺς ἀνθρώ-πους».

Χρ. Ἐμ. Ἀγγελουδάκης

¹ Ἐννοεῖ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέσιν.

² Ὁ Σπυρίδων Τρικούπης.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χειρίς οικόγενεια

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

[Κάποια μέρα στο Παρίσι, στη λεωφόρο Μπερτιέλ, ο πετροκόπος Γερώνυμος Μπαρμπερίν, από το χωριό Σασιάνο, βρήκε έκτε-

τευμένο εμπρός σε μια εξώθυρα ένα βρέφος ηλικίας πέντε μηνών, που αρχικώς το παρέδωσε στην αστυνομία. Ο αστυνομός, από τα άκριδα εσώρουχα του μωρού, συνεπέρανε πως ανήκε σε πλούσιους γονείς και πως πιθανώς κάποιος να το είχε κλέψει από εκδίκηση. Τότε ο Γερώνυμος Μπαρμπερίν που μέχρι της στιγμής δεν είχε ενδιαφερθεί για την περαιτέρω τύχη του μικρού, αναλογιζόμενος πως αν κάποτε οι γονείς του το ζητούσαν θα κέρδιζε αρκετά χρήματα για τη διατροφή του, απέφασε να το αναλάβει υπευθύνως. Έτσι ο μικρός Ρεμύ — όπως τον βάπτισαν οι σωτήρες του — πέρασε χαρούμενα χρόνια στο Σασιάνο, κοντά στην ψυχομάννα Μπαρμπερίνα, και δεν έννοιωσε καθόλου την όρφανιά του, χάρις στη μητρική στοργή που του δείχνε. Όταν έγινε οκτώ ετών, ο πατέρας του — ο Μπαρμπερίν — που ως τότε εργαζόταν στο Παρίσι, έτραυματίστη σοβαρά σε κάποια οικοδομή που εργαζότανε και αναγκάστηκε, ανίκανος όπως είχε γίνει για εργασία, να γυρίσει στο χωριό του. Το πρώτο βράδυ του γυρισμού, ο Ρεμύ, που είχε πάει να κοιμηθεί, αλλά δεν τον είχε πάρει ακόμη ο ύπνος, παραείναι από μια ουσήτση μεταξύ Γερώνυμου και της μάνας — Μπαρμπερίνας, την πραγματική του ιστορία και τις διαθέσεις του ψυχολογικού του, που δεν θέλει με κανένα τρόπο να τον κρατήσει κοντά τους, αλλά σκέπτεται να τον παραδώσει στο ορφανοπαιδί της περιφέρειας. Αυτό όμως δεν το θέλει καθόλου ο Ρεμύ και παρακαλεί τη μάνα Μπαρμπερίνα να τον κρατήσει κοντά της. Εκείνη του το υπόσχεται, χωρίς όμως και να κατορθώσει τίποτε, γιατί ο Γερώνυμος παρουσιάζει τον μικρόν — παρά τις διαμαρτυρίες του — μία μέρα που λείπει η ψυχομάννα του, επ' ενοικίω σαράντα φράγκων τον χρόνο, αυτόν διευθυντή ενός υπαίθριου θιάσου, ονόματι Βιτάλη. Ο θιάσος αυτός αποτελείται από τον Καρδούλη, μία τετραπέρατη μαιμού, και από τρία χαριτωμένα σκυλάκια, τον Κάπη, τον Ζερμίνιο και τη Δούλη. Ο δυστυχής Ρεμύ με έλλιψ ακολουθεί τον νέο του προστάτη, που του δίνει και τα πρώτα μαθήματα για να λάβει μέρος σε μία κωμωδία του θιάσου. Από την ημέραν εκείνην αρχίζει μία αδιάκοπη περιπλάνηση από πόλη σε πόλη. Τις ώρες που ο μικρός θιάσος αναπαύεται, ο Βιτάλης, που στο μεταξύ έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του Ρεμύ, του μαθαίνει τα πρώτα γράμματα και ακόμη του κάνει και μαθήματα μουσικής. Έξυπνος ο Ρεμύ, γρήγορα γίνεται ένας καλός μαθητής, που εκτός από το διάβασμα μαθαίνει να παίζει και άρπα. Στην Τουλούζ της όμως, ύστερα από ένα επεισόδιο με κάποιον άστυφύλακα, που απαγορεύει να τον θιάσο να παριστάνει δημοσίως, ο Βιτάλης συλλαμβάνεται και καταδικάζεται από το δικαστήριο της πόλεως σε δύο μηνών φυλάκιση. Ο Ρεμύ μένει και πάλι χωρίς προστάτη. Μόνος γυρίζει στα περίχωρα της Τουλούζης, προσπαθώντας να κερδίσει το ψωμί του, δίδοντας παραστάσεις. Παντού όμως τον διώχνουν. Έτσι απελπισμένος όπως είναι συναντά στην άκροθαλασσιά ένα πλοίο που χρησιμεύει για κατοικία ενός πλούσιου, αλλά παραλυτικού παιδιού. Το παιδί θέλει να διασκεδάσει και η μητέρα του, η παράστασις δίδεται και ο μικρός Άρθουρ — έτσι λέγεται — τον παραλυτικό παιδάκι — ένθουσιάζεται. Προσκαλούν τον Ρεμύ με τους ήθοποιους του στο πλοίο, τους προσφέρουν ένα πλούσιο γεύμα, και η κυρία, αφού μαθαίνει από τον Ρεμύ πως είναι δίχως προστάτη και έρημος, τον παρακαλεί να μείνει μαζί τους μέχρις ότου αποφυλακισθεί ο Βιτάλης, και στο μεταξύ, αντί να γυρίζουν από χωριό σε χωριό δίδοντας παραστάσεις, να παριστάνουν κάπου — κάπου για να διασκεδάσουν τον Άρθουρ. Ο Ρεμύ δέχεται. Μέσα στο πλοίο μαθαίνει ότι η μητέρα του Άρθουρ είχε και άλλο γυιό μεγαλύτερο, που της τον έκλεψαν κατά τρόπο μυστηριώδη όταν αυτή και ο σύζυγός της ήταν άρρωστοι. Στο ταξίδι ο Ρεμύ παίζει μία φορά με το μικρό του θιάσο. Το βράδυ του έδωσαν μία ωραιότατη καμπίνα, που του έκανε καταληκτική έντοπιση, και την άλλη παρτίδα στο μάθημα που έκανε η κ. Μίλλιγκαν στο γυιό της. Τον μάθαινε το μύθο «Ο λύκος με τ' αρνί», τον όποιον ο Άρθουρ δυσκολευότανε να μάθει. Σε μία στιγμή που η μητέρα του θυμωμένη του δηλώνει ότι ο Ρεμύ δεν θα παίξει αν δεν μάθει πρώτα το μάθημα του και το αφίνει το βιβλίο του να μελετήσει μπαίνοντας στην κάμαρά της, ο Ρεμύ του μαθαίνει τον μύθο. Από τη στιγμή αυτή η βέσι του στην οικογένεια αλλάζει. Δεν είναι πια ο σαλτιμπάγκος. Η κ. Μίλλιγκαν με μεγάλη της χαρά ακούει να της λέει ο Άρθουρ το μύθο, που έμαθε μαζί του σε μια ώρα, ενώ αυτή, ολόκληρες μέρες, δεν είχε κατορθώσει να του το μάθει. Ο Ρεμύς συλλογίζεται τις εύχυνόμενες ημέρες που περνάει στον «Κύκνο», την στοργή της κ. Μίλλιγκαν και την αγάπη του Άρθουρ και θλίβεται διότι είναι υποχρεωμένος μετά την αποφυλάκιση του Βιτάλη να εγκαταλείψει όχι τόσο την άνετη ζωή, αλλά την συντροφιά των δύο αυτών πλασμάτων. Κάποτε αποφασίζει να ανακοινώσει τις άνησυχίες του και την θλίψη του στην κ. Μίλλιγκαν και στον Άρθουρ. Ο τελευταίος, μόλις το άκουσε, έβαλε τις φωνές:

— Δεν θέλω να φύγω ο Ρεμύς!...
Ερωτάται ο Ρεμύς αν θέλει να μείνει κοντά τους, και αφού άναπύσει τους ένδοιασμούς του και διμλεί περί των υποχρεώσεων του προς τον Βιτάλη, τελικώς δέχεται.
— Όστε δεν μας λείπει τώρα, είπε η κ. Μίλλιγκαν, παρά η συγκατάθεσις του κυρίου σου. Θα του γράψω αν θέλει νάρη να μας βοηθήσει στην Σέτιν, γιατί δεν μπορούμε να γυρίσουμε εμείς στην Τουλούζη. Θα του στείλω και τα έξοδα του ταξιδιού και εα του εξηγήσω ποιοι λόγοι μας εμποδίζουν να πάρωμε τον σιδηρόδρομο. — Υστερα από τρεις ώρες ο Ρεμύς περίμενε το Βιτάλη στο σταθμό. Το αφηγήθηκε το πώς τον άνευρεν η κ. Μίλλιγκαν και τον ώδηγησεν εις το ξενοδοχείον δια να συνηνοηθούν. Ο Βιτάλης επέμεινε ότι ο Ρεμύ, τον όποιον αγαπούσε σαν παιδί του, του ήτο απολύτως απαραίτητος και ότι ήτο αδύνατον να τον αφήσει. Ο Ρεμύ με πονεμένη ψυχή αποχαιρέτα τον κλαίοντα Άρθουρ για να ακολουθήσει τον κύριο του. Έπειτα αφήνοντας τον Άρθουρ με κόπο και γυρίζοντας στην κ. Μίλλιγκαν, έγονάτισε μπροστά της και της έφίλησε το χέρι. Καυμένο παιδί, είπε σκύθοντας στον Ρεμύ. Σηκώθηκε τότε και έτρεξε στην πόρτα. Σε λίγο ήτο με τον κύριό του.]

(Η συνέχεια)

— Δρόμο! μου είπε αυτός!

Και φύγαμε από τη Σέτιν.

Έτσι χωρίσθηκα τον πρώτο μου φίλο και ξανάρχισα την παλιά μου ζωή με τον Βιτάλη.

Ανοησία μου! Γιατί θα γλύτωνα μονομιάς απ' όλες τις στενοχώριες και τις δεινές περιπέτειες που μ' έπερίμεναν, αν δεν είχα την πρόληψη και δεν φοβόμουν τόσο να μάθω η κυρία Μίλλιγκαν την αλήθεια, για την καταγωγή μου...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Χιόνια και λύκοι.

Και τώρα έπρεπε πάλι ν' ακολουθώ τον κύριό μου και, με την άρπα κρεμασμένη από τον πληγωμένο μου ώμο, να περπατώ στους δρόμους της έξοχης, με βροχή ή με ήλιο, με σκόνη ή με λάσπη.

Έπρεπε πάλι να κάνω το βλάκκα στις δημόσιες πλατείες και να γελάω ή να κλαίω, για να διασκεδάσω η έντιμη δημόγυρις...

Η αλλαγή μου κόστισε πολύ, γιατί γρήγορα συνηθίζεις κανείς την καλοπέρασι και την ευτυχία.

Συχνά αισθανόμουν μία άποστορφή, μία αηδία, μία στενοχώρια, μία κούρασι — πράγματα που δεν τάξερα άλλη φορά πριν ζήσω δυό μήνες τη γλυκειά ζωή των ευτυχισμένων αυτού του κόσμου.

Με την κυρία Μίλλιγκαν, συλλογίζομουν τον Βιτάλη με τον Βιτάλη τώρα, συλλογίζομουν την κυρία Μίλλιγκαν.

Πολλές φορές, στις μακρινές μας πεζοπορείες, έμενα πίσω, για να συλλογίζωμαι ελεύθερα τον Άρθουρ, τη μητέρα του, τον «Κύκνο», να ξαναγυρίζω με το νοῦ και να ζω στα περασμένα.

Ω, τί ωραία εποχή! Κι' όταν το βράδυ, πλαγισσμένος σε κανένα βρωμοχάνι χωριού, θυμούμουν την καμπίνα του «Κύκνου», πόσο ανυπόφορα μου φαίνονταν τα χοντροσέντονα του κρεβατιού μου!

Ποτέ πια δεν θα ξανάβιαιζα λοιπόν με τον Άρθουρ, ποτέ πια δεν θα ξανάκουγα τη γλυκειά φωνή της κυρίας Μίλλιγκαν:

Στη λύπη μου, που ήταν βαθεία κι' επίμονη, μία μόνο παρηγοριά είχα: Ο κύριός μου ήταν τώρα πιο καλός, πιο γλυκύς, πιο τρυφερός, — αν μπορείς να πω έτσι για τον Βιτάλη, — σε μένα παρά ποτέ!

Γιατί κι' αυτός είχε αλλάξει πολύ, αν όχι στο χαρακτήρα, τουλάχιστο στους τρόπους κι' αυτό μ' εμπόδιζε να κλαίω όταν η ένθυμησι του Άρθουρ μου έσφιγγε την καρδιά. Αισθανόμουν πως δεν ήμουν τόσο μόνος στον κόσμο και πως ο Βιτάλης αυτός ήταν για μένα κάτι περισσότερο και κάτι καλύτερο από αφεντικός...

Συχνά μάλιστα μούρχονταν να τον άγκαλιάσω, να τον φιλήσω, δεν τολμούσα όμως, γιατί ο Βιτάλης δεν ήταν άνθρωπος που μπορούσε να δεχθί τέτοιες διαχύσεις και οικειότητες.

Στην αρχή, τους πρώτους μήνες, ο φόβος με κρατούσε

σ' απόστασι. Τώρα όμως ήταν κι' ένα άλλο άδριοστο αίσθημα, που έμοιαζε με σεβασμό. Φεύγοντας από το χωριό μου, θεωρούσα τον Βιτάλη άνθρωπο σαν όλους τους ανθρώπους, γιατί τότε ήμουν ανίκανος να κάνω διακρίσι. Η διαμονή μου όμως στον «Κύκνο», με την κυρία Μίλλιγκαν, μου είχε άνοιξει, ως ένα βαθμό, τα μάτια και το νοῦ. Καί, — πράγμα περίεργο, — όταν κύταζα καλά τον κύριό μου, μου φαίνονταν σά να βρίσκω σ' αυτόν, στη συμπεριφορά του, στο ύφος του, στους τρόπους του, σημεία που έμοιαζαν με τη συμπεριφορά, το ύφος και τους τρόπους της κυρίας Μίλλιγκαν.

Τότε συλλογίζομουν πως αυτό ήταν αδύνατο, γιατί ο κύριός μου δεν ήταν παρά ένας φτωχός θιασάρχης σκυλιών, ενώ η κυρία Μίλλιγκαν ήταν κυρά και αρχόντισσα. Και όμως! Όταν ήθελε, κι' ο Βιτάλης ήταν κύριος, άπαράλλακτα όπως η μητέρα του Άρθουρ ήταν κυρία. Με μόνη τη διαφορά πως η κυρία Μίλλιγκαν ήταν πάντα τέτοια, ενώ ο Βιτάλης γίνονταν κύριος μόνο σε κάποιες στιγμές. Μά τότε ήταν τόσο τέλειος, ώστε μπορούσε να επιβάλλεται στον καθένα. Γι' αυτό κι' εγώ δεν τολμούσα να πάρω μαζί του μεγάλη οικειότητα, ούτε όταν μούδινε θάρρος με τα καλά του λόγια.

Αφού του φύγαμε από τη Σέτιν, πέρασαν ημέρες πολλές, χωρίς να μιλήσουμε καθόλου για την κυρία Μίλλιγκαν και τη διαμονή μου στον «Κύκνο». Υστερα όμως το θέμα αυτό παρουσιάζονταν κάπου — κάπου στις διμιλίες μας και πάντα πρώτος ο κύριός μου το έφερνε. Έτσι σιγά — σιγά το συνηθίσαι και δεν περνούσε πιά ημέρα χωρίς να προφέρουμε τ' όνομα της κυρίας Μίλλιγκαν.

Την αγαπούσες πολύ αυτήν την κυρία, μου έλεγε ο Βιτάλης. Ναι, το καταλαβαίνω. Στάθηκε καλή, πολύ καλή για σένα. Δεν μπορείς παρά να τη θυμάσαι μ' ευγνωμοσύνη.

— Έπειτα, συχνά, έπρόσθετε:

— Και όμως έτσι έπρεπε!

Τι πράγμα έπρεπε έτσι... Στην αρχή δεν καταλάβαινα. Σιγά — σιγά όμως κατάλαβα: Ο Βιτάλης ήθελε να πη πίσω έπρεπε ν' απορρίψη την πρότασι που του είχε κάμει για μένα η κυρία Μίλλιγκαν.

Μά ο λόγος του αυτός φανέρωνε ίσως και κάποια λύπη. Θάθελε να μ' αφήσει κοντά στον Άρθουρ. Μόνο που αυτό δεν μπορούσε να γίνει, ήταν αδύνατο.

Κι' η λύπη του με συγκινούσε τώρα, αν και δεν μπορούσα να καταλάβω καλά — καλά για ποιο λόγο δεν είχε δεχθί την πρότασι της κυρίας Μίλλιγκαν. Ούτε η ίδια δεν μπόρεσε τότε να μου το εξηγήσει. Έτσι έπρεπε να κάμω. Μά γιατί; Άς είναι όμως, έλεγα, άλλη φορά ίσως θα δέχονταν. Κι' αυτή ήταν τώρα η μεγάλη μου ελπίδα. Δεν μπορούσε τάχα να ξαναπατηήσουμε τον «Κύκνο»; Στον Ροδανό θα ταξιδεύαμε αυτός και μεις στις όχθες του ίδιου περπατούσαμε.

Γι' αυτό τα μάτια μου ήταν συχνότερα γυρισμένα κατά τον ποταμό, παρά κατά τους λόφους και τις εύφορες πεδιάδες που περνούσαμε.

Άμα φθάναι σε καμμία πόλη, — Άρλη, Ταρασκόν, Άβινόν, Βιέννα, — η πρώτη μου δουλειά ήταν να τρέξω στις προκουαίες και στα γεφύρια. Ζητούσα τον «Κύκνο» κι' άμα έβλεπα από μακριά κανένα πλοίο, μισοκρυμμένο στην καταχνιά, στεκόμουν να πλησιάσω, για να ιδώ μήπως ήταν αυτός.

Μά δεν ήταν!

Κάποτε ρωτούσα και θαλασσινούς. Τους έλεγα πως ήταν το πλοίο που γύρευα και μου άπαντούσαν πως δεν το είχαν ιδί να περάσει.

Τώρα που ο κύριός μου ήταν άποφασισμένος να με δώσει στην κυρία Μίλλιγκαν, — έτσι φανταζόμουν, — δεν υπήρχε πια εόδος να μιλήσουν για την καταγωγή μου ή να γράψουν της μάνας — Μπαρμπερίνας. Θά τα συμφωνούσαν οι δυό τους, ο Βιτάλης κι' η κυρία Μίλλιγκαν. Έτσι ενόμιζα πως θα γίνει: Η κυρία Μίλλιγκαν θα ήθελε να με πάει, ο κύριός μου θα παραιτούσε τα δικαιώματα που είχε σε μένα κι' η υπόθεσι θα τελείωνε, χωρίς να πούν τίποτ' άλλο.

Μείναμε κάμποσες εβδομάδες στο Λυόν κι' όλο τον καιρό που ήμουν ελεύθερος, τον περνούσα στις προκουαίες του Ροδανού και του Σώνη. Το κακό έμαθ' απέξω όλα εκείνα τα γεφύρια, του Αινάι, του Τιλσίτ, της Γκιγιοντιέρας, του Νοσοκομείου, σά γνήσιος Λυονέζος. «Κύκνος» δεν φάνηκε πουθενά.

Από το Λυόν ξεκινήσαμε για το Διζόν. Κι' η ελπίδα που είχα να ξαναβρω την κυρία Μίλλιγκαν και τον Άρθουρ άρχισε να λιγοστεύει, γιατί στο Λυόν είχα μελετήσει όλους τους χάρτες της Γαλλίας, όσους μπόρεσα να βρω στις βιβλίνας των βιβλιοπωλείων κι' ήξερα πως το κανάλι του Κέντρου, που θάπαιρνε ο «Κύκνος» για να φθάσει στο Λείγρηα, βγαίνει απ' το Σώνη στο Σαλόν. Άλλα φθάσαμε στο Σαλόν και φύγαμε από εκεί, χωρίς να ιδούμε «Κύκνο». Τελείωσε λοιπόν, έπρεπε ν' αφήσω τ' όνειρό μου!

Αυτό μούκανε λύπη βαθεία.

Και για να μεγαλώσει η άπελπισία μου, που ήταν τόσο μεγάλη, χάλασε τα μούτρα του κι' ο καιρός. Το φθινόπωρο είχε προχωρήσει, πλησίαζε ο χειμώνας κι' οι πορείες μας με τη βροχή, στη λάσπη, γίνονταν ολόενα και πιο κουραστικές. Όταν το βράδυ φθάναι σε κανένα παλινόχανι ή αχερώνα, τσακισμένοι από την κούρασι, βρεμμένοι ως το πουκάμισο, λασπωμένοι ως τα μαλλιά, δεν έφευγα να κοιμηθώ με φαιδρές σκέψεις... Στους λόφους της Χρυσής Άκτης, που τους διασχίζαμε φεύγοντας από το Διζόν, μας βόηκε ένα κρύο ύγρο που μας πάγωνε ως το κόκκαλο κι' έκανε τον Καρδούλη πιο μελαγχολικό και δύσθυμο από μένα.

Ο σκοπός του Βιτάλη ήταν να φθάσουμε στο Παρίσι το γρηγορώτερο, γιατί μόνο στο Παρίσι θά μπορούσαμε να δώσουμε το χειμώνα μερικές παραστάσεις: αλλά είτε γιατί η τάπη του δεν του συγχωρούσε να πάρουμε το σιδηρόδρομο, είτε γι' άλλο λόγο, έπρεπε να κάμουμε πεζή το δρόμο από το Διζόν στο Παρίσι.

Όταν όμως ο καιρός μας το συγχωρούσε δίνανε από μία σύντομη παράστασι στις πόλεις και στα χωριά που περνούσαμε κι' έπειτα, αφού μαζεύαμε λίγα λεπτά, εξακολουθούσαμε το ταξίδι μας.

Ός το Σατιγιόν τα πήγαμε καλούτσικα, αν κι' υποφέραμε πολύ από το κρύο και την ύγρασι. Μά όταν βγήκαμε απ' αυτή την πόλη, η βροχή έπαψε κι' ο καιρός γύρισε στο βορρά.

Στην αρχή δεν παραπονεθήκαμε, αν και δεν ήταν καθόλου εύχαριστο νάχουμε το βορρά στα μούτρα. Το κάτω προτιμούσαμε τον άνεμο, όσο τσουχτερός κι' αν ήταν, από την ύγρασι που μας έσάπιζε τόσες εβδομάδες.

Μά το κακό είναι που το ξεροθόρι δεν διατηρήθηκε. Ο ούρανός γέμισε από πυκνά μαύρα σύννεφα, ο ήλιος σκεπάσθηκε ολωσδιόλου κι' όλα τα σημάδια μαρτυρούσαν πως γρήγορα θάχαμε χιόνι.

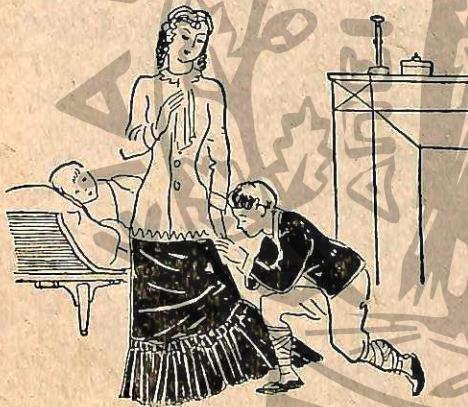
Καταφέραμε όπωσδήποτε να φθάσουμε σ' ένα μεγάλο χωριό πριν άρχισι να χιονίζει. Ο Βιτάλης όμως έννοιωσε να φθάσουμε στο Τρουά το γρηγορώτερο, γιατί το Τρουά είναι μεγάλη πόλη και θά μπορούσαμε να δώσουμε πολλές παραστάσεις, αν η κακοκαιρία μας άνάγκαζε να μείνουμε εκεί.

Κοιμήσου γρήγορα, μου είπε, άμα μπήκαμε στο χάνι, θά ξεκινήσουμε πρωί-πρωί, φοβόμυαι μη μας βρή το χιόνι.

Αυτός όμως δεν εδίασθηκε να πλησιάσει, παρά κάθισε στο μαγερείο, κοντά στο τζάκι, για να ξεσταθί ο Καρδούλης, που είχε υποφέρει πολύ από το κρύο της ημέρας και δεν είχε πάψει να βογγά, μολονότι φροντίζαμε να τον έχουμε καλά κουκουλωμένο.

Το πρωί σηκώθηκα νωρίς, καθώς είχα διαταχθί. Δεν είχε φέξει ακόμα ο ούρανός ήταν μαύρος και χαμυλός, χωρίς κανέναν άστέρι έμοιαζε σαν πελώριο σκούρο καπάκι, που κατέβαινε στη γή και φοβέριζε να τη συντρίψει. Άμα άνοιγε η πόρτα, ένας ψυχρός άνεμος έσάρωνε την καμινάδα και ξεσκέπαζε τ' άναμμένα καρβουνάκια, που από χθες βράδυ ήταν χωμένα στη στάχτη του τζακιού.

(Ακολουθεί)

Φεύγοντας της φίλησε με συγκίνησι το χέρι.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

1
 'Αγαπημένο σπίτι, εύλογημένο!
 Που στη θερμή σου μέσα αγκαλιά
 Χαρούμενο με σφίγγεις ή θλιμμένο
 'Όταν γυρίζω πίσ' απ' τη δουλειά!

2
 'Ω άγια οικογένεια που σύ μόνη
 Μου παραστέχεις πάντα τρυφερά
 Για να πονέσης σ' ό,τι με πληγώσει
 Και να χαρής στην κάθε μου χαρά!

3
 'Εσ' είσαι ένα λιμάνι όνειρεμένο!
 Που θα δεχθής μ' αγάπη, με στοργή
 Το σώμα μου το θαλασσοδαρμένο!
 Ναυάγιο αν με ρίξη ή ζωή!

4
 'Αχ! ναί! μέσ' στη σκληρή τη βιοπάλη
 Την άδολη ήρεμία που ποθώ
 Στη στοργική σου μόνο την αγκάλη
 Γλυκειά μου οικογένεια θα βρω!

5
 Κι' αν πάλι ή καλή μοίρα μου θελήση
 Στην πάλη να νικήσω της ζωής
 Και δόξεις και θριάμβους μου χαρίση
 Το πλήρωμα της κάθε μου εύχης.

6
 Την πιο γλυκειά και τότε ευτυχία
 Και μια χαρά που θάβρω πιο αγνή
 Παρά μέσ' στου σπιτιού μου την άγια
 Την άφθαστη γαλήνη και στοργή;

7
 Σπίτι σεμνό, ελληνικό μου σπίτι!
 'Αληθινή δόλθερη φωλιά!
 'Εσύ που ή Πηνελόπη κι' ή 'Αρήτη
 Σ' έτιμησαν στα χρόνια τα παλιά;

8
 'Εσύ που σής σκλαβιάς μας τὰ σκο-
 [τάδια
 Φως σκόρπιζες παρήγορης αούγης
 Και στ' άγια τὰ νυχτέρια σου τὰ
 [βράδυα
 Ζωντάνευες τούς πόθους της φυλής.

9
 'Ω! εἴθε της πατρίδας μας αἰώνια
 Να μέινης το καμάρι το γλυκό!
 Να κλείνης πάντα αγάπη και όμόνοια
 Και την τιμή το σπίτι 'Ελληνικό!
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ ΚΑΛΟΣΤΥΠΗ

Η ΣΗΜΑΙΑ

Γαλανή Σημαία στο ξετύλιγμά σου,
 σκέπη δοξασμένη,
 μία πνοή διαβαίνει,
 πές μου, μήπως είναι το άνασασμά
 [σου;

Στην ψυχή μου μπαίνει και με πλημ-
 [μυρίζει

νοιώθω, γίνομ' άλλος,
 δυνατός, μεγάλος,
 μία ζωή καινούργια μέσα μου αρχίζει.

Νά! τὰ δυό μου χέρια, δές, πώς δο-
 [κιμάζω,

σαν αητού φτερούγια,
 δύναμι καινούργια,
 για το πέταγμά μου, δές, πώς έτοι-
 [μάζω.

Πάμε! όπου θέλεις, θα σ' ακολουθήσω,
 σ' ό,τι πής πιστεύω.
 Σε κορφές θ' ανέθω,
 κάτω απ' τη σκιά σου τρόπαια θα
 [στήσω.

Νά! το πρώτο βήμα αλαφριά σηκώνω,
 και βαριά πατάω
 άψηλά κυττάω
 κι' όλο μεγαλώνω, κι' όλο μεγαλώνω.

Κι' όταν ή καρδιά μου με υπερηφάνεια
 κάποτε χτυπήση,
 σαν θα με ζητήση
 με το κάλεσμά της ή μεγάλη Μάννα.

Τότε οι δυο πνοές μας θα νά γίνουν μία.
 Μ' αν ή μοίρα όριση
 κι' ή δική μου σούση,
 ή πνοή ή δική σου μένει αιώνια.

Μ. Π.

ΠΙΣΤΕΥΕ ΜΑΣ Σ' ΑΓΑΠΟΥΜΕ

Της 'Ελλάδος τὰ βλαστήρια
 και της νειότης τὰ καμάρια
 όλα μπήκαν στη γραμμή,
 μαζεμένα να χυμήξουν
 σ' όσους ήθελαν να θίξουν
 της Πατρίδος την τιμή.

Σε λατρεύουμε Πατρίδα
 ποδσαι στήριγμα κι' έλπίδα
 του παιδιού του καθενού
 σε λατρεύουμε με πάθος
 όσο τ' άσωτο το βάθος
 του γαλάζιου ούρανού.

'Ω Πατρίδα πιστεψέ μας
 και κοντά σου μάζεψέ μας
 σά Μητέρα με παιδιά
 και θα δής ακόμα ότι
 και ή πιο μικρή σου νειότη
 κρύβει μέσα της καρδιά.

Μιά καρδιά σά λεοντάρι
 υπερήφανη με χάρη
 μία καρδιά ευγενικά.
 Πιστεψέ μας σ' αγαπούμε
 με τι λόγια να στο πούμε
 το Πατρίδα μας γλυκειά;

ΓΕΩΡ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΕΙΜΑΙ Η ΠΕΡΗΦΑΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

Είμαι ή περήφανη 'Ελληνίδα
 ψυχή μου κι' αίμα, νοός, καρδιά
 ζούν, λαχταρούν για την Πατρίδα
 για την δική της τη γαρά.

Μέσα βαθειά μου γιγαντώνει
 γι' αυτή ένας πόθος μου κρυφός!
 που λουλουδίζει και μεστώνει
 κάτω απ' το ξάστερό της φως.

Είμαι ή περήφανη 'Ελληνίδα
 και θέλω - θέλω να γενή
 ή ζηλεμένη μας Πατρίδα.
 ακόμα - ακόμα πιο τρανή.

'Εγώ σταλάζω λίγο - λίγο
 γι' αυτήν αγάπη στις ψυχές
 και στα τραγούδια μου έγω σμίγω
 τις πιο θερμές μου προσευχές.

Είμαι ή περήφανη 'Ελληνίδα
 και μυστικά ή καρδιά μου κλει
 μία δλκάκιρη όμορφη Πατρίδα
 που ή δόξα σκύβει και φιλεί.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣ ΣΑ

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

['Εμπνευσμένο από μία εικόνα]

Σαν την βλέπω την εικόνα,
 'Εκεί στον τοίχο κρεμασμένη,
 Τά μάτια της ψυχής ανοίγω
 Και τη θωρώ ζωντανεμένη.

Μιά εκκλησιά κι' ένα πλατάνι,
 Και γύρω-γύρω παλληκάρια,
 'Από τον ήλιο μαυρισμένα,
 'Όλα της γής μας τὰ βλαστήρια.

Να κι' ο παπας ο άσπρομάλλης,
 Το τετραβάγγελο κρατάει,
 Σκύβει το κάθε παλληκάρι,
 Σεμνά το χέρι του φιλάει.

'Εμπρός παιδιά! 'Όλοι στα όπλα,
 Και μία μονάχη μας έλπίδα
 Μέσ' σής ψυχής τὰ φυλλοκάρδια,
 Για μίαν ελεύθερη πατρίδα.

Μ' αυτά τὰ τελευταία λόγια,
 'Ο ήλιος την κορφή ροδίζει,
 Και της σκλαβιάς το μαύρο σκότος
 Τ' άστρο της λευτεριάς φωτίζει.

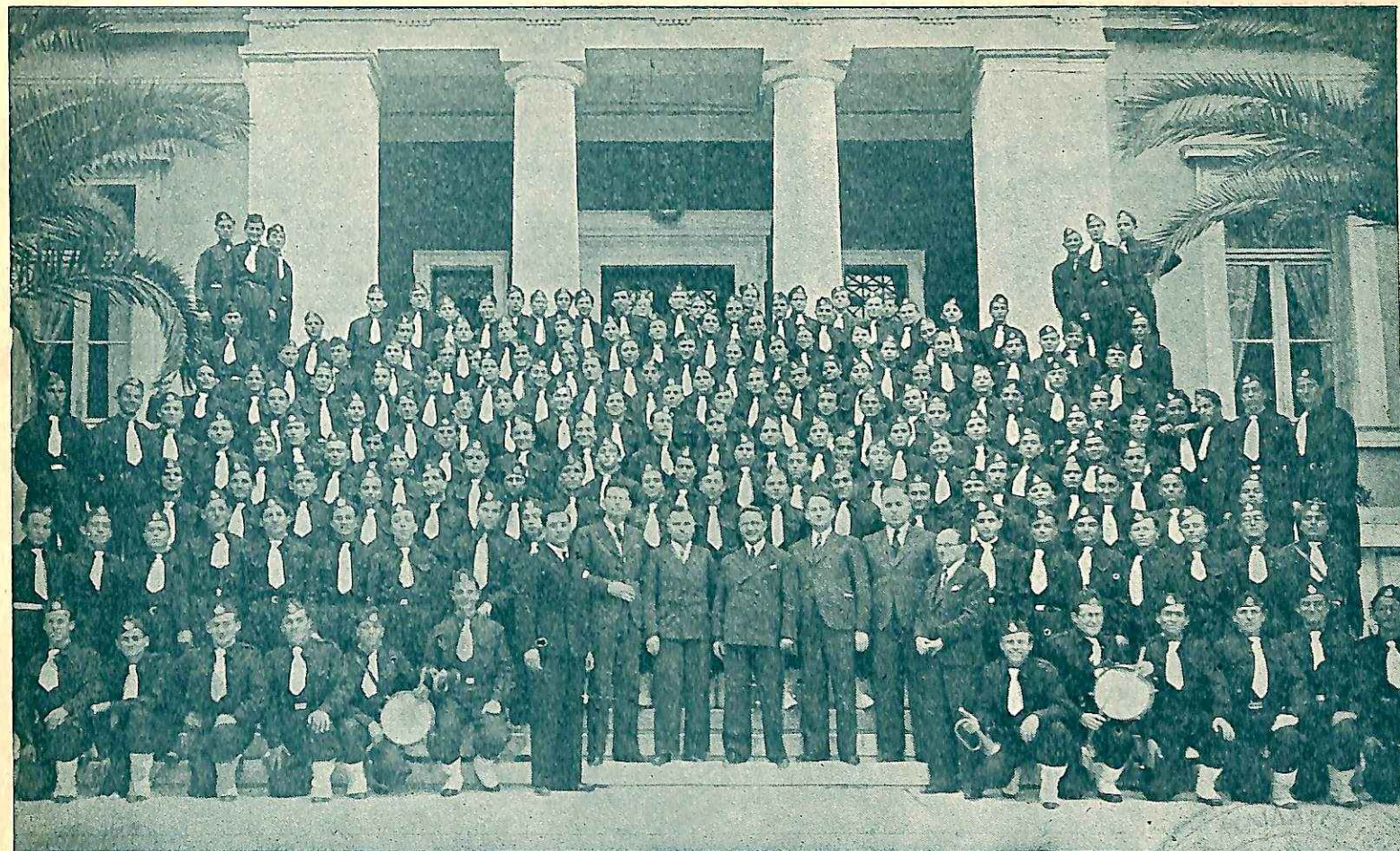
Γ. Π. ΜΑΤΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

'Αγαπημένο δάσο μου
 και σύ μικρό ρυάκι
 που μου θυμίζεις τον καιρό
 που μουν κι' έγω παιδάκι
 Κι' έρχόμουν τότε μοναχό
 στα γάργαρα νερά σου
 να βυθιστώ και να λουστώ
 μέσ' στα θερμά φιλά σου.

'Αλήθεια πόσες θύμισες
 θαμπές στο νού μου φέρνεις,
 τη σκέψη μου στους φίλους μου
 των παιχνιδιών την παίρνεις.
 Θυμάμαι τη μαννούλά μου
 τ' αδέρφια, τον πατέρα,
 τώρα ή πατρίδα μοναχά
 για μένα είναι μητέρα.

ΜΗΝΑΣ ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Αί ομάδες της Ε.Ο.Ν. Μαρασλείου Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας μετά του προσωπικού.

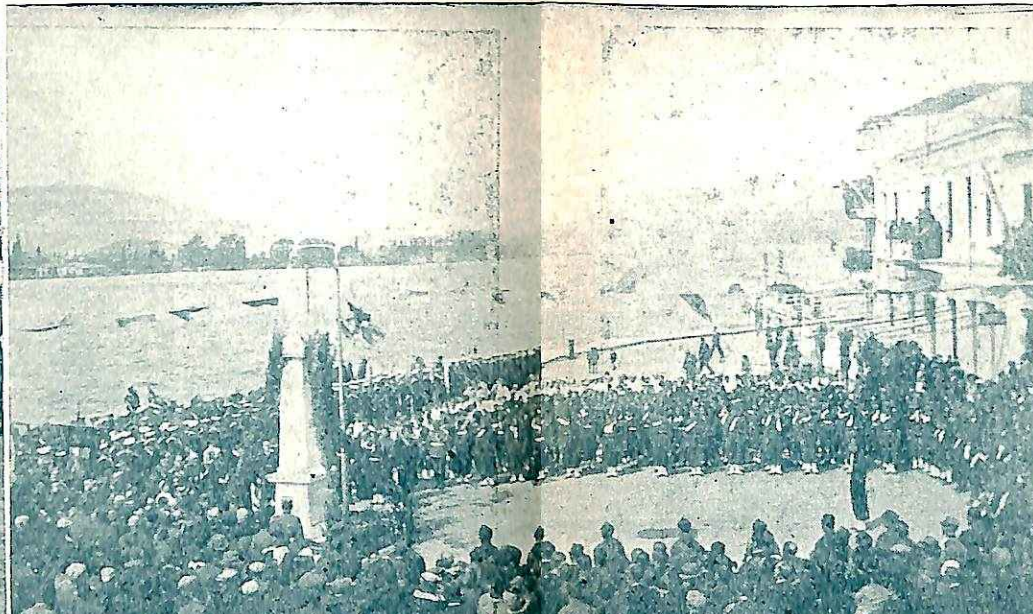

Αί ομάδες της Ε.Ο.Ν. των προτύπων δημοτικών σχολείων της Μαρασλείου Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας μετά του προσωπικού.

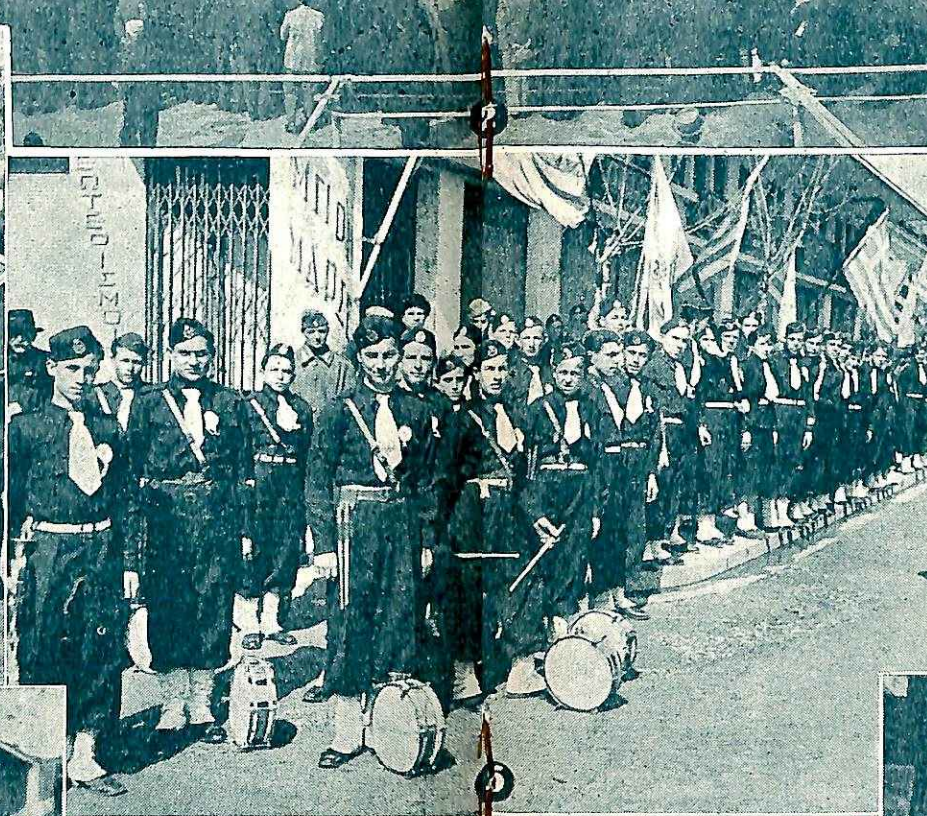
1

3

4

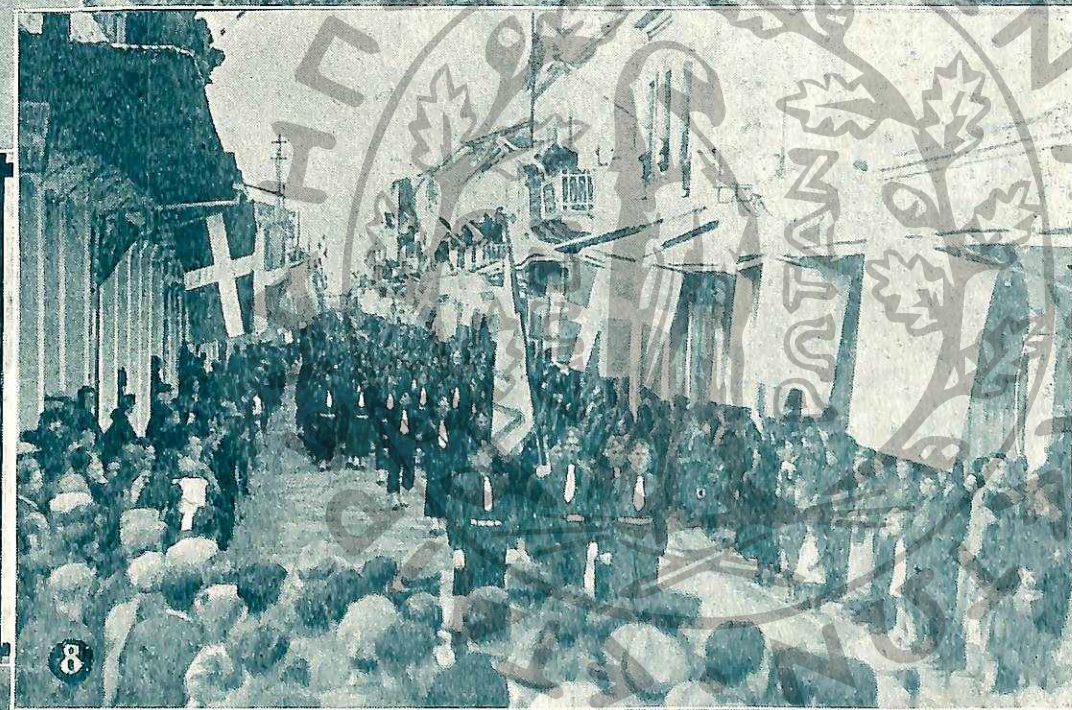

6

7

- 1) Τμήματα Ε.Ο.Ν. 181ης Φάλαγγος 'Αλεξανδρουπόλεως κατά την παρέλασιν της 25ης Μαρτίου.
- 2) Φαλαγγίται 'Ιόρου κατά την τελετήν της 25ης Μαρτίου.
- 3) Τμήμα νοσοκόμων της 'Υποδιοικήσεως 'Αρτης της Ε.Ο.Ν. κατά την λιτανείαν της πολιούχου 'Αγίας Θεοδώρας.
- 4) Φαλαγγίτισσαι της 181ης Φάλαγγος 'Αλεξανδρουπόλεως κατά την παρέλασιν της 25ης Μαρτίου.
- 5) 'Η μουσική της 'Υποδιοικήσεως 'Αλεξανδρουπόλεως της Ε.Ο.Ν.
- 6) Φαλαγγίται της 'Υποδιοικήσεως 'Αρτης της Ε.Ο.Ν. μετά από την δενδροφύτευσιν.
- 7) Φαλαγγίτισσαι της Ε.Ο.Ν. Πέτα με έθνικας ένδυμασίας.
- 8) 'Η Ε.Ο.Ν. 'Αρτης εις την λιτανείαν της πολιούχου 'Αγίας Θεοδώρας

8

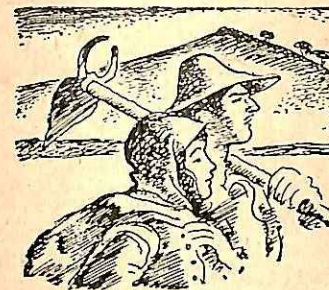

Η Διοικήτρια Κορινθίας, βοηθούμενη από έξωσχολικές Φαλαγγίτισσας, διανέμει φαγητόν εις τὰ ἄπορα παιδάκια.

Τομεάρχαι καὶ Ἀξιωματικοὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν εἰς Ναύπλιον, ὅπου ἐξέδραμον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Οἱ ἐργασίαι τοῦ γεωργοῦ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον

δὲν ἐπέτρεψε νὰ φυτευθῇ πατάτα κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα τὴν φυτεῖται τώρα, εἴτε σὲ ἀλέες εἴτε σὲ αὐλάκια—φυτεῖται ἐπίσης κρόμμυα σὲ αὐλάκια τὰ ὅποια θὰ ποτισθοῦν. Χαράσσει καὶ κανονίζει τοὺς κεντρικοὺς αὐλάκας τῆς ἀρδεύσεως καὶ τὶς δευτερεύουσες ἀμφοῖες. Ἰδιαιτέραν προσοχὴν καταβάλλει εἰς τὸ φύτευμα τῆς ντομάτας, στὰ χωράφια τῆς ὁποίας χαράσσει πλατεῖα αὐλάκια πού σκάβονται καὶ βαθειὰ καὶ κοπρίζονται ἄφθονα μὲ χωνευμένην κόπρον καὶ λίπασμα (6-8-8). Πολλοὶ κηπουροὶ συνηθίζουν νὰ φυτεύουν εἰς τὰ ἴδια αὐλάκια καὶ μελιτζάνες καθὼς καὶ λάχανα καὶ κουνουπίδια.

Φυτεῖται ἐπίσης ὄψιμα ἀγγούρια σὲ καλὰ σκαμμένες καὶ λιπασμένες ἀλέες. Τὸ φύτευμα τῆς ἀγγουριάς καὶ ἡ περιποίησίς της ἐν γένει διὰ νὰ ἔχῃ καλὰ ἀποδόσεις χρειάζεται μεγάλην προσοχὴν καὶ ὁ κηπουρὸς πρέπει νὰ εἶναι πεπειραμένος.

Ἡ ἐποχὴ ἐπίσης εἶναι καταλληλοτάτη γιὰ τὴν φύτευσι τῶν φασολιῶν τόσο τῶν κλαρωτῶν (τσαουλι, μπαρμποῦνι) ὅσον καὶ τῶν χαμηλῶν (μελιτζανιά, τσαουλι χαμηλά κλπ.).

Τὸν Ἀπρίλιον ἐπίσης φυτεύεται καὶ εἰς τοὺς κήπους, ἐκτὸς τῶν μπουστανιῶν, τὸ πεπόνι, τὸ ὁποῖον χρῆζει ἰδιαίτερας προσοχῆς εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ κλάδεμα. Ἐπίσης τὸ καρπούζι, ἡ πιπεριά, παντζάρι, καλαμπόκι, τὸ ὁποῖον πολλοὶ κηπουροὶ φυτεύουν ὀλίγας ἡμέρας προηγούμενας καὶ πλησίον φυτεύουν τὸ κλαρωτὸ φασόλι, ὥστε νὰ κλαρῶνῃ στὸν κορμὸ τοῦ καλαμποκιοῦ καὶ ἔτσι ἀποφεύγῃ μιὰ σοβαρὰ δαπάνη γιὰ κλαριά καὶ ἡμερομίσθια.

Ἡ ὕγρασις τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ θερμότης ἡ ἀνοιξιάτικη εὐνοοῦν πολὺ τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων ἀσθενειῶν εἰς τὰ λαχανικά. Τὰ φασόλια καὶ ἄλλα ἰδίως προσβάλλονται ἀπὸ μιλγκρα, ἡ ὁποία καταστρέφεται μὲ τὴν μιλγκρίνη. Ἐπίσης ὁ περονόσπορος προσβάλλει τὶς ντομάτες, τὶς ἀγγουριές, τὶς πατάτες καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ὁ κηπουρὸς νὰ ραντίζῃ συχνὰ μὲ γαλαζόπετρα σὲ ἐλαφρὴ διάλυσι. Τὰ περισσότερα ἐπίσης τῶν λαχανικῶν προσβάλλονται ἀπὸ τὸ ὠίδιον (μπάστρα), τὸ ὁποῖον προλαμβάνεται μὲ συχνὰ θεαφίσματα. Γενικὰ ὁ λαχανοκηπουρὸς πρέπει νὰ προσέχῃ πολὺ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν.

Στὴ μελισσοκομία.

Τὸν μῆνα αὐτὸν πρέπει νὰ γίνῃ ὁ χωρισμὸς στὰ δυνατὰ μελίσσια γιὰ νὰ προλάβῃ τὴν φυσικὴ σμηνουργία. Μπορεῖ νὰ δώσῃ στὰ ὄρφανὰ μελίσσια βασιλίσσα, ὅταν βάλῃ ἕνα πλαῖσιο μὲ γόνου 3—4 ἡμερῶν πού νὰ μποροῦν οἱ μελίσσες νὰ ἀναθρέψουν σὲ βασιλικὸ κελλί τὴ νέα βασιλίσσα. Ὁ μελισσοκόμος μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν παλὴν γέρικήν βασιλίσσα, ἀφοῦ τὴν καταστρέψῃ, γιὰτὶ ὅταν γερὰ ἡ βασιλίσσα γεννᾷ αὐγὰ ἀπὸ τὰ ὅποια βγαίνουν μονάχα κηφήνες. Ἐπίσης πρέπει νὰ φροντίζῃ ὥστε στὸ μελισσοκομεῖο νὰ ὑπάρχῃ πάντα φρέσκο νερό.

Κατασκευὴ τῆς ἑλληνικῆς μηζύθρας

1ον. Τὸ τυρόγαλα πού ἔμεινε ὕστερα ἀπὸ τὸ φτιάξιμο τοῦ τυριοῦ, ζεσταίνεται μέσα στὸ καζάνι, στὸ ὁποῖο ρίχνουμε καὶ 10—15 ὀκάδες γάλα (πρόσγαλο) καὶ ἀνακατεύουμε τὸ ὕγρὸ μ' ἕνα ξύλο.

2ον. Ὅταν τὸ ὕγρὸ φθάσῃ σὲ μιὰ θερμοκρασίᾳ 80 βαθμῶν, ἀρχίζει νὰ γίνετα ἡ μηζύθρα καὶ τότε παύει πιά τὸ ζέσταμα καὶ τὸ ἀνακάτεμα.

3ον. Ὑστερα ἀπὸ 20—25 λεπτὰ τῆς ὥρας, πού ἡ μηζύθρα ἔχει κρυώσει, μπαίνει μὲ τὸ στραγγιστήρι στὰ βούρλινα καλούπια πού χωροῦν μιὰ ὀκά.

4ον. Ὑστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα ὁ τυροκόμος παίρνει τὸ καλούπι καὶ ἀναποδογυρίζει τὴ μηζύθρα σὲ ἄλλο καλούπι ὅμοιο καὶ ρίχνει στὸ κέντρο τῆς μηζύθρας, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος, λίγο ἀλάτι.

5ον. Ὑστερα ἀπὸ 24 ὥρες βγάζει τὴ μηζύθρα ἀπὸ τὸ καλούπι καὶ τὴν ἀλατίζει μὲ καλοτριμμένο ἀλάτι σὲ ὁλόκληρὴ τὴν ἐπιφανείᾳ της. Σημειώτεον ὅτι ἡ μηζύθρα ὅσο περισσότερο μένει στὸ καλούπι, τόσο γίνεται πιὸ καλή.

6ον. Ἡ ποσότης τοῦ ἀλατιοῦ εἶναι 100—150 δράμια γιὰ κάθε πέντε ὀκάδες μηζύθρας.

Μετὰ 15—20 μέρες ἡ μηζύθρα εἶναι ἑτοιμὴ γιὰ πούλημα. Οἱ περισσότεροι τυροκόμοι τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ νὰ κάνουν μηζύθρα ἀπὸ τὸ τυρόγαλα, τὸ ἀφήνουν μέσα στὴν κάδῃ νὰ ἐνλίσῃ καὶ ὕστερα τὸ κτυποῦν καὶ βγάζουν βούτυρο.

Στὴν ἀμπελουργία.

Κάνει τὸν πρῶτο ψεκάσμὸ τῶν ἀμπελιῶν του μὲ βορδιγάλιο πολτὸ, δηλ. μὲ θεϊκὸ χαλκὸ σὲ διάλυσι ἀσθέντου. Ὁ πρῶτος ψεκάσμος γίνεται ὅταν τὰ κλήματα βλαστήσουν καὶ ἀποκτήσουν βλασταράκια 10—15 πόντους, δηλ. ὅταν ἔχουν 6—7 φύλλα.

Ὑστερα ἀπὸ 15—20 μέρες πάντα πρὸ τῆς ἀνθήσεως γίνεται τὸ δεύτερο ράντισμα. Καὶ ὕστερα ἀπὸ 20 μέρες, δηλ. ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνθήσεως, γίνεται τὸ τρίτο ράντισμα. Ἄν ὅμως ἔχουμε βροχές καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὰς ἀκολουθῇ δυνατὴ ζέστη τότε γίνεται καὶ τέταρτο καὶ πέμπτο ράντισμα μὲ μεγαλύτερη δόσι θεϊκοῦ χαλκοῦ.

Στὴ λαχανοκηπία.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ λαχανοκηπουρὸς φυτεῖται ὅλα σχεδὸν τὰ λαχανικά τῆς ἀνοιξέως εἰς τὰ χωράφια τὰ ὅποια ἀπὸ τοῦ προηγούμενου μηνὸς ἔχουν ἐπανειλημμένως ὀργωθῇ καὶ κοπριστῇ. Διαιρεῖ τὸν κῆπον του σὲ κατεβατὰ καὶ χαράσσει ἀλέες καὶ αὐλάκια. Ὅπου τὸ ἔδαφος ἡ ὁ καιρὸς

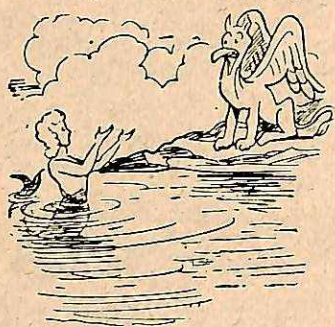

Οι θυρεοί της πόλεως της Βαρσοβίας, πρωτεύουσής της Πολωνίας, παριστάνουν σήμερα μία Σειρήνα. Άλλοτε την θέσι της κατείχε ένας Σκυλαετός.

Γιατί όμως είχε προτιμηθεί αυτό το ζώο;

Διότι, διηγείται η μυθολογία, πρό πάρα πολλών ετών προστατής της Βαρσοβίας ήταν ένας Σκυλαετός. Κατοικούσε μέσα στον ποταμό Βιστούλα και υπερήσπιζε την πόλι έναντι των εχθρών και των τερατομόρφων θηρίων που έπετιθεντο έναντιόν της. Μία μέρα, κυνηγώντας ένα δράκο, ο σκυλαετός, κατά μήκος του ποταμού, έφθασε ως τη θάλασσα, όπου, ξαφνικά, διέκρινε μέσα στο νερό μία πολύ όμορφη σειρήνα, από την οποία έμεινε καταγοητευμένος.

Έμεινε πολλόν καιρό εκεί στην πασαλία θαυμά-

ζοντας την σειρήνα και τέλος, αφού την παντρεύθηκε, ξαναγύρισε μαζί της μέσα στον Βιστούλα, στη Βαρσοβία.

Κατά την διάρκεια όμως της απουσίας του σκυλαετού πολλά σοβαρά γεγονότα συνέβησαν στην πόλι: διάφοροι δράκοι και άλλα τέρατα είχαν εγκατασταθεί μέσα σε σπηλαιοά που άνοιξαν στους βράχους.

Ο σκυλαετός δεν έχασε ότι ήταν ο προστάτης της Βαρσοβίας. Την πρώτη φορά που διέκρινε ένα από τα τέρατα αυτά έπετέθη χωρίς δισταγμό έναντιόν του και μία άγρια πάλη άρχισε άμέσως. Ο σκυλαετός, μολεμώντας με ανδρεία για να υπερασπίση την αγαπημένη του πόλι, κατόρθωσε επί τέλους να σκοτώση το δράκο. Τραυματίστηκε όμως κι αυτός σοβαρά και λίγες στιγμές αργότερα εξέπνευσε κι αυτός με τη σειρά του.

Κι από την εποχή εκείνη επάνω στους θυρεούς της πόλεως Βαρσοβίας ή σειρήνα αντικατέστησε τον σκυλαετόν.

Ο ΧΗΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Το χημικόν όπλον θεωρείται ότι είναι σύγχρονον πολυμορφικόν μέσον. Αποτελεί το πλέον καταστροφικόν μέσον του πολέμου των ημερών μας. Μάλιστα... αλλά δεν είναι σύγχρονον όπλον.

Η χρήση των χημικών αυτών παρασκευασμάτων έγινε και κατά την αρχαιότητα. Το πολυμορφικόν χρησιμοποιήθηκε από τα πελοποννησιακά στρατεύματα έναντι των Βοιωτών εις την μάχην των Πλαταιών κι ύστερα από τους Βοιωτούς έναντι των Σπαρτιατών. Το μέσον αυτό χρησιμοποιήθηκε κι ο Σίξτος ο Αφρικανός (230 π. Χ.) και ο Σύριος της Ηλιουπόλεως εις τα 600 μ. Χ., καθώς και πολλοί στρατοί του μεσαίωνα.

Η καυστική άσβεστος χρησιμοποιήθηκε από τον Τίρον κατά του Μ. Αλεξάνδρου κι ύστερα ο Φίλιππος των Αλβινών νίκησε με αυτό το μέσον τον γαλλικόν στόλον στη Μάχη. Το ύγρον πυρ δια πρώτην φοράν χρησιμοποιήσαν οι Έλληνες κατά την πολιορκίαν της Κωνσταντινούπολεως, ως και μίγματα τοξικού αέρος και άρσενικού χρησιμοποιήσαν επανειλημμένως κατά τον μεσαίωνα. Επίσης ή πυρωμένη πίσσα, ή άκοντινή και άλλα δηλητήρια χρησιμοποιήθηκαν ως άμυντικά μέσα. Γενικώς όμως ή χρήση των χημικών μέσων κατά τας εποχάς εκείνας ήταν περιωρισμένη, διότι ή χημεία, εύρισκομένη ακόμη τότε εις πρωτόγονον κατάστασιν, δεν ήτο εις θέσιν να προσφέρει τας υπηρεσίας της εις εύρειαν κλίμακα.

Ο Λεονάρδος Ντά Βιντσι περιέγραψε τους άρσενικούς καπνούς και τας καπνογόνους όβιδας, οι οποίαι χρησιμοποιήθηκαν έναντιόν των πλοίων και κατά τας πολιορκίας του Γκλόμπερ (1660) του Λέιμπνις (1670). Η Ένετική Δημοκρατία υιοθέτησεν έπίσης διάφορα χημικά μέσα και κατά την εποχην του Μ. Ναπολέοντος έμελετήθη το γέμισμα των βλημάτων των τηλεβόλων με κυανωδρικόν όξύ και τέλος εις τον πόλεμον της Κριμαίας ο ναύαρχος Ντουντουάλ χρησιμοποιήσεν το θειάφι και το άρσενικό.

Κατά τον Πανευρωπαϊκόν πόλεμον — στα 1917 —

οι καθηγηταί Μπέρστ και Χάμπερ υπέδειξαν στο Γερμανικόν Γενικόν Έπιτελείον την χρήσιν των χημικών επιθετικών μέσων! Κι έπειδή ή χημεία κατά την εποχην εκείνην εύρισκετο εις το κορύφωμά της κι ή βιομηχανία των χημικών προϊόντων μπορούσε να παρασκευάζη μεγάλας ποσότητας άερων, οι Γερμανοί έφωδιάσθησαν και τας έχρησιμοποίησαν άμέσως και παντού.

Αι σημεριναί άνακαλύψεις

Η διαφορά του χημικού όπλου μεταξύ της χρήσεώς του κατά τους αρχαίους χρόνους και τους σημερινούς έγκειται μόνον στην έκλογη και στας μεθόδους της έφαρμογής. Επίσης ή Γαλλία έχρησιμοποίησε δηλητηριώδη άέρια, έπειτα όμως από την έπιθεσιν των Γερμανών, ή όποια έπληξε 190.000 στρατιώτας με 8.000 νεκρούς. Αργότερα, στις 22 Ιουλίου 1917, ένεφανίσθη ο ύπερλίθος, ένα καυστικόν επιθετικόν μέσον που άνεκαλύφθη εις το Υπρ.

Άλλοτε και τώρα

Ο χημικός λοιπόν πόλεμος δεν είναι νέον πολυμορφικόν μέσον. Άπλως έτελειοποιήθη τελευταίως.

Ακόμη κι οι άγριες φυλές χρησιμοποιούν σήμερα χημικά πολυμορφικά μέσα. Τα δηλητηριασμένα βέλη, οι καπνοί λαδιού, ή πίσσα και τας δηλητηριασμένα φυτά, από τα όποια παίρνουν τους χυμούς των και άλείφουν τας όπλα των, αποτελούν και αυτά χημικά επιθετικά μέσα.

Επίσης πολλές φυλές Ινδιάνων, που ζούν κατά μήκος του ποταμού Λωρενς, χρησιμοποιούν μία λευκή καυστική σκόνη, που προκαλεί μεγάλον έρεθισμό στο μάτι και σε λίγη ώρα τυφλώνει.

Η σκόνη αυτή παράγεται από το κάψιμο του φλοιού ώρισμένων φυτών.

Τοποθετείται σε φυσερά έντελώς πρωτόγονα, τα όποια κατασκευάζουν οι ίδιοι οι Ιθαγενείς και τας κρεμούν επάνω τους μαζί με τα όπλα τους.

Η ύπαρξις αυτού του φυτού και οι φοβερές του ιδιότητες είναι γνωστές στους Ιθαγενείς από πολλούς αιώνας. Τον τρόπον όμως της κατεργασίας του δεν τον

γνωρίζει κανείς παρά μόνον ο μάγος της φυλής.

Το πρώτον μηχάνημα

Στα 1883 ο Α. Ρομπίντα συνέλαθε το σχέδιο μίας μηχανής Ικανής να έκσφενδονίζη δηλητηριώδη άέρια κατά την ώραν της έπιθέσεως έναντιόν του εχθρού.

Η μηχανή αυτή άπετελείτο από ένα τεράστιο φυσερό που ήταν τοποθετημένο επάνω σ' ένα τροχοφόρο που το έσερναν άλογα. Το φυσερό αυτό έκσφενδόνιζε σε μεγάλη απόστασι το δηλητηριώδες περιεχόμενό του και οι ύπηρέτες του καθώς και τα άλογα ήσαν έφωδιασμένοι με προστατευτικές μάσκες, οι όποιες δεν διέφεραν και πολύ από τις σημερινές.

Ήταν δηλαδή ένα τάνκ, που αντί να έχη κανόνια και πολυβόλα, είχε δηλητηριώδεις ουσίες.

Οι μάσκες

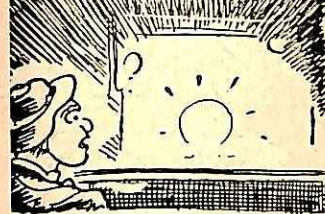
Οι πρώτες προστατευτικές μάσκες που χρησιμοποιήθηκαν κατά την διάρκεια του Μεγάλου πολέμου, άρχικώς από τους Άγγλους και κατόπιν από τους Γάλλους, ήσαν απλά μπουκάλια των όποιων αφαιρούσαν τον πυθμένα και τας γέμιζαν μπαμπάκι ή κουρέλια και τας μούσκευαν με άμμωνία.

Με το μπουκάλι αυτό, που το έβαζαν στο στόμα τους και άνέπνευσαν, έπροστατεύθηκαν από τας δηλητηριώδεις άέρια. Αργότερα οι Γάλλοι έχρησιμοποίησαν ένα είδος προσωπίδος, που έμοιαζε με μικρόν πέτσινον σάκκον.

Ο σάκκος αυτός ήταν έφωδιασμένος με γυαλιά, με μίαν άναπνευστική βαλβίδα και το φίλτρο του άπετελείτο από στρώματα γάλας και μπαμπάκιου ποτισμένου με ρετινιόλαδο!

Όπως βλέπει λοιπόν κανείς, ή χρήσις των δηλητηριωδών άερων δεν είναι έπιπόνησις των ημερών μας. Η αρχή της χάνεται εις τας βάθεις των αιώνων, σ' εποχές όπου ο πόλεμος δεν είχε ακόμη εξελιχθή σε πραγματική έπιστήμη.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΛΑΜΠΤΗΡΩΝ

Στην Ιστορία των τεχνικών κατακτήσεων ο Θωμάς Άλθα Έδισον άπηθανάτισθη ως εφευρέτης του ηλεκτρικού λαμπτήρος. Και πράγματι: Όταν την 4 Σεπτεμβρίου του 1882 έδυσεν ο ήλιος, και για πρώτη φορά άναψεν εις την Νέαν Υόρκην ένα δικτυόν 2.300 λαμπτήρων, το καθόρθωμα όφειλετο έξ ολοκλήρου εις τον Έδισον. Έν τούτοις 28 χρόνια πρωτίτερα είχαν άναψει εις την Νέαν Υόρκην ηλεκτρικοί λαμπτήρες, εις ένα ταπεινόν δρόμον της συνοικίας των πυθών της μεγάλης αυτής πόλεως του Νέου Κόσμου. Εις την Μονρόε στρήτ, όπου ένας σκαπανεύς της τεχνικής πρόδου, ένας άγνωστος αλλά μεγαλοφυής άνθρωπος, είχε φωταγωγήσει την προθήκη του μικρού του καταστήματος όπτικων ειδών με ένα λαμπτήρα. Ο άνθρωπος αυτός όνομαζετο Έρρίκος Γκαίμπελ.

Η σταδιοδρομία του Έρρίκου Γκαίμπελ ήρχισε με την έπισκευήν των όργων φυσικής της ανωτάτης Πολυτεχνικής Σχολής του Άννοβέρου. Έξ επαγγέλματος ο Γκαίμπελ ήταν ώρολογοποιός. Όταν έγινε 30 ετών τον έκυρίευσεν ή έπιθυμία και ή νοσταλγία της αναζητήσεως τύχης εις την άλλην πλευρά του Ωκεανού. Μαζί με την γυναίκα του και το παιδί του έπεβίβάσθη σ' ένα παλαιό έμπορικόν Ιστιοφόρο, που κατά σύμπτωσιν έφερε το όνομα «Νέα τύχη», και έπι τρεις μήνες διέσχισε τον Άτλαντικόν Ωκεανόν. Έφθασεν όμως αίσως εις τον Νέον Κόσμον και εγκατεστάθη εις την Νέαν Υόρκην. Εκεί με τας οικονομίας που είχε άνοιξε ένα μικρό κατάστημα όπτικων ειδών.

Μία βραδυά, περί το έτος 1850, οι κάτοικοι που είχαν τας σπιτία των εις τον δρόμον αυτόν έκυριεύθησαν από πανικόν. Δείχνοντας τρομαγμένοι το σπίτι του Έρρίκου Γκαίμπελ, έλεγαν: «Έβαλε φωτιά στο σπίτι του!».

Και πριν ακόμη προφθά-

ση να τρέξη ή πυροσβεστική ύπηρεσία, ο άστυνόμος Κόπλαντ που, τοποθετημένος εις την γωνία της Μονρόε στρήτ και της Τζάκσον στρήτ, έφρόντιζε δια την τήρησιν της τάξεως, είχε ήδη συλλάβει τον Έρρίκον Γκαίμπελ ως έμπρηστήν. Μεγάλος άναθρασμός και άνησυχία έδασίλευεν εις την συνοικίαν, δεδομένου ότι ή φωτιά, όπως έφαινόταν, δεν θα άργοϋσε να μεταδοθή και εις τας δικας σπιτία. Άλλ' έξαφνα ή φωτιά, που τόσην συγκίνησιν είχε προκαλέσει, έσβυσε χωρίς ν' άφήσιν ίχνος.

Έν τώ μεταξύ εις τον άστυνομικόν σταθμόν, όπου τον είχαν μεταφέρει, ο Έρρίκος Γκαίμπελ προσπαθούσε να δώση στους άστυνομικούς να καταλάβουν τον μηχανισμόν του ηλεκτρικού λαμπτήρος με το τέξον, διότι ένα ηλεκτρικόν λαμπτήρα είχαν άπλως τοποθετήσει στη στέγη του σπιτιού του και την άκτινοβολία του φωτός αυτού οι γείτονες εξέλαβον ως πυρκαϊάν. Ός πηγήν για το ηλεκτρικό ρεύμα είχε χρησιμοποιήσει μία μπαταρία που κατασκεύασε ο ίδιος.

Ο Γκαίμπελ έκαμε εις τους άστυνομικούς του Μάρκετ Χάουζ μίαν διάλειψιν περί των άρχων του ηλεκτρισμού, αλλά και αυτός άκόμη ο ειρηνοδόξης Γούντ, που τον ήκουε, έκούνησε δυσπίστως το κεφάλι του και του έειπε:

— Για πρώτη και τελευταία φορά σάς συγχωρούμε. Κυττάτε όμως να αφήσετε αυτά τας χωράτα.

Ματαιώς ο φτωχός Γκαίμπελ ήγωνίζετο να πείση τας άστυνομικάς άρχάς ότι δεν έπρόκειτο να παίξη ρόλον νεωτέρου Νέρωνος, φιλοδόξων να καύση την Νέαν Υόρκην. Πικραμένος δια την παρεξήγησιν, ο Έρρίκος Γκαίμπελ άπεσύρθη εις το ταπεινόν του εργαστήριον. Προσπαθούσε να εύρη ένα τρόπον για να έπιδοθή εις τας πειράματά του τα σχετικά με τον ηλεκτρισμόν, που να μην τον έθέττει εις την δίωξιν της άστυνομίας. Τας ήμέρας εκείνας των άθροϋθων μελετών ο φτωχός εφευρέτης θυμήθηκε το πείραμα που είχε κάμει με μίαν άπληθρακωμένην ίνα βαμβού, ή όποια καθίστατο διάπυρος και άκτινοβολούσε εύθως ως διωχέτευτο δια μέσου αυτής ή-

λεκτρικό ρεύμα. Αι ίνες όμως εκείναι, είτε μέταλλον ήσαν είτε άνθραξ, είχαν μοιραίαν την ιδιότητα να καίονται χωρίς να άφίνουν ίχνος. Ο Έρρίκος Γκαίμπελ προσπαθούσε να άνακαλύψη πώς θα κατόρθωνε κανείς να συγκεντρώση τον φευγαλέον σπινθήρα.

Όπόταν, σε μία στιγμή εύτυχούς έμπνεύσεως, το 1854, ο Γκαίμπελ έκαμε την αποφασιστικήν σκέψιν. Αι ίνες εκείναι δεν θα έκαίοντο πλέον αν τους αφαιρείτο το όξυγόνον. Από εκεί και πέρα ο δρόμος άνοιγόταν ελεύθερος πλέον εις τον Γκαίμπελ, που έξ επαγγέλματος ήταν όπτικόν.

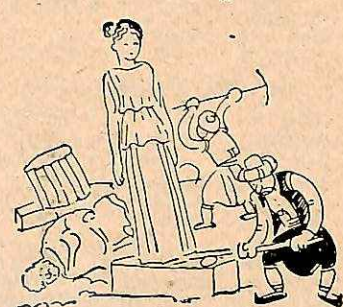
Πήρε ένα υάλινον σωλήνα, άπερρόφησε με μίαν άντλίαν τον άέρα και άφήκε τον σωλήνα κενόν, έβαλεν εντός αυτού την ίνα του βαμβού, έθηκεν εις έπαφήν την μπαταρίαν και από της στιγμής εκείνης είχε πλέον γεννηθή ο πρώτος ηλεκτρικός λαμπτήρ. Αντί όμως να σπεύση εις το γραφείον διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας να κατοχυρώση τας δικαιώματα έκμεταλλεύσεως της εφευρέσεώς του, ή όποια θα τον έκαμε πλούσιον, ο Γκαίμπελ έχρησιμοποίησε τον πρώτον ηλεκτρικόν σπινθήρα που κατασκεύασε προς φωτογώγησιν, την νύκτα, της μικράς προθήκης εις την όποιαν έξέθετε τας όπτικά είδη του καταστήματός του. Μετ' όλίγον κατασκεύασε και δεύτερον λαμπτήρα, τον όποιον έχορυσεν εις την γυναίκα του, για να βοηθήται την νύκτα από το φώς ενώ έρραπτε με την μηχανή. Ένα τρίτον λαμπτήρα που κατασκεύασεν ο Γκαίμπελ τον έκράτησε για τον έαυτό του. Τον έβαλε εις την κάμαρά του πάνω από το ρολόι του για να μωρη να βλέπη τί ώρα είναι, την νύκτα. Αυτή είναι ή παράξενη Ιστορία των τριών πρώτων λαμπτήρων που κατασκευάσθησαν επί της γης, ή τόσον συνδεδεμένη με τον άτυχον ίσως Γκαίμπελ, που άγνωστο για ποιους λόγους έτέθη εις το περιθώριον και άπέθανε άγνωστος.

μ. ν. κ.

Όταν πριν από έκατό και περισσότερα χρόνια οι Έλληνες άρπαξαν τας όπλα για να ελευθερωθούν, έτυχε ο φοβερός Όδυσσεάς, ο γιός του Άνδρούτσου, να πολιορκή την Ακρόπολιν των Αθηνών, όπου βρίσκονταν κλεισμένοι οι Τούρκοι.

Μερικοί πολεμισταί του Όδυσσεά ζήτησαν κάποιον πρωί και ρίχνοντας κατά τύχη μία ματιά πάνω στην Ακρόπολιν, έμειναν κατάπληκτοι βλέποντας τους Αρβανίτες άνεβασμένους επάνω στον Παρθενώνα να προσπαθούν με μεγάλη βία να χαλάσουν τας μνημεία.

Ο Όδυσσεάς ρώτησε κι έμαθε πως οι Αρβανίτες, μη έχοντας άλλο μολύβι για να χύσουν βόλια και ξέροντας πως μέσα σ' εκείνα τας μάρμαρα βρίσκονταν το μέταλλο αυτό, χυμένο έπίτηδες για να δινή δύναμι και σταθερότητα, είχαν απο-

φασίσει να προστρέξουν σ' εκείνο το χαλασμό για να μπορέσουν να εξακολουθήσουν τον πόλεμο.

Η πληροφορία αυτή προέξενσε μεγάλη άπελπισία στους Έλληνες που, αφού σκέφθηκαν τί έπρεπε να κάμουν για να σώσουν από τον όλεθρο τας μνημεία του μεγαλείου τους, άπεφάσαν όλοι με μία φωνή να μηνύσουν στους άποκλεισμένους να παύσουν την καταστροφή και ήσαν έτοιμοι να τους προμηθεύσουν όσο μολύβι τους χρειαζόνταν για την υπεράσπισί τους.

Έτσι κι έγινε. Δέχθηκαν οι Αρβανίτες και οι Έλληνες εξαγόρασαν με το αίμα τους, δίνοντας στους έχθρους βόλια για να τους σκοτώνουν, τας πολύτιμα εκείνα μάρμαρα, που ήσαν προωρισμένα να ζήσουν για να ιδούν και πάλι άνασπήμενόν δόλογυρά τους το έθνος εκείνο, που από τόσους αιώνες φαινόταν βυθισμένο στο λήθαργο.

λίγη ευθυμία

Με γυαλόχαρτο...

Ο σταθμάρχης ενός μικρού σταθμού έξω από την Αθήνα, δεν μπορούσε να βλέπει τον μοναδικό ύφιστάμενό του χωρίς δουλειά. Τον έβαλε λοιπόν να γυαλίση τη σιδηροδρομική γραμμή με... γυαλόχαρτο.

Ο υπάλληλος έπεσε με τα μούτρα στη δουλειά, αλλά το βράδυ δεν έπεστρεψε. Την επομένη το ίδιο. Πέρασαν μιά, δύο, τρεις μέρες, τίποτα! Ο σταθμάρχης άρχισε ν' ανησυχεί και να φοβάται μήπως ο ύφιστάμενός του έπεσε θυμα του καθήκοντος, παρασυρθείς από κανένα συρμό.

Μετά παρέλυσιν όμως δύο εβδομάδων πήρε ένα τηλεγράφημα που τον καθυσύχασε: «Εφθάσα στάς Θήβας. Όλα πάνε περίφημα. Αποστείλατε γυαλόχαρτο».

Ο δυστυχής είχε διασχίσει, γυαλίζοντας με γυαλόχαρτο τη σιδηροδρομική γραμμή, δόκλιση την Αττικοβοιωτία!

Το εύχαριστώ...

Ένα παιδάκι που έκλαιγε στο δρόμο πλησίασε κάποιον διαβάτη και του παραπονέθηκε πως έχασε μιά δραχμή.

Ο άνθρωπος προσέφερε να ψάξουν για να τη βρουν. Όλες όμως οι αναζητήσεις για το χαμένο νόμισμα δεν έφεραν αποτέλεσμα. Ο διαβάτης λυπήθηκε το παιδί και του έδωσε μιά δραχμή.

— «Α! Έκανε το παιδί με ανάκουφισι, αλλά και θυμό. Έσείς μου είχατε πάρει τη δραχμή μου και δεν μου το λέγατε τόση ώρα;»

Κακός δρόμος...

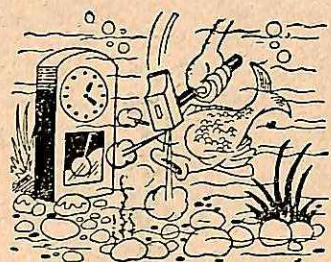
Θα προλάβω το τραίνο των 6 και 45', αν κόψω μέσα από το αγρόκτημά σας;

— «Αν σās πάρη μυρωδιά ο σκύλος μου να έσθε βέβαιος ότι θα προφθάσετε και το τραίνο των 6!»

ΠΩΣ ΠΙΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΨΑΡΙΑ

Ένα από τα ωραιότερα σπορ είναι ασφαλώς το ψάρεμα χωρίς καλάμι, χάρις εις το όποιον μπορείτε να αποκτήσετε ψάρια, χωρίς να μεταχειριστήτε τα γνωστά μέσα συλλήψεώς των...

Το απλούστερο βέβαια μέσον είναι να αγοράσετε τα ψάρια από τα ψαράδικα και να τα οδηγήσετε θριαμβευτικά στο σπίτι σας.

Αυτός ο τρόπος όμως δεν προσφέρει αρκετάς συγκινήσεις στον φίλαθλο-ψαρά, ο οποίος προτιμά άλλους, απείρως διασκεδαστικότερους και καλυτέρους τρόπους.

Ίδου ο πρώτος:

Ο ψαράς φορεί το μαγιό του και βουτά εις το βάθος της θαλάσσης, κρατώντας ένα τηλεσκόπιο στο δεξί του μάτι. Περιφέρεται βραδέως, ως υποβρύχιος, υπό την επιφάνειαν του ύδατος και μόλις διακρίνει ένα ψάρι, αναπτύσσει ταχύτητα, πλησιάζει άθρομβως και το συλλαμβάνει. Όταν το ψάρι είναι άγριον και απειλητικόν, ο ψαράς πρέπει να βγάλη άμέσως το πιστόλι του και να το κτυπήση στην καρδιά. Έναντία περιπτώσει διατρέχει μεγάλον κίνδυνον.

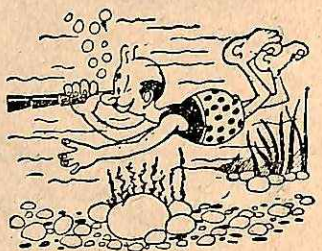
Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης το ψάρεμα με το ρολόι-εμπνητήρι.

Βυθίζετε στο βυθό της θαλάσσης ένα εμπνητήρι και στέκεσθε δίπλα του, μετρημφισμένος σέ καλάμι ή φύκι — για να μη σās γνωρίση το ψάρι — και κρατώντας ένα σφυρί στο χέρι. Η επιτυχία του ψαρέματος αυτού είναι ά-

σφαλής, γιατί στηρίζεται στη γνωστή αδυναμία των ψαριών να μαθαίνουν την ώρα. Μόλις λοιπόν έλθη ένα ψάρι να δει την ώρα, το κτυπάτε με το σφυρί στο κεφάλι και έτσι όπως είναι ζαλισμένο το συλλαμβάνετε, το δένετε και το στέλνετε στο σπίτι σας.

Μπορείτε ακόμη να κατέλθετε στο βάθος της θαλάσσης και να προσφέρετε κρασί στα ψάρια που θα συναντήσετε. Αυτά θα ζαλισθούν μόλις πιούν 3-4 ποτηράκια και τότε προθυμοποιείσθε να τα οδηγήσετε στα σπίτια τους. Τα βάζετε όμως σ' ένα ταξί και τα οδηγείτε άνωποπτα στο δικό σας σπίτι, όπου τα τηγανίζετε!... Πρόκειται βέβαια περί προδοτικής απάτης, άλλ' είναι γνωστόν ότι εις τόν πόλεμον και εις το ψάρεμα έπιτρέπονται όλα.

Τέλος, το απλούστερο ψάρεμα είναι αυτό που έκαμε και ο Καρχηδόνιος. Αντίθας πρό των πυλών της Ρώμης. Φροντίζετε πρώτα να μάθετε τα μικρά δνόματα των ψαριών. Έπειτα κατέρχεσθε εις το βάθος της θαλάσσης, ένδεδυμένος σοβαρά — διά να αποκτήσετε την εμπιστοσύνη τους — καλείτε και πα-

ρακαλείτε τα ψάρια να σās πληροφορήσουν που εύρίσκεται λ. χ. το Παναθηναϊκόν Στάδιον. Και ενώ αυτά θα σās λέγουν «στρίβετε δεξιά, τόν πρώτο δρόμο άριστερά», έσείς τα συλλαμβάνετε και τα οδηγείτε εις το Παναθηναϊκόν Στάδιον, όπου τα τρώγετε, άφου λάβετε μέρος εις τόν δρόμον των 400 μέτρων μετ' έμποδίων.

Μ' όλα ταύτα...

— Αυτό είναι ένα πολύ γερό και παλιό τσεκουρί, δεν είναι έτσι; Είπε ο έπισκέπτης στον πιό ηλικιωμένο άνθρωπο του χωριού.

— Μάλιστα, κύριε. Αυτό το τσεκουρί είναι 95 χρόνων. Το θυμάμαι από τόν καιρό που ήμουν μωρό.

— Και όμως φαίνεται σά να είναι καινούργιο, είπε ο έπισκέπτης.

— Μάλιστα, άπάντησε ο γέρος σκεπτικός. Το έχουμε αλλάξει τρεις φορές το σίδερο και έπτά φορές το ξύλο. Μολαταύτα παραμένει ακόμη το ίδιο.

Η γάτα!...

Ο λωποδύτης, την ώρα της δράσεώς του σ' ένα σπίτι, κατά τα μεσάνυχτα, έρριξε από άπροσεξία ένα βάζο και ξύπησε τούς ενοίκους.

— Ποιός είναι; άκούσθηκε μιά φωνή.

— Κανείς! άπάντησε ψιθυριστά ο λωποδύτης, σατισμένος άπ' τόν άπροσδόκητο θόρυβο.

— Ποιός; ρώτησε έντονώτερα ή φωνή.

— Η γάτα! άπάντησε ο λωποδύτης. Ξεχάσατε να την βγάλετε έξω!

Το 46ον πάτωμα

Ένας Άμερικανός έδειχνε με υπερηφάνεια μιά μικρή ούλη στο μάγουλό του και έξηγουσε:

— Βλέπετε αυτό το σημάδι; Το έκανα όταν έπεσα από το παράθυρο ενός δωματίου του 46ου πατώματος ενός ούρανοξύστου στη Νέα Υόρκη, όπου εργαζόμουν.

— Από το 46ο πάτωμα;

Και δεν σκοτώθηκες; — «Ημουν τυχερός! Έπεσα, βλέπετε, από το μέρος μέρος του παραθύρου!..

Ρεκόρι

Μεταξύ τεμπέληδων: — Χθές βρήκα ένα ρολόι στο δρόμο.

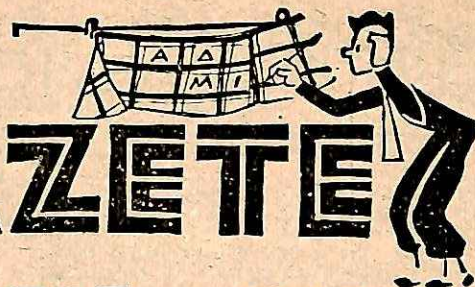
— Και τί τ'όκανες;

— Το πέταξα.

— Γιατί;

— Δεν ήταν... κουρδισμένο!...

για να ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πολλοί από τούς άναγνώστας μας — κι αυτό φαίνεται άπ' τη συνεργασία που στέλλουν στη «Νεολαία» — έχουν την ικανότητα να γράφουν στίχους. Και οι περισσότεροι — ποιός λίγο, ποιός πολύ — έχουν δοκιμάσει να γράψουν ένα ποιηματάκι ή ένα δίστιχο με μοιοκαταληξία.

Η τάσις που έχουμε, όλοι σχεδόν, να φτιάχνουμε στίχους, δεν δημιουργεί βέβαια άριστουργήματα. Μας βοηθεί όμως να παίζουμε ένα ευχάριστο παιχνίδι.

Όσοι θα λάβουν μέρος σ' αυτό κάθονται γύρω στο τραπέζι, έφωδιασμένοι με χαρτί και μολύβι.

Ένας — ο άρχηγός — λέγει, άπευθυνόμενος στους άλλους:

— Ξερετε όλοι το τραγούδι: «Είς το βουνό ψηλά εκεί — είν' έκκλησία ερημική»;

— Αν οι άλλοι άπαντήσουν ότι το γνωρίζουν, συνεχίζει:

— Απ' το τραγούδι αυτό θα πάρετε μόνο το σκοπό, τη μουσική. Και έπάνω σ' αυτή τη μουσική θα γρά-

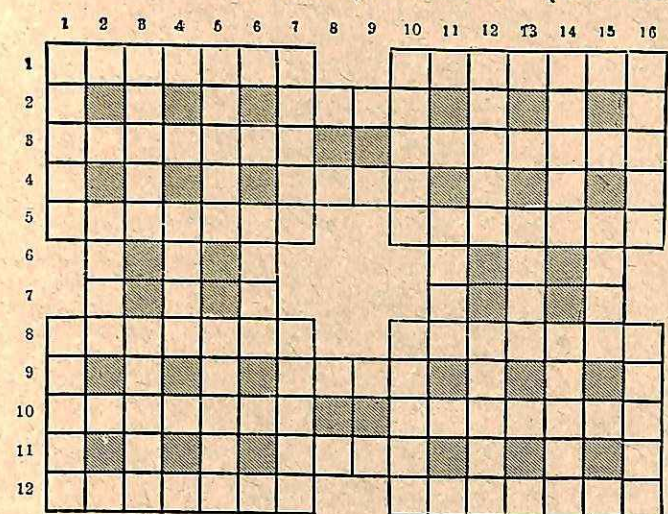
ψετε στίχους με το έξης θέμα: «Η θάλασσα». Το ποιημα θα έχη όκτώ έν όλω στίχους και πρέπει να τελειώσετε σέ 30 λεπτά.

Οι παίκται θα έπικαλεσθούν τότε την... έμπνευσί τους και θ' άρχίσουν να γράφουν τούς στίχους. Στο όκτάστιχο μπορούν να κάνουν 4 ή και 2 μόνο μοιοκαταληξίες. Πρέπει να προσέξουν όμως πολύ, για να τα ριαρίζουν οι στίχοι με τη μουσική και να έχουν μιά έννοια, σύμφωνα με το θέμα που δόθηκε.

Έννοείται ότι ο άρχηγός του παιχνιδιού πρέπει να διαλέξη ένα σκοπό που να τόν ξέρουν όλοι πολύ καλά.

Όταν περάση το χρονικό όριο που άρίσθηκε — 15, 20, 30 λεπτά — τα χειρόγραφα μαζεύονται και κρίνονται.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Έτσι λέγεται ή όργάνωσις, άλλ' έν τῷ συνόλω και τά μέλη της. — Ο άρχηγός.
2. Νήσος, άποικία της Όλλανδίας.
3. Νήσος τών Κυκλάδων. — Ο εις τών Ιβρυτών της Ρώμης (αίτ.).
4. Τύπος περιστρόφου και Άγγλος οικονομολόγος.
5. Μεγάλη όρσειρά, εις την όποιαν ύπάρχει και ή ύψηλότερα κορυφή του κόσμου. — Άρχαία όνομασία Δήμου της Άττικής.
6. Σόγχρονος Έλλην ποιητής. — Υιός του Άγαμέμνονος.
7. Θεός τών άρχαίων Αιγυπτίων.
8. Ποταμός της Έλλάδος. — Πόλις της Πελοποννήσου.
9. Αριθμητικόν.
10. Όνομα άρχαίων βασιλισσών, έκ τών όποιών ή γνωστότερα εις την Ιστορίαν ήτο βασίλισσα της Αιγύπτου. — Περιφέρεια της Γερμανίας.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Πρέπει να τούς σέβεται κάθε πολίτης. — Πρωτεύουσα διαλυθέντος ευρωπαϊκού κράτους.
2. Γυναικείον έπιστημονικόν έπάγγελμα από τών άρχαίων χρόνων.
3. Διαμένομεν έντός αυτής. — Γεωγραφικός όρος.
4. Άρχαίον μουσικόν όργανον.
5. Τίτλος μελοδράματος. — Σημείον αριθμητικής πράξεως.
6. Πόλις της Γερμανίας και όμώνυμος μάχη, εις την όποιαν ένίκησεν ο Μ. Ναπολέων.
7. Μουσουλμανικόν γυναικείον όνομα. — Δεν είναι λαθησμένη.
8. Άδελφή του Λαζάρου. — Το μικρόν όνομα του Άγγλου συγγραφέως Ουάιλντ.
9. Μέλος του σώματος.
10. Ηθική, ένάρετος. — Πās μή... βάρβαρος, έλεγαν οι πρόγονοί μας.
11. Άρχαία θεά (γενική).
12. Γίνεται από τά δένδρα. — Άθηναίος μισάνθρωπος, πρόσωπον το όποιον έχρησιμοποίησεν ο Λουκιανός εις όμώνυμον έργον του.
13. Νήσος τών Μεγάλων Άντιλλών.
14. Κινέζοι. — Βέλος (δημ.).

(Έστάλη υπό του κ. Ι. Χ. Μαρκοδημητράκη)

Η ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΩΝ ΤΟΥ 27ου ΦΥΛΛΟΥ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ:

Όριζοντίως: 1 Βύρων, 2 μάνα, 3 σόλο-έν, 4 δς-νησί, 5 τά, 6 πανικώ, 7 άγών-Ρά. Καθέτως: 1 σάρπα, 2 υιός, 3 άνω, 4 όμών, 6 Νεστωρ, 7 Δανία.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ:

Όριζοντίως: 1 Σ, 2 σās, 3 Τάρας, 4 Σελαιίς, 5 σοφός, 6 σης, 7 Σ. Καθέτως: 1 Σ, 2 τās, 3 σόλος, 4 σαράφης, 5 Σάμος, 6 σις, 7 Σ.

ΑΠ' ΤΗ ΦΩΝΗ

Όπως είναι γνωστό, στην τυφλόμυια ο παίκτης που έχει δεμένα τα μάτια άνακαλύπτει εκείνον που πιάνει άπ' την άφή.

Στο παιχνίδι που θα έξηγήσωμε παρακάτω — και που είναι κατάλληλο για κορίτσια αλλά και για άγόρια, 2α ή 3α ή 4α ή 5α ή 6α ή 7α ή 8α ή 9α ή 10α ή 11α ή 12α ή 13α ή 14α ή 15α ή 16α ή 17α ή 18α ή 19α ή 20α ή 21α ή 22α ή 23α ή 24α ή 25α ή 26α ή 27α ή 28α ή 29α ή 30α ή 31α ή 32α ή 33α ή 34α ή 35α ή 36α ή 37α ή 38α ή 39α ή 40α ή 41α ή 42α ή 43α ή 44α ή 45α ή 46α ή 47α ή 48α ή 49α ή 50α ή 51α ή 52α ή 53α ή 54α ή 55α ή 56α ή 57α ή 58α ή 59α ή 60α ή 61α ή 62α ή 63α ή 64α ή 65α ή 66α ή 67α ή 68α ή 69α ή 70α ή 71α ή 72α ή 73α ή 74α ή 75α ή 76α ή 77α ή 78α ή 79α ή 80α ή 81α ή 82α ή 83α ή 84α ή 85α ή 86α ή 87α ή 88α ή 89α ή 90α ή 91α ή 92α ή 93α ή 94α ή 95α ή 96α ή 97α ή 98α ή 99α ή 100α ή 101α ή 102α ή 103α ή 104α ή 105α ή 106α ή 107α ή 108α ή 109α ή 110α ή 111α ή 112α ή 113α ή 114α ή 115α ή 116α ή 117α ή 118α ή 119α ή 120α ή 121α ή 122α ή 123α ή 124α ή 125α ή 126α ή 127α ή 128α ή 129α ή 130α ή 131α ή 132α ή 133α ή 134α ή 135α ή 136α ή 137α ή 138α ή 139α ή 140α ή 141α ή 142α ή 143α ή 144α ή 145α ή 146α ή 147α ή 148α ή 149α ή 150α ή 151α ή 152α ή 153α ή 154α ή 155α ή 156α ή 157α ή 158α ή 159α ή 160α ή 161α ή 162α ή 163α ή 164α ή 165α ή 166α ή 167α ή 168α ή 169α ή 170α ή 171α ή 172α ή 173α ή 174α ή 175α ή 176α ή 177α ή 178α ή 179α ή 180α ή 181α ή 182α ή 183α ή 184α ή 185α ή 186α ή 187α ή 188α ή 189α ή 190α ή 191α ή 192α ή 193α ή 194α ή 195α ή 196α ή 197α ή 198α ή 199α ή 200α ή 201α ή 202α ή 203α ή 204α ή 205α ή 206α ή 207α ή 208α ή 209α ή 210α ή 211α ή 212α ή 213α ή 214α ή 215α ή 216α ή 217α ή 218α ή 219α ή 220α ή 221α ή 222α ή 223α ή 224α ή 225α ή 226α ή 227α ή 228α ή 229α ή 230α ή 231α ή 232α ή 233α ή 234α ή 235α ή 236α ή 237α ή 238α ή 239α ή 240α ή 241α ή 242α ή 243α ή 244α ή 245α ή 246α ή 247α ή 248α ή 249α ή 250α ή 251α ή 252α ή 253α ή 254α ή 255α ή 256α ή 257α ή 258α ή 259α ή 260α ή 261α ή 262α ή 263α ή 264α ή 265α ή 266α ή 267α ή 268α ή 269α ή 270α ή 271α ή 272α ή 273α ή 274α ή 275α ή 276α ή 277α ή 278α ή 279α ή 280α ή 281α ή 282α ή 283α ή 284α ή 285α ή 286α ή 287α ή 288α ή 289α ή 290α ή 291α ή 292α ή 293α ή 294α ή 295α ή 296α ή 297α ή 298α ή 299α ή 300α ή 301α ή 302α ή 303α ή 304α ή 305α ή 306α ή 307α ή 308α ή 309α ή 310α ή 311α ή 312α ή 313α ή 314α ή 315α ή 316α ή 317α ή 318α ή 319α ή 320α ή 321α ή 322α ή 323α ή 324α ή 325α ή 326α ή 327α ή 328α ή 329α ή 330α ή 331α ή 332α ή 333α ή 334α ή 335α ή 336α ή 337α ή 338α ή 339α ή 340α ή 341α ή 342α ή 343α ή 344α ή 345α ή 346α ή 347α ή 348α ή 349α ή 350α ή 351α ή 352α ή 353α ή 354α ή 355α ή 356α ή 357α ή 358α ή 359α ή 360α ή 361α ή 362α ή 363α ή 364α ή 365α ή 366α ή 367α ή 368α ή 369α ή 370α ή 371α ή 372α ή 373α ή 374α ή 375α ή 376α ή 377α ή 378α ή 379α ή 380α ή 381α ή 382α ή 383α ή 384α ή 385α ή 386α ή 387α ή 388α ή 389α ή 390α ή 391α ή 392α ή 393α ή 394α ή 395α ή 396α ή 397α ή 398α ή 399α ή 400α ή 401α ή 402α ή 403α ή 404α ή 405α ή 406α ή 407α ή 408α ή 409α ή 410α ή 411α ή 412α ή 413α ή 414α ή 415α ή 416α ή 417α ή 418α ή 419α ή 420α ή 421α ή 422α ή 423α ή 424α ή 425α ή 426α ή 427α ή 428α ή 429α ή 430α ή 431α ή 432α ή 433α ή 434α ή 435α ή 436α ή 437α ή 438α ή 439α ή 440α ή 441α ή 442α ή 443α ή 444α ή 445α ή 446α ή 447α ή 448α ή 449α ή 450α ή 451α ή 452α ή 453α ή 454α ή 455α ή 456α ή 457α ή 458α ή 459α ή 460α ή 461α ή 462α ή 463α ή 464α ή 465α ή 466α ή 467α ή 468α ή 469α ή 470α ή 471α ή 472α ή 473α ή 474α ή 475α ή 476α ή 477α ή 478α ή 479α ή 480α ή 481α ή 482α ή 483α ή 484α ή 485α ή 486α ή 487α ή 488α ή 489α ή 490α ή 491α ή 492α ή 493α ή 494α ή 495α ή 496α ή 497α ή 498α ή 499α ή 500α ή 501α ή 502α ή 503α ή 504α ή 505α ή 506α ή 507α ή 508α ή 509α ή 510α ή 511α ή 512α ή 513α ή 514α ή 515α ή 516α ή 517α ή 518α ή 519α ή 520α ή 521α ή 522α ή 523α ή 524α ή 525α ή 526α ή 527α ή 528α ή 529α ή 530α ή 531α ή 532α ή 533α ή 534α ή 535α ή 536α ή 537α ή 538α ή 539α ή 540α ή 541α ή 542α ή 543α ή 544α ή 545α ή 546α ή 547α ή 548α ή 549α ή 550α ή 551α ή 552α ή 553α ή 554α ή 555α ή 556α ή 557α ή 558α ή 559α ή 560α ή 561α ή 562α ή 563α ή 564α ή 565α ή 566α ή 567α ή 568α ή 569α ή 570α ή 571α ή 572α ή 573α ή 574α ή 575α ή 576α ή 577α ή 578α ή 579α ή 580α ή 581α ή 582α ή 583α ή 584α ή 585α ή 586α ή 587α ή 588α ή 589α ή 590α ή 591α ή 592α ή 593α ή 594α ή 595α ή 596α ή 597α ή 598α ή 599α ή 600α ή 601α ή 602α ή 603α ή 604α ή 605α ή 606α ή 607α ή 608α ή 609α ή 610α ή 611α ή 612α ή 613α ή 614α ή 615α ή 616α ή 617α ή 618α ή 619α ή 620α ή 621α ή 622α ή 623α ή 624α ή 625α ή 626α ή 627α ή 628α ή 629α ή 630α ή 631α ή 632α ή 633α ή 634α ή 635α ή 636α ή 637α ή 638α ή 639α ή 640α ή 641α ή 642α ή 643α ή 644α ή 645α ή 646α ή 647α ή 648α ή 649α ή 650α ή 651α ή 652α ή 653α ή 654α ή 655α ή 656α ή 657α ή 658α ή 659α ή 660α ή 661α ή 662α ή 663α ή 664α ή 665α ή 666α ή 667α ή 668α ή 669α ή 670α ή 671α ή 672α ή 673α ή 674α ή 675α ή 676α ή 677α ή 678α ή 679α ή 680α ή 681α ή 682α ή 683α ή 684α ή 685α ή 686α ή 687α ή 688α ή 689α ή 690α ή 691α ή 692α ή 693α ή 694α ή 695α ή 696α ή 697α ή 698α ή 699α ή 700α ή 701α ή 702α ή 703α ή 704α ή 705α ή 706α ή 707α ή 708α ή 709α ή 710α ή 711α ή 712α ή 713α ή 714α ή 715α ή 716α ή 717α ή 718α ή 719α ή 720α ή 721α ή 722α ή 723α ή 724α ή 725α ή 726α ή 727α ή 728α ή 729α ή 730α ή 731α ή 732α ή 733α ή 734α ή 735α ή 736α ή 737α ή 738α ή 739α ή 740α ή 741α ή 742α ή 743α ή 744α ή 745α ή 746α ή 747α ή 748α ή 749α ή 750α ή 751α ή 752α ή 753α ή 754α ή 755α ή 756α ή 757α ή 758α ή 759α ή 760α ή 761α ή 762α ή 763α ή 764α ή 765α ή 766α ή 767α ή 768α ή 769α ή 770α ή 771α ή 772α ή 773α ή 774α ή 775α ή 776α ή 777α ή 778α ή 779α ή 780α ή 781α ή 782α ή 783α ή 784α ή 785α ή 786α ή 787α ή 788α ή 789α ή 790α ή 791α ή 792α ή 793α ή 794α ή 795α ή 796α ή 797α ή 798α ή 799α ή 800α ή 801α ή 802α ή 803α ή 804α ή 805α ή 806α ή 807α ή 808α ή 809α ή 810α ή 811α ή 812α ή 813α ή 814α ή 815α ή 816α ή 817α ή 818α ή 819α ή 820α ή 821α ή 822α ή 823α ή 824α ή 825α ή 826α ή 827α ή 828α ή 829α ή 830α ή 831α ή 832α ή 833α ή 834α ή 835α ή 836α ή 837α ή 838α ή 839α ή 840α ή 841α ή 842α ή 843α ή 844α ή 845α ή 846α ή 847α ή 848α ή 849α ή 850α ή 851α ή 852α ή 853α ή 854α ή 855α ή 856α ή 857α ή 858α ή 859α ή 860α ή 861α ή 862α ή 863α ή 864α ή 865α ή 866α ή 867α ή 868α ή 869α ή 870α ή 871α ή 872α ή 873α ή 874α ή 875α ή 876α ή 877α ή 878α ή 879α ή 880α ή 881α ή 882α ή 883α ή 884α ή 885α ή 886α ή 887α ή 888α ή 889α ή 890α ή 891α ή 892α ή 893α ή 894α ή 895α ή 896α ή 897α ή 898α ή 899α ή 900α ή 901α ή 902α ή 903α ή 904α ή 905α ή 906α ή 907α ή 908α ή 909α ή 910α ή 911α ή 912α ή 913α ή 914α ή 915α ή 916α ή 917α ή 918α ή 919α ή 920α ή 921α ή 922α ή 923α ή 924α ή 925α ή 926α ή 927α ή 928α ή 929α ή 930α ή 931α ή 932α ή 933α ή 934α ή 935α ή 936α ή 937α ή 938α ή 939α ή 940α ή 941α ή 942α ή 943α ή 944α ή 945α ή 946α ή 947α ή 948α ή 949α ή 950α ή 951α ή 952α ή 953α ή 954α ή 955α ή 956α ή 95

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ Π. Δ. ΑΡΡ. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τόσον κατά τον παρελθόντα Μάρτιον, όσον και κατά τον τρέχοντα μήνα, εις όλα τα αθλητικά κέντρα της Περιφέρειας Πρωτευούσης παρατηρήθη άλληθης αθλητικός όργασμός. Ποδοσφαιρικά συναντήσεις, άγώνες αθλητισμού στίβου, ανώμαλος δρόμος, αθλοπαίδια και τελείται ό πεζοπορικός άγών, 2ος κατά σειράν, επί άποστάσεως 10.000 μέτρων.

Επίσης αύριον τό άπόγευμα τελείται τό τρίτον κατά σειράν αθλητικόν γεγονός της ήμέρας, ό ποδηλατικός άγών, άποστάσεως 15.000 μέτρων. Αφιετηρία και τέρμα των ως άνω άγώνων όρίζεται τό παρά την Νέαν Φιλαδέλφειαν Άλσος. Και εις τους τρεις αυτούς άγώνας εδήλωσαν συμμετοχήν πολλοί αθληταί, ή δε επιτυχία των θεωρείται εξησφαλισμένη.

Η αθλητική αύτη κίνησις, πού συνεκέντρωσε και συγκεντρώνει χιλιάδας νέων εις τά αγωνιστικά γήπεδα, απέδειξε διά μίαν ακόμη φοράν πόσον μεγάλος συντελεστής της καθόλου αθλητικής προόδου της χώρας μας είναι ή Ε. Ο. Ν. και ακόμη τά εξ αυτής προκύπτοντα όφέλη.

Ο ανώμαλος δρόμος

Την παρελθούσαν Παρασκευήν 14ην τρέχοντας έτελέσθη ό υπό της Σωματικής Άγωγής της Περιφερειακής Διοικήσεως Πρωτευούσης προκηρυχθείς άγών ανώμαλου δρόμου επί άποστάσεως 2000 μέτρων μετά φυσικών έμποδίων.

Εις αυτόν έλαβον μέρος πολλοί αθληταί Φαλαγγίται των Ύποδιοικήσεων της Περιφέρειας συναγωνισθέντες σκληρώς διά την τελικήν νίκην.

Καθ' όλον τό διάστημα της διαδρομής ύπήρχον Φαλαγγίται, οι όποιοι χρησιμοποιούν ως όδηγοί ως επίσης και εγκατεστημένα υπό της Ύγειονομικής Υπηρεσίας της Ε. Ο. Ν. Ιατρικά συνεργεία πρώτων βοηθειών, τά όποια προσέφεραν τάς υπηρεσίας των εις μικροατυχήματα.

Η εκκίνησης εδόθη την 10ην πρωινήν ακριβώς εκ του ναού της Ζωοδόχου Πηγής (Συνοικισμός. Βύρωνος) και οι αθληταί υπό τά χειροκροτήματα του συγκεντρωθέντος κόσμου έροίφθησαν με όρμην εις τον δύσκολον άγώνα. Από της πρώτης στιγμής έτέθη επί κεφαλής ό γνωστός αθλητής Γούτης, τον όποιον συνηγωνίσθη ωραιότατα ό δεύτερος έλθών Φαλαγγίτης Ιωαννίδης.

Τελικά άποτελέσματα

1) Γούτης Ύποδιοικήσεως Πειραιώς 6' 47", 2) Ιωαννίδης Ύποδιοικήσεως Άθηνών 6' 47" 5, 3) Κονταράτος Ύποδιοικήσεως Βορρά, 4) Πυρομάλλης Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 5) Βασιλείου Ύποδιοικήσεως Πειραιώς, 6) Ράμφος 34ης Φάλαγγος, 7) Κουντουρίδης Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 8) Βαλλιάνος Ύποδιοικήσεως Πειραιώς, 9) Χιονίδης 34ης Φάλαγγος, 10) Κωνσταντινίδης Ύποδιοικήσεως Πειραιώς, 11) Θεοδοσίου Ύποδιοικήσεως Πειραιώς, 12) Καρανάσος Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 13) Ναυπλιώτης Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 14) Ρουμελιώτης Ύποδιοικήσεως Βορρά, 15) Ζαφειρίου Ύποδιοικήσεως Νότου, 16) Καλαταρίδης Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 17) Κουβελοπούλος Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 18) Χαρηστός Ύποδιοικήσεως Πειραιώς, 19) Μιχαλάς Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 20) Δικουλάτος Ύποδιοικήσεως Άθηνών, 21) Μαράτος Ύποδιοικήσεως Άθηνών.

Επαθλα και βραβεΐα

Εις τον πρώτον νικητήν άπονέμεται χρυσούν μετάλλιον, εις τον δεύτερον άργυρούν και εις τον τρίτον χαλκούν.

Επίσης άπαντες οι ως άνω λαμβάνουν δίπλωμα άμύλλης, εις δε την νικήτριαν Ύποδιοίκησιν και κατόπιν βαθμολογίας άπονέμεται κύπελλον.

Αθλητικοί άγώνες στίβου

Την παρελθούσαν Κυριακήν ήρχισαν οι έσωτερικοί άγώνες στίβου των Ύποδιοικήσεων της Περιφέρειας, διά τον καταρτισμόν των ομάδων, αίτινες θα μετάσχουν την 27ην και 30ην Απριλίου και την 1ην Μαΐου εις τους άγώνας της Περιφέρειας Πρωτευούσης. Οι άγώνες οδοί θα τελεσθώσιν εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον, οι δε νικηταί τούτων θα αντιπροσωπεύσωσι την Περιφέρειαν Πρωτευούσης εις τους μεγάλους Πανελληνίους άγώνας της Ε. Ο. Ν. του προσεχούς Μαΐου.

Οι κατά Ύποδιοίκησιν έσωτερικοί άγώνες έληξαν την παρελθούσαν Κυριακήν και διά την κατηγορίαν ανδρών της Ύποδιοικήσεως Άθηνών με τά κάτωθι άποτελέσματα:

Δρόμος 1500 μέτρων: 1) Μωραΐτης 10ος Ύποτομέυς, 2) Πυρομάλλης 21ος Ύποτομέυς, 3) Σκούρας 2ος Ύποτομέυς.

Δρόμος 400 μέτρων: 1) Στρατάκος 10ος Ύποτομέυς, 2) Εύθυμιού 10ος Ύποτομέυς, 3) Μπαρούκας 14ος Ύποτομέυς.

Δρόμος 800 μέτρων: 1) Στρατάκος 10ος Ύποτομέυς, 2) Λυσάρης 18ος Ύποτομέυς, 3) Λαγαράς 10ος Ύποτομέυς.

Δρόμος 100 μέτρων: 1) Εύθυμιού 10ος Ύποτομέυς, 2) Αποστολίδης 14ος Ύποτομέυς, 3) Τσακαλάκος 9ος Ύποτομέυς.

Σφαιροβολία: 1) Γιαταγάνης 2ος Ύποτομέυς, 2) Τσολίνας 26ος Ύποτομέυς.

Ακόντιον: 1) Γεωργόπουλος 2ος Ύποτομέυς, 2) Λουκόπουλος 10ος Ύποτομέυς, 3) Ρόκας 1ος Ύποτομέυς.

Άλμα εις ύψος: 1) Σωτήρης 21ος Ύποτομέυς, 2) Νικολόπουλος 10ος Ύποτομέυς, 3) Σωτηριάδης 23ος Ύποτομέυς.

Άλμα εις μήκος: 1) Μαρινάκος 10ος Ύποτομέυς, 2) Γονατάς 2ος Ύποτομέυς, 3) Τσακαλάκης 9ος Ύποτομέυς.

Άλμα τριπλούν: 1) Μαρινάκος 10ος Ύποτομέυς, 2) Γονατάς 2ος Ύποτομέυς, 3) Νικολόπουλος 10ος Ύποτομέυς.

Τό Ποδοσφαιρικόν Πρωτάθλημα

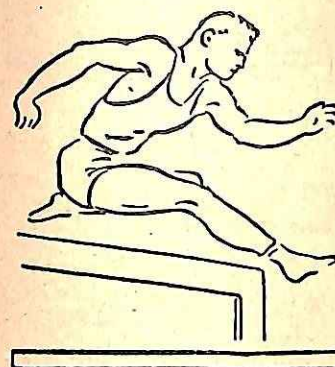
Τό άπόγευμα της παρελθούσης Δευτέρας εις τό γήπεδον της Α. Ε. Κ. έτελέσθη ό τελικός άγών του Ποδοσφαιρικού Πρωταθλήματος της Ύποδιοικήσεως Άθηνών. Κατ' αυτόν συνηντήθησαν αι ομάδες του βου και 23ου Ύποτομέων.

Αί πρωταθλήτριαι ομάδες των άλλων Ύποδιοικήσεων είναι αι έξης. Πειραιώς: Η όμάς του 8ου Ύποτομέως την όποιαν άπαρτίζουν οι κάτωθι παίκται: Μιχαλίου, Ρίτσος, Μήλσης, Λέπουρας, Σιδηροκανέλλης, Παπαδόπουλος, Κασιμάτης, Τσάνος, Ξενάκης, Μανοφουλάς και Βαγιακάκος.

Διά την Ύποδιοίκησιν Νότου ό 5ος Ύποτομέυς με τους κάτωθι παίκται: Σάββας, Ζαρές, Ήλιάδης, Δανηλίδης, Χατζηϊωάννου, Πυργιωτάκης, Κασούφας, Καμπακλής και Μανταλόπουλος.

Διά την Ύποδιοίκησιν Βορρά ό 2ος Ύποτομέυς με τους κάτωθι παίκται: Καλατζής, Γκεζεριδης, Καλαρίτης, Πρέσσας, Μπουλιάσης, Πουλημένος, Γκούφας, Πρέσσας, Γεωργανός, Κουντουρίδης και Περράκος.

Ός γράφομεν και άνωτέρω, ό αύριανός τελικός άγών μεταξύ των πρωταθλητριών ομάδων των Ύποδιοικήσεων διά τό πρωτάθλημα της Περιφέρειας θα λάθη έπισημότερον χαρακτήρα, θα παραστώσι πολλοί έπισημοί, θα προηγηθί δε του άγώνος παρέλασις όλων των ομάδων πού έλαβον μέρος εις τότο.

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Μετά πάσης έπισημότητας, παρουσία των Άρχων και χιλιάδων φιλάθλων διεξήχθησαν εις τό Γυμναστήριον του Γυμνασίου Σπάρτης οι αθλητικοί άγώνες της Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Λακωνίας.

Τά τεχνικά άποτελέσματα κατά κατηγορίας έχουν ως κάτωθι:

Α' Κατηγορία Φαλαγγιτών

Δρόμος 100 μέτρων: Κ. Περναντής (Ύποδ. Λακεδαίμονος) 12.5, δρόμος 400 μέτρων: Π. Κουβαράκος (Λακεδ.) 63.8, δρόμος 800 μέτρων: Π. Κουβαράκος 2.30.6, δρόμος 3000 μέτρων: Α. Μαζαράκος (Λακεδ.) 10.07.8, άλμα εις μήκος: Π. Καρμπήρης (Λακεδαίμονος) 5 μ. 53, τριπλούν: Θ. Πρεκεζές (Λακεδ.) 12 μ. 30, εις ύψος: Γ. Καπαρελιώτης (Λακεδ.) 1 μ. 50, σφαιροβολία: Κ. Σταμέλλος (Ύποδ. Γυθείου) 11 μ. 60, άκοντισμός: Κ. Σταμέλλος (Γυθ.) 42 μ., έλληνική δισκοβολία: Κ. Σταμέλλος 31 μ. 88, λιθοβολία: Κ. Σταμέλλος 15 μ. 90, πένταθλον: Π. Καρμπήρης (Λακεδ.), πορεία 10.000 μέτρων: Όμάς Ύποδιοικήσεως Μάνης (Χαμόδρακας, Γεράκρης, Ξεπαπαδάκης, Ψώνος, Στρατάκος) 1 ώρα 5 λεπτά.

Β' Κατηγορία Φαλαγγιτών

100 μέτρων: Α. Φραγκιάς (Γυθ.) 13.1, 400 μέτρων: Η. Βοσινάκης (Γυθ.) 68, άλμα άπλουν: Α. Φραγκιάς 5 μ. 38, τριπλούν Α. Φραγκιάς 11 μ. 90, ύψος Α. Φραγκιάς 1 μ. 55, έλληνική δισκοβολία: Δ. Κορκόκας (Γυθ.) 42 μ., άκοντισμός: Η. Μπουτσικάρης (Γυθ.) 43 μ. 50, σφαιροβολία: Δ. Κορκόκας 12 μ. 50, λιθοβολία: Γ. Μπροτάκος (Μάνης) 15 μ. 40.

Δρόμος 60 μέτρων: Μ. Σταύρου (Λακ.) 8.3, άπλουν: Φρ. Κατούνα (Λακ.) 3 μ. 59, εις ύψος: Φρ. Κατούνα (Λακ.) 1 μ. 16, σκυταλοδρομία 4x50 μ. Όμάς Λακεδαίμονος (Τ. Δούκα, Φρ. Κατούνα, Β. Κεράκου, Μ. Σταύρου) 33.2.

ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ

Εις τον τελικόν άγώνα, διά τό πρωτάθλημα βόλεϋ μπάλ των Σχηματισμών της Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Χίου συνηντήθησαν αι ομάδες του 1ου και 2ου τάγματος της Περιφερειακής Ύποδιοικήσεως Χίου.

Κατόπιν πεισματώδους άγώνος νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς του 2ου τάγματος με 15 — 13, 9 — 15, 17 — 15.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Την 14ην τρέχοντος ήρχισαν εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον με πάσαν έπισημότητα, στεφθέντες υπό άπολύτου έπιτυχίας, οι πρώτοι αθλητικοί άγώνες της Διοικήσεως Άνωτάτων Σχολών της Ε. Ο. Ν.

Τους άγώνας παρηκολούθησαν ό ύφυπουργός των Στρατιωτικών κ. Παπαδήμας, ό ναύαρχος κ. Λούνδρας, οι πρυτάνεις του Πανεπιστημίου και της Άνωτάτης Έμπορικής Σχολής, ό διευθυντής της Παντείου Σχολής, ό πρόεδρος της Σκοπευτικής Όμοσπονδίας και άλλοι. Επίσης ό Κυβερνητικός Έπίτροπος της Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας κ. Αλέξανδρος Κανελλόπουλος, οι διευθυνταί των γραφείων της Κεντρικής Διοικήσεως, άνώτατοι βαθμοφόροι της Όργανώσεως, πολλοί φιλάθλοι και πλήθος Φαλαγγιτών και Φαλαγγιστών.

Μετά την παρέλασιν έγένετο έπαρσις της σημαίας της Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας, ενώ ή μουσική του Δήμου άνέκρουε τον Έθνικόν Ύμνον και τον Ύμνον της Νεολαίας. Ο δεινός του ΙΙ Γραφείου της Σωματικής Άγωγής κ. Βήχος παρεκαλεσε τον κ. Κυβερνητικόν Έπίτροπον να κηρύξη την έναρξιν των άγώνων, εύθως δε άμέσως ό Κυβερνητικός Έπίτροπος της Νεολαίας, εν δνόματι του Προέδρου της Κυβερνήσεως, εκήρυξε την έναρξιν των άγώνων.

Τά άποτελέσματα της πρώτης ήμέρας των άγώνων έχουν ως έξης:

Σφαιροβολία: 1) Πατεράκης (Ύποδιοικήσεως Πανεπιστημίου) 13.13, 2) Γερασιμίδης ΑΣΟΕΕ 13.11.

Δρόμος 800 μέτρων: 1) Κοτσώνης Πανεπιστημίου 2.13.1, 2) Ιατρού ΑΣΟΕΕ 2.14.4.

Άλμα εις μήκος: 1) Πατεράκης Πανεπιστημίου 6.11, 2) Λεκατσάς ΑΣΟΕΕ 6.05.

Δρόμος 3000 μέτρων: 2) Παπαστεργίου Πανεπιστημίου 10.24, 2) Γαρουφαλίδης Παντείου 10.36.6, 3) Μαργακόπουλος Σχολής Συνεταγιστών 11.49.8.

Δρόμος 100 μέτρων: 1) Καλοδούκας Πανεπιστημίου 11.7, 2) Λεκατσάς ΑΣΟΕΕ 12.

Χειροβομβίς: 1) Θεοφίλης Γυμναστικής Άκαδημίας 48.18, 2) Παππάς Γυμναστικής Άκαδημίας 46.45.

Σκυταλοδρομία 4x400: 1) Πανεπιστήμιον 3.53.1, 2) ΑΣΟΕΕ.

Η δεύτερα ήμέρα

Την πρώτην, συμφώνως προς τό πρόγραμμα, έγένετο τό άγώνισμα του πεντάθλου, εις τό όποιον ή όμάς του Πανεπιστημίου κατήγαγεν ωραιότατην νίκην, καταλαβούσα τάς 4 πρώτας θέσεις.

Τό άπόγευμα διεξήχθησαν λίαν έπιτυχώς τά υπόλοιπα άγωνίσματα του προγράμματος, τά όποια τό φιλάθλον

πλήθος παρηκολούθησε με μεγάλο ενδιαφέρον. Ιδιαίτέρως θεαματικός ύπήρξεν ό δρόμος των 2000 μέτρων μετά φυσικών έμποδίων, εις τον όποιον νικήτης άνεδείχθη ό Φαλαγγίτης της Ύποδιοικήσεως του Πανεπιστημίου Παπαστεργίου. Επίσης ενδιαφέρον ύπήρξε τό άγώνισμα του άλματος εις τό ύψος, εις τό όποιον έπεβλήθη ό άλλης μας Φαλαγγίτης Λεκατσάς με την καλήν επίδοσιν 1.80. Τό άγώνισμα εις τό όποιον ή Ε. Ο. Ν. κατήγαγε θρίαμβον ύπήρξε τό και έλληνικότατον, της λιθοβολίας. Εις τό άγώνισμα του τό Φαλαγγίτης Παππάς επέτυχε την θαυμασίαν επίδοσιν των 18.83 πλησιάσας τό Πανελλήνιον ρεκόρ του άγωνίσματος.

Τά τεχνικά άποτελέσματα των άγώνων έχουν ούτω:

Έλευθέρα δισκοβολία: 1) Πατεράκης Πανεπιστημίου 38.20, 2) Γερασιμίδης ΑΣΟΕΕ 36.52, 3) Παππάς Γυμναστικής Άκαδημίας 32.79.

Πένταθλον: 1) Πατεράκης Πανεπιστημίου, 2) Σακελλαρίου Πανεπιστημίου, 3) Οικονομίδης Πανεπιστημίου.

Άλμα εις ύψος: 1) Λεκατσάς ΑΣΟΕΕ 1.80, 2) Πανταζής Πανεπιστημίου 1.77, 3) Κωστοκανέλλης Πανεπιστημίου 1.60.

Έλληνική δισκοβολία: 1) Πατεράκης Πανεπιστημίου 33.20, 2) Λεκατσάς ΑΣΟΕΕ 32.95, 3) Θεοφίλης Γυμναστικής Άκαδημίας.

Δρόμος 1500 μέτρων: 1) Κοτσώνης Πανεπιστημίου 4.39.4, 2) Παπαστεργίου Πανεπιστημίου 4.41.0, 3) Ιατρού ΑΣΟΕΕ.

Άλμα τριπλούν: 1) Καλοδούκας Πανεπιστημίου 12.54, 2) Μαστραντώνης Πολυτεχνείου 12.36, 3) Παπακώστας Γυμναστικής Άκαδημίας.

Λιθοβολία: 1) Παππάς Γυμναστικής Άκαδημίας 18.83, 2) Γιαβάσης Παν. 17.20, 3) Θεοφίλης Γυμναστικής Άκαδημίας 16.76.

Δρόμος 2000 μέτρων μετά φυσικών έμποδίων: 1) Παπαστεργίου Παν. 7.8, 2) Γαρουφαλίδης Παντείου 7.52, 3) Πολυταρίδης ΑΣΟΕΕ 8.12.

Δρόμος 400 μέτρων: 1) Καραγεώργος ΑΣΟΕΕ 52.4, 2) Λιασίδης Πανεπιστημίου 56.8, 3) Σακελλαρίου Πανεπιστημίου 56.9.

Ακοντισμός: 1) Παππάς Γυμναστικής Άκαδημίας, 2) Θεοφίλης Γυμναστικής Άκαδημίας, 3) Σκαρνατάκος Πανεπιστημίου.

Τά επαθλα

Άμα τη λήξει των άγώνων οι αθληταί παρέτάχθησαν πρό της κερκίδος, όπου εν μέσφ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων ό Άρχηγός της Κυβερνήσεως άπενειμεν ιδιοχείρως τά επαθλα εις τους αθλητάς, συγχαρείς αυτούς διά τάς έπιδόσεις των.

Ευχαρίστως αναγγέλλομεν τούς άρραβώνας του Κυβερνητικού Έπιτρόπου της Ε.Ο.Ν. κ. Άλεξ. Κανελλοπούλου μετά της συναγωνιστρίας δίδος Μιράντας Οικονόμου.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Συνεχίζον τας έπιθεωρήσεις των άνα την Χώραν Σχηματισμών και Τμημάτων της Έθνικής Όργανώσεως Νεολαίας ο Κυβερνητικός Έπιτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. Άλέξ. Ν. Κανελλόπουλος άνεχώρησε την παρελθούσαν Τρίτην εις Κρήτην προς έπιθεώρησιν άπάντων των Σχηματισμών Ε.Ο.Ν. της Μεγαλονήσου.

Αί Περιφ. Διοικήσεις της Ε.Ο.Ν., καθώς και ο Λαός της ήρωϊκής Νήσου προητοίμασαν εις τον κ. Άλέξ. Ν. Κανελλόπουλον ένθουσιωδεστάτην ύποδοχην.

Το πρόγραμμα της περιοδείας του Κυβερνητικού Έπιτρόπου κατηρτίσθη ως έξης:

Την Τετάρτην 19ην Άπριλίου θα φθάση εις Άλικανόν και Χανιά. Την πρωΐαν της Πέμπτης 20ης Άπριλίου θα φθάση εις Βάμον, Σφακιά και Γεωργιούπολιν, την δε έσπέραν θα άφικθῇ εις Ρέθυμνον. Την Παρασκευήν 21ην Άπριλίου ο Κυβερνητικός Έπιτροπος θα φθάση εις Σπήλι, Μέλαμπες, την δε έσπέραν θα έπιστρέψῃ εις Ρέθυμνον. Τό Σάββατον 22αν Άπριλίου θα έπισκεφθῇ και θα έπιθεωρήσῃ τούς Σχηματισμούς Πρινών, Άρκαδίου, εις δε τὸ Ρέθυμνον θα γίνῃ συγκέντρωσις όλων των Σχηματισμών. Την Κυριακὴν 23ην Άπριλίου θα έπισκεφθῇ τὸ Πέραμα και τὸ 'Ηράκλειον, ένθα και θα γίνῃ συγκέντρωσις. Την Δευτέραν 24ην Άπριλίου θα έπισκεφθῇ τὸν 'Αγιον Μύρωνα, Φαιστόν, Μοίρας, 'Ηράκλειον, την δε Τρίτην 25 Άπριλίου τούς Σχηματισμούς Πύργου, Καστελλέως, ένθα τὸ απόγευμα θα γίνῃ συγκέντρωσις. Την 26ην Άπριλίου ο Κυβερνητικός Έπιτροπος θα παραμείνῃ εις 'Αγιον Νικόλαον, την δε Πέμπτην 27ην Άπριλίου θα έπιθεωρήσῃ τὰ τμήματα της πόλεως και εἰτα θ' άναχωρήσῃ δι' 'Ιεράπετραν. Την Παρασκευήν θα φθάσῃ εις Σητεΐαν, τὸ δε Σάββατον και Κυριακὴν θα έπιθεωρήσῃ τὰ τμήματα του Όροπεδίου Λασηθίου. Την Δευτέραν 1ην Μαΐου ο Κυβερνητικός Έπιτροπος θα έπιθεωρήσῃ τὰ τμήματα Νεῦς 'Αμάρι, Κουράτες, την δε Τρίτην τὰ του Καστελλίου, Κανδάνου και Παλαιχωράς, θα έπιστρέψῃ δε εκείθεν εις Χανιά, όπου και θα παραμείνῃ την Τετάρτην. Την Πέμπτην 4ην Μαΐου ο Κυβερνητικός Έπιτροπος θα έπιστρέφῃ εις 'Αθήνας.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Οί άκοίμητοι φρουροί της άκραιότητος και της τιμής της Πατρίδος μας, οί 'Ακρίται των συνόρων μας, είχαν και πάλιν την ευκαιρίαν νά περάσουν τας άγίας ημέρας του Πάσχα μαζί με τούς Φαλαγγίτας μας.

Η Έθνική Όργανωσις Νεολαίας, κατανοοῦσα, υπέρ πάντα άλλον, τὸ έπιβεβλημένον καθήκον παντός Έλληνος έναντι των φρουρῶν των συνόρων μας, οί όποιοι, μακράν από τας οικογενείας των, έώρτασαν τας μεγάλας ημέρας της κοσμοσωτηρίου 'Αναστάσεως, απέστειλεν άντιπροσωπεΐαν Φαλαγγιτών εις τὰ σύνορα, όπως μοιράσῃ, έπ' ευκαιρία των εορτῶν, δώρα εις τούς 'Ακρίτας μας και συνεορτάσῃ μαζί τους τὸ 'Αγιον Πάσχα.

Γεμάτοι ένθουσιασμό οί Φαλαγγίται της Διοικήσεως 'Ανωτάτων Σχολῶν, της Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης, άνεχώρησαν διά τας 'Ακριτικές περιφέρειας, έπέστρεψαν δε την παρελθούσαν έβδομάδα ένθουσιασμένοι και υπερήφανοι διά τὴν έκτέλεσιν ενός καθήκοντος Έθνικοῦ και ώραιου.

Άλλά και οί 'Ακρίται των συνόρων μας διά μίαν άκό-

μη φοράν διεπίστωσαν έκ της έπισκέψεως των Φαλαγγιτών μας, όχι μόνον τὰ αίσθήματα όλων των Έλλήνων και ίδίως της Νεολαίας προς αὐτούς, αλλά προσέτι ότι ένῷ εκείνοι άγρυπνοι φρουροί έπιτελοῦν τὸ υπέρτατον προς την Πατρίδα καθήκον στα σύνορα, εις την Έλλάδα συντελείται μιά μεγάλη και σπουδαία εργασία, υψίστης Έθνικής σημασίας, υπό την έμπνευσμένην καθοδήγησιν του 'Αρχηγού μας 'Ιωάννου Μεταξά, εργασία διαπαιδαγωγούσα ψυχικῶς και σωματικῶς την νέαν Έλληνικὴν γενεάν και καταρτίζουσα τούς νέους και τὰς νέας άνταξίας του μεγάλου παρελθόντος της ένδόξου Πατρίδος μας και των έλπίδων και προσδοκιῶν τας όποιās στηρίζει έπ' αὐτῶν διά τὸ μέλλον της Πατρίδος τὸ Κράτος της 4ης Αυγούστου.

Τὸ διεπίστωσαν και τὸ άντελήφθησαν οί 'Ακρίται μας, οί κάτοικοι όλων των παραμεθορίων χωρίων, όπως τὸ διαπιστώνουν και τὸ άντιλαμβάνονται όλοι οί Έλληνες, έκ της έμφανίσεως των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσῶν μας, του παραστήματός των, του ένθουσιασμοῦ των, των έκδηλώσεών των και της έν γένει συμμετοχῆς των εις πᾶσαν έμφάνισιν της ζωῆς της Πατρίδος μας.

***

Η άντιπροσωπεΐα των Φαλαγγιτών της Πρωτευούσης έφθασεν εις τὸ Κιλκίς τὸ Μέγα Σάββατον την πρωΐαν. Εἰς τὸν σιδηροδρομικόν σταθμόν υπεδέχθησαν τούς Φαλαγγίτας ένθουσιωδῶς ο Δήμαρχος της πόλεως, άνώτεροι βαθμοφόροι της Διοικήσεως Κιλκίς της Ε.Ο.Ν. και πλήθος κόσμου.

Άμα τῇ άφίξει των μετέβησαν συντεταγμένοι εις τὸ 'Ηρώον των πεσόντων του 1913, όπου κατέθεσαν στέφανον, μετά ταῦτα δε έπεσκέφθησαν τὸ μεγαλοπρεπές Νοσοκομεϊον.

Τὴν επομένην, Κυριακὴν του Πάσχα, ἡ άντιπροσωπεΐα των Φαλαγγιτών, διαιρεθεΐσα εις τρεῖς ομάδας, άνεχώρησε διά τὰ σύνορα. Η πρώτη ομάδα μετέβη εις Εἰδομένην, ἡ δευτέρα εις Μουριές και ἡ τρίτη εις Καλίνδριαν. Μετ' άφαντάσμου ένθουσιασμοῦ και ένθουσιωδεστάτων έκδηλώσεων υπεδέχθησαν οί κάτοικοι των χωρίων της παραμεθορίου τούς Φαλαγγίτας της Πρωτευούσης. 'Επίσης μετά συγκινήσεως και χαράς οί 'Ακρίται μας υπεδέχθησαν την μεγάλην ἡμέραν του Πάσχα τούς Φαλαγγίτας.

Οί Φαλαγγίται της Πρωτευούσης διήλθον στιγμὰς ένθουσιασμοῦ και έξάρσεως. Αἱ έκδηλώσεις και ἡ φιλοξενία τῶν 'Ακριτῶν όσον και των κατοίκων υπήρξαν μεγαλειώδεις. Εἰς τὴν Εἰδομένην οί κάτοικοι έφιλόξενησαν εις τὰς οίκιας των-τούς Φαλαγγίτας. 'Επίσης εις τὴν Κομοτινὴν έτυχον οί Φαλαγγίται ένθουσιωδεστάτης ύποδοχῆς. Εἰς τὸν σταθμόν τούς υπεδέχθησαν αἱ 'Αρχαί της πόλεως, ένῷ τμήμα Φαλαγγιτών της εκεί Διοικήσεως απέδωκε τιμὰς.

Ο Διοικητής της Φάλαγγος Κομοτινῆς ώμίλησεν, έπ' ευκαιρία, έξάρας τὸν σκοπόν και τὴν μεγάλην σημασίαν της έπισκέψεως των Φαλαγγιτών του Κέντρου προς τούς 'Ακρίτας των συνόρων.

Οί Φαλαγγίται, άμα τῇ άφίξει των, μετέβησαν συντεταγμένοι εις τὸ Μνημεϊον των πεσόντων, ένθα κατέθεσαν στέφανον, μετά ταῦτα δε μετέβησαν εις τὴν Λέσχην της Διοικήσεως της Ε.Ο.Ν. Τὴν έσπέραν παρετέθη γεῦμα προς τιμὴν των άφικθέντων Φαλαγγιτών υπό της Περιφ. Διοικήσεως, εις τὸ όποϊον παρεκάθησαν οί έπίσημοι και οί άνώτατοι βαθμοφόροι της Ε.Ο.Ν. Τὴν επομένην, Δευτέραν του Πάσχα, ἡ άντιπροσωπεΐα των Φαλαγγιτών του Κέντρου, συνοδευομένη υπό του σεβασμιώτατου Μητροπολίτου, του Γενικοῦ Γραμματέως της Γενικῆς Διοικήσεως, τὸ Περιφ. Διοικητοῦ, ως και άνωτάτων βαθμοφόρων της Ε.Ο.Ν. και του προέδρου των παλαιῶν πολεμιστῶν, έπεσκέφθη τούς 'Ακρίτας, τούς έφερε τὸν χαρμόσυνον χαιρετισμόν της 'Αναστάσεως έκ μέρους της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας και διένειμεν εις αὐτούς τὰ πασχαλινὰ δώρα.

Προς τούς 'Ακρίτας ώμίλησαν ο σεβασμιώτατος Μη-

τροπολίτης, ο Γενικός Γραμματεὺς της Γεν. Διοικήσεως, ως και βαθμοφόρος του τμήματος της Ιδεολογικῆς διαφώτισεως της Περιφ. Διοικήσεως 'Αρρένων Πρωτευούσης.

Οί Φαλαγγίται του Κέντρου κατά τὴν άναχώρησιν των προεπέμφθησαν με ένθουσιώδεις έκδηλώσεις, τόσοις έκ μέρους των 'Ακριτῶν, όσοις και έκ μέρους των άρχων και των κατοίκων των χωρίων της παραμεθορίου.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας του Πάσχα 42 Φαλαγγίται της 'Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου της Νεολαίας, με έπὶ κεφαλῆς τὸν διευθυντὴν της πολιτικῆς διαφώτισεως της Κεντρικῆς Διοικήσεως κ. Καραμάνον έξέδραμον εις Λέσβον. Οί έκδρομείς άφίχθησαν εις Μυτιλήνην τὴν μεσημβρίαν της Μεγάλης Παρασκευῆς. Τμήματα Φαλαγγιτῶν υπεδέχθησαν τούς 'Αθηναίους συναγωνιστάς των και ο λαός της Μυτιλήνης προέβη εις θερμότητας έκδηλώσεις υπέρ της Νεολαίας. Η Περιφερειακὴ Διοίκησης Λέσβου και ο κ. Νομάρχης έφρόντισαν οὕτως ώστε ἡ διαμονὴ των έκδρομῶν Φαλαγγιτῶν εις τὴν νήσον της Σαπφούς νά εἶναι όσον τὸ δυνατόν άνετος και ευχάριστος. Οί Φαλαγγίται-σπουδασταί παρηκολούθησαν τὴν έκφορὰν του 'Επιταφίου και τὴν 'Ανάστασιν, ο κόσμος δε της Μυτιλήνης έθαύμασε τὴν συνοχὴν, τὴν σεμνότητα και τὴν πειθαρχίαν των έκδρομῶν. Τὸ μέγα Σάββατον έξέδραμον δι' αὐτοκινήτως εις Γέραν, Παάδες, Σκόπελον και 'Αγιάσσαν. Παντοῦ ο κόσμος της Λέσβου υπεδέχετο τούς Φαλαγγίτας-σπουδαστάς με άκράτητον ένθουσιασμόν και τούς περιέβαλλε με τὴν μεγαλυτέραν συμπάθειαν. Ο κ. Καραμάνος ώμίλει προς τὸν πλῆθος, τὸ όποϊον συνεκεντροῦτο, έν μέσω ζωηρῶν έκδηλώσεων, διακοπτόμενος συνεχῶς από χειροκροτήματα και από ζητωκραυγὰς υπέρ του Νέου Κράτους και υπέρ της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας. Τὴν Κυριακὴν του Πάσχα έγένετο δεξιῶσις εις τὴν Λέσχην της Νεολαίας έκ μέρους της περιφερειακῆς διοικήσεως θηλέων, τὴν δε μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα εις τὸ πευκόφυτον προαύλιον του Γυμνασίου, εις τὸ όποϊον παρεκάθησαν και από ζητωκραυγὰς υπέρ του Νέου Κράτους και υπέρ της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας. Τὴν Κυριακὴν του Πάσχα έγένετο δεξιῶσις εις τὴν Λέσχην της Νεολαίας έκ μέρους της περιφερειακῆς διοικήσεως θηλέων, τὴν δε μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα εις τὸ πευκόφυτον προαύλιον του Γυμνασίου, εις τὸ όποϊον παρεκάθησαν και από ζητωκραυγὰς υπέρ του Νέου Κράτους και υπέρ της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας. Τὴν Κυριακὴν του Πάσχα έγένετο δεξιῶσις εις τὴν Λέσχην της Νεολαίας έκ μέρους της περιφερειακῆς διοικήσεως θηλέων, τὴν δε μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα εις τὸ πευκόφυτον προαύλιον του Γυμνασίου, εις τὸ όποϊον παρεκάθησαν και από ζητωκραυγὰς υπέρ του Νέου Κράτους και υπέρ της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας. Τὴν Κυριακὴν του Πάσχα έγένετο δεξιῶσις εις τὴν Λέσχην της Νεολαίας έκ μέρους της περιφερειακῆς διοικήσεως θηλέων, τὴν δε μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα εις τὸ πευκόφυτον προαύλιον του Γυμνασίου, εις τὸ όποϊον παρεκάθησαν και από ζητωκραυγὰς υπέρ του Νέου Κράτους και υπέρ της Έθνικῆς Όργανώσεως Νεολαίας.

Επίσης γεῦμα παρέθεσαν εις τούς έκδρομείς ἡ περιφερειακὴ διοίκησης θηλέων και ο Δήμος Μυτιλήνης, ἡ δε Περιφερειακὴ Διοίκησης θηλέων εἶχε τὴν ευγενὴ καλωσύνην διά τὴν ψυχαγωγίαν των Φαλαγγιτῶν φοιτητῶν νά δώσῃ ώραιότητα παρῴντας προς τιμὴν των. Τὸ απόγευμα της Κυριακῆς του Πάσχα οί έκδρομείς έπεσκέφθησαν τὸ Πλωμάριον. Εἶναι άφάνταστος ο ένθουσιασμός, με τὸν όποϊον υπεδέχθησαν οί κάτοικοι του Πλωμαρίου τούς Φαλαγγίτας. Προς τὸν πλῆθος ώμίλησεν ο κ. Καραμάνος έν μέσω ζωηρῶν έπευφημιῶν υπέρ της 4ης Αυγούστου, ἡ όποια, ως εφώναζαν τὰ πλῆθη, ἦλθε διά νά κάμῃ άδέλφους όλους τούς Έλληνες. Τὴν Δευτέραν του Πάσχα έγένετο συγκέντρωσις των τμημάτων 'Εθν. Όργ. Νεολαίας Μυτιλήνης και πλῆθος κόσμου εις τὸν κῆπον της Μυτιλήνης, όπου ώμίλησε και πάλιν ο κ. Καραμάνος. Οί Φαλαγγίται φοιτηταί έπεσκέφθησαν, συνοδευόμενοι υπό του κ. Νομάρχου, τὴν Πολύχνητον, τὴν Καλλονὴν και άλλα χωρία, παντοῦ δε έγένοντο δεκτοί με θερμότητας έκδηλώσεις. Τὴν Τετάρτην του Πάσχα, ἡτις ἦτο και ἡ τελευταία ἡμέρα της παραμονῆς των εις Μυτιλήνην, οί 'Αθηναίοι Φαλαγγίται κατέθεσαν έκ μέρους της 'Εθν. Όργ. Νεολαίας στέφανον εις τὸ μνημεϊον των πεσόντων. Με συγκινητικὰς έκδηλώσεις οί Φαλαγγίται και ο λαός της Μυτιλήνης προέπεψαν τὴν έσπέραν της Τετάρτης τούς άναχωροῦντας έκδρομείς μέχρι του άτμοπλοίου. 'Αντιπροσωπεΐα της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Χίου, από όπου διήλθε τὸ άτμόπλοϊον, προσέφερεν άναμνηστικὸν δῶρον εις τούς έκδρομείς. Οί έκδρομείς έπανήλθον τὴν παρελθούσαν έβδομάδα εις 'Αθήνας, άποκοιμώσαντες τὰς καλλιτέρας έντυπώσεις από τὴν λυρικὴν Λέσβον.

— Τὴν περασμένην Κυριακὴν 16 τρ. μηνὸς διμὰς της 'Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου έξέδραμε παρὰ τὴν 'Αγίαν Τριάδα της Πάρνηθος και εκείθεν εις τὴν θέσιν Καταφύγιον της Πάρνηθος κατόπιν ώραιᾶς πορείας.

Η έκδρομὴ διοργανώθη προς τιμὴν της Περιφ. Διοικητρίας και του Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ και Νομάρχου Λέσβου.

Η διαδρομὴ υπήρξεν έξαιρετικῶς ευχάριστος εις τὴν άνοιχτάτικὴν έξοχὴ της 'Αττικῆς. Τὸ κέφι δέν έγκατέλειπεν οὔτε στιγμήν τούς Φαλαγγίτας μας, οἵτινες έψαλλον ώραιότατα έλληνικά τραγούδια, γενόμενοι άντικείμενον ένθουσιωδεστάτων έκδηλώσεων άπ' όπου διήρχοντο.

Έν τέλει, άφού έπέρασαν μιά ώραιότατὴ ἡμέρα εις τὴν έξοχην, έπέστρεψαν κατενθουσιασμένοι εις τὴν πρωτευούσαν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ

Τὴν Μεγάλην Πέμπτην αἱ Φαλαγγίτισσαι της Υ.Θ. Πειραιῶς μετέβησαν έν σώματι εις τὴν έκκλησίαν και μετέλαβον. Τὴν δε Μεγάλην Παρασκευὴν διμὰς Φαλαγγιτισσῶν της Υ.Θ. 'Αθηνῶν έλαθε μέρος εις τὴν έκφορὰν του 'Επιταφίου της Μητροπόλεως.

— Αἱ εορταί του Πάσχα έδωσαν τὴν ευκαιρίαν σὲ όλες τίς 'Υποδιοικήσεις νά διοργανώσουν ώραιᾶς έκδρομῆς. Η 'Υποδιοίκησης Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολῶν έξέδραμεν εις Παλαιάν Κόρινθον, ἡ 'Υποδιοίκησης Θηλέων Νότου εις Λειβαδιά, οί δε Τομεάρχαι και 'Αξιωματικοί της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων 'Αθηνῶν μετέβησαν εις Ναύπλιον όπου και παρέμειναν έπὶ 2 ἡμέρας.

Η Περιφερειακὴ Διοικητρία 'Αργολιδοκορινθίας, πληροφορηθεῖσα τὴν έπίσκεψιν των, έφρόντισεν ώστε νά εἶναι ἡ εκεί διαμονὴ των όσον τὸ δυνατόν άνεωτέρα.

Μόλις έφθασαν εις Ναύπλιον τμήμα της Φάλαγγος Ναυπλίου απέδωσε τιμὰς εις τὴν κατάθεσιν στεφάνου έκ μέρους της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων 'Αθηνῶν εις τὸ άγαλμα του Καπαδίστρια.

Με μητρικὴν φροντίδα ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία 'Αργολιδοκορινθίας βοηθουμένη υπό του Γενικοῦ 'Επόπτου-Νομάρχου κ. Λεμπέση, έτακτοποίησε τὰς Φαλαγγιτισσας εις τὰ ξενοδοχεΐα και εις τὰ σπῖτια πολλῶν συναγωνιστῶν, αἱ όποια με άφάνταστὴ προθυμία τὰς έφιλοξένησαν.

Τὸ ταξεῖδι αὐτὸ έδωσε τὴν ευκαιρίαν νά έπισκεφθοῦν οί Φαλαγγιτισσές μας τίς θαυμάσιες άρχαιότητες των Μυκηνῶν, 'Επιδάφρου, τὸ ώραϊο φρούριο του Παλαμῆδιου, συνοδευόμενες πάντοτε από τὸν κ. Νομάρχην, τὴν Περιφερειακὴν Διοικητρίαν και τὰς ξεναγούς Φαλαγγιτισσας. Με τίς καλλίτερες έντυπώσεις κατενθουσιασμένες άφισαν τὸν ώραϊο αὐτὸ τόπο.

— Μετὰ τίς διακοπές του Πάσχα με καινούργιες δυνάμεις άρχισαν πάλιν οί εργασίες εις τὰς 'Υποδιοικήσεις και τούς 'Υποτομείς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡ. ΔΙΟΙΚ. ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Συνεχίζονται τακτικώτατα αἱ υπό του Τμήματος της 'Ιδεολογικῆς Διαφώτισεως γινόμεναι διαλέξεις προς τούς Φαλαγγίτας των διαφόρων 'Υποτομῶν. Κατ' αὐτὰς παρατρεῖται θηρόα προσέλευσις όχι μόνον μελῶν της Όργανώσεως αλλά και πολλῶν γονέων. 'Ωσαύτως επανελήφθησαν και τὰ κατὰ 'Υποτομείς θεωρητικά μαθήματα γενικῆς μορφώσεως των Φαλαγγιτῶν.

— Εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν 'Αθηνῶν συνεχίζεται ἡ ένταξις της δυνάμεως βάσει των υποβαλλομένων αἰτήσεων έγγραφῆς υπό των διαφόρων 'Υποτομῶν, ένῷ έξ άλλου πλαισίουται οί Σχηματισμοί διά των αναλόγων βαθμοφόρων.

Εκτός τούτου επανελήφθησαν και αἱ άσκήσεις των άνωτέρων και κατωτέρων στελεχῶν, πάντοτε υπό τὴν έπίβλεψιν των άξιωματικῶν του 'Εθνικοῦ μας στρατοῦ.

— Ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως Πειραιῶς μετά του 'Επιτελείου του και των κ. κ. 'Υποτομεαρχῶν παρέστησαν

εις την γενομένην υπό του κ. Κυβερνητικού Ἐπιτρόπου ὁμιλίαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

— Δύναμις Φαλαγγιτῶν τοῦ 1ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς ἐξετέλεσεν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς θέσιν «Δαφνί» τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Ἀμα τῇ συμπληρώσει τοῦ καταυλισμοῦ ἐγένετο ἐπαρσις σημαίας, ἐνῷ οἱ Φαλαγγῖται ἐψάλλον τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ Φαλαγγῖται, βάσει προγράμματος, ἡσχολήθησαν εἰς διαφόρους παιδείας καὶ ἀσκήσεις καὶ μετὰ τὸ γεῦμα εἰς τὴν σχετικὴν ἀνάπαυσιν συνεκτρώθησαν εἰς τὸν ἐκεῖ περίφημον διὰ τὰ ψηφιδωτὰ του ναόν, ἐνθα ὠμίλησε βαθμοφόρος ἐξηγῶν ἀρχαιολογικῶς καὶ ἱστορικῶς τὰ διάφορα ἔργα τέχνης τῆς ὡς ἂν ἐκκλησίας, τελευτήσας μὲ τὸν παραλληλισμὸν ὅτι καὶ ἡ νέα γενεὰ ἦν ἀποτελοῦν οἱ Φαλαγγῖται, ὀφείλει νὰ παραδειγματισθῇ καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὸν τρίτον Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, τὸν δρόμον πρὸς τὸν ὁποῖον ἐχάραξεν ὁ Ἀρχηγός μας. Περί τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἐγένετο ὁποσολὴ τῆς σημαίας καὶ τὸ Τμήμα ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἔδραν του. Τὴν ἐκδρομὴν παρηκολούθησε καὶ ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως.

— Λόγῳ τῶν σχολικῶν διακοπῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οὐδεμία κινητοποιήσις ἐγένετο εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Νότου. Ἀπὸ δὲ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐπαυλῆθησαν τακτικὰ αἱ συγκεντρώσεις εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς.

— Ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ καθιερώθη τὸ πρόγραμμα τῆς θερμῆς κατασκηνώσεως ταύτης. Πρὸς τοῦτο ἐλήφθησαν πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν πλήρη ὁργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐτελέσθη ἐπίσημος δοξολογία ἐν τῷ φερωνύμῳ ἱερῷ ναῷ τῆς Κοινότητος Καλογρέζης καθ' ἣν παρέστη ὁ Ὑπουργὸς Διοικήσεως Πρωτευούσης, αἱ Κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ κ. ἄ. Τιμὰς ἀπέδωκε τὸ Τμήμα Ε. Ο. Ν. Καλογρέζης, ὅπερ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ παρηκολούθησε καὶ τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνης. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαντα δεξιῶσιν ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι ἡ χορωδία τοῦ αὐτοῦ Ὑποτομέως ἐψάλλε πατριωτικὰ ἄσματα καὶ τοὺς Ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ 4ης Αὐγούστου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπίσης ὁ 1ος Ὑποτομεὴς (Ἀγίας Παρασκευῆς) ἐξέδραμεν εἰς Σούνιον, ὅπου βάσει προγράμματος, οἱ Φαλαγγῖται ἡσχολήθησαν εἰς ἀθλοπαιδίαν, στρατιωτικὰς ἀσκήσεις κλπ. Ἐγένοντο ἐπίσης ὁμιλίαι περὶ τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων. Τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐκδρομεῖς κατήλθον εἰς Λαύριον, ὅπου ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τοῦ Ὑποτομέως συνητήθη εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ ἐκεῖ Ὑποτομέως Λαυρίου.

— Τοὺς ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθησαν καὶ γονεῖς ἐνίων Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξέφρασαν τὴν εὐχαρίστησιν των διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν τάξιν.

— Τὴν ἐπομένην ὁμοίως ὁ 4ος Ὑποτομεὴς τῆς αὐτῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξέδραμε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς Χτυπητό.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΚΟΡΩΠΙ.— Μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν ἐωρτάσθη ἡ ἡμέρα τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς. Περί τὴν 9ην ἐγένετο συγκεντρώσις τῆς δυνάμεως εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Γυμνασίου, ἀπεστάλη τμήμα πρὸς παραλαβὴν τῆς σημαίας ἐκ τῶν γραφείων καὶ κατόπιν ἐφθασεν ἐν σώματι ἡ δύναμις εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν. Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ προσκλητήριον τῶν πεσόντων. Ἐπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνου, ἐψάλλησαν ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος καὶ ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ἥτις ἀπέσπασε τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους καὶ ἐνεθουσίασε τὰ μέλη. Δυστυχῶς ἡ κακοκαιρία ἐματαίωσε τὴν προετοιμασθεῖσαν λαμπαδηφορίαν, ἥτις ἐπρομηνύετο ἐξαιρετικῇ.

ΜΑΡΑΘΩΝ.— Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπετείου τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς ἐψάλλον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου τὸ ἐωθινόν, κατόπιν δὲ ἐν παρατάξει μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν σημαίαν μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Μετὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν πεσόντων, ἐψάλλη ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος καὶ ὠμίλησεν ὁ Ὑποτομεάρχης, τόνισας τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς. Ἀκολούθως ἐγένετο παρέλασις εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἑορτὴ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΠΟΡΟΣ.— Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπισημότητα καὶ πρωτοφανῇ ἐνθουσιασμὸν ἐωρτάσθη ἐν Πόρῳ ἡ ἐπέτειος τῆς Ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας. Ὀλόκληρος ἡ πόλις ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ λιμένι ναυλοχοῦντα πλοῖα καὶ ἱστιοφόρα ἦσαν σηματοδοτούμενα. Τὴν πρωτὴν ὁμάδα σκαπανέων καὶ τυμπανιστῶν τῆς Ε. Ο. Ν. περιήλθον τὴν πόλιν καὶ ἀνέκρουσαν τὸ ἐωθινόν. Τὴν 10.45 ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν δοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, μετὰ δὲ ταύτην κατετέθησαν στεφάνοι εἰς τὸ Ἡρώων τῶν πεσόντων καὶ ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός. Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ὡς καὶ ἐνόπλιον τμήματος ναυτῶν. Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ὁ ὄγκος καὶ ἡ ἐν γένει στρατιωτικὴ παράστασις καὶ ὁργάνωσις τοῦ τμήματος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τὴν 4 μ. μ. ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, τὴν ὁποίαν συνόδευσε δύναμις τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ κατόπιν ἐχορεύθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἡρώων ἑλληνικοὶ χοροὶ. Τούτους ἐπηκολούθησε λαμπαδηφορία, τῆς ὁποίας τὸ θέαμα ἦτο ὁμολογουμένως θαυμάσιον.

ΜΕΓΑΡΑ.— Ἡ ἡμιενωμοτία τῶν σκαπανέων καὶ τυμπανιστῶν περιήλθεν ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς τοὺς κεντρικότερους δρόμους, σκαπίζουσα ἐγερτήριον, τὴν δὲ 7 1/2 πρωϊνῇ, διαχωρισθεῖσα εἰς τὰς τρεῖς ἄκρας τῆς πόλεως, ἐσάλπισε προσκλητήριον τῶν μελῶν εἰς τὸ Κέντρον. Πράγματι τὴν 8.10 ἄπασα σχεδὸν ἡ δύναμις τῆς Ε. Ο. Ν. Μεγάρων ἐτάχθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ὑποτομέαρχου. Εἰς τὰς 9.30 δύναμις μὲν δύο ὁμάδων μετέβη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐτάχθη κατ' ἀντιζυγίαν ἐντὸς τούτου, ἡ δὲ ὑπόλοιπος δύναμις μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ ὧν τῶν ἀρχῶν, σωματείων, συνδέσμων κλπ. Ἐγυμνῆς τῆς φιλαρμονικῆς, ἡ Ε. Ο. Ν., πρόσκοποι, σχολεῖα, παλαιοὶ πολεμισταί, σωματεῖα κλπ. μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἐνθα καὶ ἐτελέσθη δοξολογία. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ γυμνασιάρχης, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν ἡρώων, οἵτινες μὲ μόνον ὅπλα τὸν πόδον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, ἀπετίναξαν τὸν βάρβαρον ζυγὸν καὶ συνέδεσε τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην πρὸς τὴν ὁμοίαν τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἐπηκολούθησε παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων εἰς σχηματισμὸν κατὰ τριάδας, ἥτις ἐγένετο μὲ ἐξαιρετικὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν.

Ἐθαυμάσθη τὸ ἀρρενωπὸν καὶ ἀγέρωχον ὄφος τῶν Φαλαγγιτῶν, ἡ πειθαρχία αὐτῶν καὶ τὸ στρατιωτικὸν βᾶδισμα. Παρομιώδης τάξις ἐτηρήθη ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν δοξολογίαν, ὀφειλομένη ἀκριβῶς εἰς τὴν παρουσίαν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων. Ὁ κ. Δήμαρχος ἀπήθυνεν ἑγγραφοῦν, δι' οὗ, ὁμολογῶν ὅτι ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τοῦ πανηγυρικοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του.

ΘΗΒΑΙ.— Τέσσαρα συνεργεῖα ἐπελήφθησαν τῆς ποιοεργασίας διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, τὰ ὁποῖα καὶ ἐξετέλεσαν πάσας τὰς ὁδηγίας.

Τὴν πρωτὴν τῆς 25ης Μαρτίου ἡ χορωδία περιήλθε τὴν πόλιν ἄδουσα τὸ ἐωθινόν καὶ τὴν 9 π. μ. ἐγένετο συγκεντρώσις τῆς δυνάμεως. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐγένετο παρέλασις πρὸ τῆς ἐξέδρας τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ κατόπιν ἡ δύναμις συνεκτρώθη εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Γυμνασίου, ὅπου ἐξεφωνήθη ὁ πανηγυρικός. Τὸ ἐσπέρας ἐδόθη παράστασις ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπαίχθη τὸ δράμα «Ρήγας Φεραίος».

ΠΥΡΓΟΣ.— Ἀπαντα τὰ Τμήματα ἀρρένων καὶ θηλῶν τῆς Διοικήσεως ἐκκλησιάσθησαν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἱεροὺς ναοὺς τῶν ἐνοριῶν των.

— Καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ κίνησις ὧν τῶν Σχηματισμῶν ἦτο ἐκτάκτως ζωηρά.

Κατὰ τὴν 26ην Μαρτίου ὁ Φαλαγγάρχης τῆς 101ης Φάλαγγος μετέβη καὶ ἐπιθεώρησεν ἅπαντα τὰ ἔξω τῆς πόλεως Τμήματα. Ὡσαύτως τὴν 28ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀ' Ἐπιτελικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως κ. Καψάλης μετὰ συνεργάτου τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Προπαγάνδας. Τούτους ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σταθμὸν οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ πλήθος κόσμου.

Τὴν ἐπομένην ἐπισκέφθησαν τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως Ἀρρένων ὡς καὶ τὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως, μείναντες εὐχαριστιμένοι διὰ τὴν συνελευμένην ἐργασίαν.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου ἐδόθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Ἀμαλιάδος μέγας χορὸς. Κατ' αὐτὸν παρευρέθησαν ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ τοῦ βοηθοῦ του καὶ 40 περίπου βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως Πύργου.

— Εὐγενῆς δωρεὰ ἐγένετο ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν Κοινότητα Μυρτιάς, ἐνθα ὁ κ. Δημ. Παπαγεωργίου παρέχωρησε τὴν εὐρεῖαν αἰθουσάν του ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς λέσχη ψυχαγωγίας, συγκεντρώσεων καὶ διαλέξεων τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

— Ὡσαύτως ἀξίεπαινος ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος Μυρτιάς, τὰ ὁποῖα μετὰ παραδειγματικῆς αὐτοθυσίας εἰργάσθησαν εἰς τὴν κατὰσβεσιν μεγάλης πυρκαϊᾶς, ἐκτραγείσης εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον, ἥτις πρὸς στιγμὴν ἠπειλήσεν ὁλόκληρον τετράγωνον οἰκῶν.

ΣΠΑΡΤΗ.— Κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν αἱ Φαλαγγίτισσαι ἡσχολήθησαν μὲ τὸν στολισμὸν τῶν Ἐπιταφίων καὶ ἀπετέλεσαν τὴν τιμητικὴν φρουράν αὐτῶν.

— Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα τὰ μέλη τῶν Σχηματισμῶν Σπάρτης ἀρρένων καὶ θηλῶν ἐξέδραμον ἀπὸ τῆς πρωῆς εἰς τὴν τοποθεσίαν «Δεξαμενὴ», ὅπου διημέρυσαν εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἐνθουσιᾶς καὶ πλήρη συναισθημάτων. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ἔλασθον μέρος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος Σπάρτης, οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ ἀρρένων καὶ θηλῶν καὶ πολλὰ ἐπιλεκτὰ μέλη τῆς κοινωνίας.

Τὴν ἐσπέραν τὰ τμήματα ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέληξαν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, ὅπου ἐχόρευσαν καταχειροκροτηθέντα ὑπὸ τοῦ παρευρισκομένου πλήθους.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.— Πρὸ ἡμερῶν ὁ Νομάρχης καὶ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Τρικκῶν ὠμίλησεν εἰς μεγάλῃ συγκεντρώσειν βαθμοφῶν τοῦ Νομοῦ, οἵτινες ἀνῆρχοντο εἰς 250 περίπου. Εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ κ. Νομάρχης παραστατικώτατα ἐτόνισε τὴν διάκρισιν τοῦ παλαίου καὶ τοῦ νέου Κράτους, ὑπεγράμμισε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ καθώρισε τὰς υποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν βαθμοφῶν ἐναντι τῆς Πατρίδος καὶ ἐναντι τῆς ἱστορίας. Πρὸ τῆς ὁμιλίας οἱ βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. μετέβησαν συντεταγμένοι, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν, καὶ κατέβησαν στεφάνον εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν πεσόντων τοῦ 5ου πεζικοῦ Συντάγματος. — Εἰς τὸ Τμήμα θηλῶν συνεχίζονται καθ' ἑκάστην ἄθροβα ἐγγραφαὶ νέων μελῶν. Ἡδὴ δὲ τὸ Τμήμα θηλῶν ἀπέκτησεν ἴδιον οἶκημα, παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Τρικκῶν.

— Ὑπὸ τοῦ Τμήματος θηλῶν ἐδόθη εἰς τὸν κινηματογράφον «Ρέξ» θεατρικὴ παράστασις μὲ τὸ ἔργον «Ἡ λύρα τοῦ Γερονιόκλου». Τοὺς διαφόρους ρόλους ὑπέδυσαν λίαν ἐπιτυχῶς Φαλαγγίτισσαι καὶ Φαλαγγῖται, κατὰ τὰ διαλείμματα δὲ χορωδία τῆς Ε. Ο. Ν. ἐψάλλεν ὠραία ἑλληνικὰ ἄσματα.

— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περιώδευσεν διάφορα χωρία, ὁμιλήσας πρὸς τοὺς Σχηματισμοὺς των.

ΕΔΕΣΣΑ.— Χάρις εἰς τὸν ἀκούραστον καὶ δημιουργικὸν περιφερειακὸν Διοικητὴν καὶ εἰς τὸ θερμὸν καὶ πατρικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἐμπνευσμένου Νομάρχου, παρατηρεῖται τὸν τελευταῖο καιρὸ κάποια συστηματικὴ καὶ γόνιμος ἐργασία.

Καθημερινῶς προσέρχονται νέοι καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ αἱ συγκεντρώσεις καὶ αἱ ὁμιλίαι ἐξακολουθοῦν τακτικῶς.

Ἐπίσης καθωρίσθησαν εἰδικαὶ συγκεντρώσεις βαθμοφῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχίτου καὶ ἄνω, καθ' ἃς θὰ γίνωνται ὑπ' αὐτῶν ἀνακοινώσεις περὶ τῆς συνελευμένης ἐργασίας ἐν τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει.

Πρωτὴ τοιαύτη συγκέντρωσις ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Περιφερ. Διοικητοῦ τὴν Τετάρτην 29 Μαρτίου εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως.

Τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν λαμβάνουν γνῶσιν καὶ ὁ Νομάρχης ὡς Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., ὅστις δίδει καὶ τὰς κατευθυντήριους γραμμὰς.

ΑΡΤΑ.— Καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα τὰ Τμήματα τῆς Ἀρτῆς εὐρίσκοντο εἰς διαρκὴ κίνησιν. Οἱ Φαλαγγῖται ἐστόλισαν τὸν Ἐπιτάφιον, τὸ ἐσπέρας δὲ διετετέθησαν εἰς ὅλους τοὺς Ἐπιταφίους ὁμάδες Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν. Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως χορωδία ἐκ Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ἐψάλλε τὰ ἐγκώμια τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ὁλόκληρος ἡ δύναμις παρευρέθη εἰς τὸ ψήσιμο τοῦ ἀρνιοῦ. Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐπισήμων ὠμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ἐξάρας τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁργάνωσεως τῶν νέων, συστήσας πειθαρχίαν καὶ ἀγάπην εἰς τὰ ἰδανικά τῆς Πατρίδος. Ὁ κ. Νομάρχης, ὡς Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., ὑπαρίσθησε τὸν Σεβασμιώτατον, μεθ' ὃ ἐπηκολούθησε γλέντι καὶ ἐχορεύθησαν ἑλληνικοὶ χοροὶ.

Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Φαλαγγιτῶν ἐδόθη κινηματογραφικὴ παράστασις εἰς τὸ «Τιτάνια», ἐψάλλησαν δὲ οἱ ὕμνοι τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Νεολαίας.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα προσετέθη εἰς τὸν ἐνταῦθα συνοριακὸν Τομέα καὶ κινηματογράφος, ὡς ἀπαραίτητος ψυχαγωγικὴ τροφή τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν τακτικὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος. Κατὰ τὴν γενομένην τελευταίαν συγκεντρώσιν ὠμίλησεν ἡ ὑπασιπστρία τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἀναπτύσσας πρὸς τὸ πλῆθος τῶν Φαλαγγιτισσῶν τὸ θέμα «Τὸ κορίτσι καὶ ἡ οἰκογένεια».

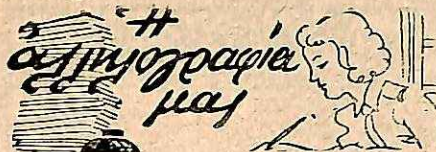
ΚΕΡΚΥΡΑ.— Συνεχίζονται αἱ ὁμιλίαι πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγίτισσας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ πολλοὶ ἐκπαιδευτικοὶ ἀναπτύσσουν καθημερινῶς πρὸς τὰ μέλη διάφορα θέματα γύρω ἀπὸ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους μας.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεπτύχθη τὸ θέμα «Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ σεβασμοῦ».

ΧΑΛΚΙΣ.— Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐωρτάσθη ἐφέτος εἰς τὴν Χαλκίδα ἀπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ τῶν Σκαπανέων ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Τὸ μυρτοστόλιστον προαύλιον μὲ ἐπιγραφὰς «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς», «Ζήτω ὁ Ἰ. Μεταξᾶς», ὅπου ἐψήνοντο ἀρνία καὶ κοκορέται, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Φρούραρχος, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

ΛΙΜΝΗ (Εὐβοίας).— Οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Τετραρχίας Λίμνης διενήργησαν μετὰ τῶν λίαν ἐπιτυχῶς ἑσπέρων ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ Ὀρφανοτροφείου καὶ Οἰκοτροφείου.

ΣΠΥΡΩΝ ΔΕΜΕΝΑΓΑΝ. Πολύ καλό! Θα δημοσιευθώ με τη σειρά του στο «Βήμα των Νέων». — ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΔΟΥΛΕΡΗΝ. Μάλιστα. Πολύ καλό. «Αλλά έπνευσε καὶ αὐτὸ στὸ καλάθι. Ξέρετε γιατί; Γιατί δὲν συμμορφώσαθε πρὸς τοὺς δόρους τῆς συνεργασίας. Διότι: Χωριστὴ ἐπιστολὴ, χωριστὰ τὸ διήγημα καὶ στὴ μιὰ θύμ. τοῦ χαρτιοῦ...» — ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΟΥΖΟΥΝΗ. Βέβαια, δὲν εἶναι πολὺ καλὸ τὸ ποίημα. Δείχνει ὅμως ὅλη σου τὴν ἀφοσίωσιν στὸ μέγαλόν μας Ἀρχηγό. Θὰ μπορούσε λοιπὸν, μὲ μικρὰς διορθώσεις, νὰ δημοσιευθῇ... Πετάρηκε ὅμως γιατί κι' ἐσύ δὲν ἔγραψες στὴ μιὰ μόνο θύμ. τοῦ χαρτιοῦ... Για νὰ ἔπαυε ἐμεῖς τὴ μιὰ θύμ. τοῦ χαρτιοῦ ἔχουμε, βέβαια, τὸ λόγο μας... — Κ. ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΝ. Τὸ ποίημα σὰς παρεμπόφη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΑΝΤ. ΚΑΣΤΑΝΑΝ. Δὲν δημοσιεύεται τὸ ἀποσταλὲν διότι δὲν συμμορφώθητε μετὰ τὴν σύστασιν νὰ γράψετε στὴ μιὰ μόνον θύμ. τοῦ χαρτιοῦ. — ΣΤΑΚΑΛ. Πολὺ καλὸ... Μὰς ἐκάματε ν' ἀλλάζουμε τὴν γνώμην μας γιὰ τίς... γυναῖκες. — ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ. Τὸ «Περὶ Πατρίδος» δὲν διαβάσθηκε καν. Γιατί; Ἀπολύτως. Καὶ οἱ δύο θύμεις τοῦ χαρτιοῦ γραμμέναι. Ὁ κ. Μπαρμπέρογλου θὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον συντάκτη ἀπάντησιν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς. — ΑΝΘΩΥΛΑΝ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ. Ἐλήφθην καὶ εἶναι ὅτι τὴν «Ἐπιτροπὴν». — ΕΥΑΓΓ. ΑΝΔΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΝ. Σὲ συγχάρω γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό σου. Τὸ ποίημά σου ὡραῖο ὡς ἔμπνευσες. Ἐχει τεχνικὲς ἀτέλειες. Ὁ στίχος θέλει πολὺ δούλεμα ἀκόμη. Ἐργάσου καὶ πρὸ πάντων διάσῃς πολὺ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ ΜΠΟΥΡΝΟΖΟΥ, ἱατροῦ. Θαυμάσια τὰ ποιήματά σου, ὅλα πολὺ ἐκτεταμένα καὶ ὁ χῶρος σου πολὺ περιορισμένος. — Γ. ΡΟΔ. Αὐτὸ εἶναι τὸ σωστό. Ἡ συνδρομὴ νὰ προκαταβάλλεται. Ἀμα ὅμως ἕνας νέος μὰς ζητήσῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ μὰς ὑποσχεθῇ ὅτι τὴν συνδρομὴν τοῦ θα τὴν στείλῃ μέσα σὲ λίγες μέρες, τοῦ τὴν στέλλομε. — Ι. Χ. Κ. Λιδωρίκι. Καὶ τὰ δικά σου δὲν διαβάσθηκαν. Γιατί, βρε παιδί, δὲν συμμορφώσαθε μετὰ τοὺς δόρους τῆς συνεργασίας; — ΓΕΩΡΓΙΟΝ Κ. ΑΝΑΓΝΩ. ΣΤΑΚΗΝ. Καὶ σὲς τὸ ἴδιο. Δὲν διαβάσθηκε γιατί γράφετε στίς δύο θύμεις τοῦ χαρτιοῦ. Καὶ κατὰ ἄλλο. Γιατί ἡ ἐπιστολὴ σὰς εἶς χαρτί; — Π. Π. Ὁμαδάρχην Ε.Ο.Ν. Πολὺ καλὸ. Ἐστάλη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΜΑΛΙ. ΜΗΛΑ. Ἐδόθη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΚΩΣΤΑΝ ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΣΙΟΥ. Καὶ τὰ δικά σου δὲν διαβάσθηκαν. Δὲν ἐνόησε τὸν συμμορφώθηκε πρὸς τοὺς δόρους τῆς συνεργασίας. — Σ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ. Ἐστάλη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. Θ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐδόθη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. ΒΑΣΙΛΗΝ ΒΡΕΤΤΟΝ. Πολὺ καλὴ ἡ ἀνακοινώσις σου. Ἀλλά θὰ ἔβη ἱεραρχικῶς ἐπὶ τὸ περιοδικὸν διὰ τοῦ τομέως ὑποδιοικήσεως κλπ. ΝΙΚΟΝ ΒΗΛΟΝ. Πολὺ καλὰ. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ. Ἐχεις δίκιο. Ἡ «Νεολογία» πρέπει νὰ μιᾷ στὸν ἐνικὸν στοὺς φίλους τῆς. Ἀλλά κι' ἐμεῖς ἔχουμε ἕνα παράπονον: Ὅτι δὲν συμμορφώσαθε ὅλοι οἱ φίλοι μετὰ τὴν σύστασιν νὰ γράψετε στὴ μιὰ θύμ. τοῦ χαρτιοῦ. — ΣΤΑΜΟΝ Π. ΜΑΚΡΗ-ΣΤΑ.Ι. ΚΟΝ. Καὶ τὸ δικό σου δὲν διαβάσθηκε. Γιατί σ' ὅλες τίς θύμεις τοῦ χαρτιοῦ; Φαίνεται ἀνθρώπος πού ξέρει νὰ γράφῃ. Δὲν δώσατε ποτὲ χεῖρόγραφα σὲ τυπογραφεῖο; — Σ. ΠΑΝΑΓΙΟΥΛΙΑΝ. Πολὺ καλὸ. Παρεμπόφη στήν ἐπιτροπὴ. — ΜΗΝΑΝ ΑΒΔΕΑΝ. Πολὺ καλὴ ἡ βιογραφία σου τοῦ Παπαδιαμάντη. Ἀλλά ξηρά! Εἶναι μιὰ βιογραφία καλὴ στὸ εἶδος τῆς, τὸ περιοδικὸ ὅμως δὲν προτίμησεν τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς βιογραφίας. Πάντως σὲ συγχάρωμεν ἐλκρικῶς, γιατί ἡ βιογραφία αὐτὴ, σὰς ἐπαναλαμβάνομεν, στὸ εἶδος τῆς εἶναι ἐξαιρετικὰ καλὴ. — Κ. Κ. Κ. Ἰωάννινα. Εἶναι πολὺ καλὸ. Ἀλλά δὲν μπορούμε νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν, γιατί τέτοια ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πάρα πολλὰ καὶ ὅλα καλὰ. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ βγάλουμε διόκληρον τεύχος — τόμο διόκληρον — μετὰ τὸν πανηγυρικὸν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐορτῇ. — ΧΡΗΣΤΟΝ ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΝ. Καὶ διὰ σὰς τὸ ἴδιον. Εἰσθε γνωστὸς ἀγωνιστὴς καὶ καλὸς ἐθνικιστής. Μπορεῖτε νὰ μὰς στείλετε τόσα ἄλλα πράγματα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει γιατί δὲν περνάτε μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ γράφειν; — Ν. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΝ. Περσάνην. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐδόθησαν ἐντολὰ ἐπὶ τὴν διεκπεραίωσιν. — ΗΛ. ΗΛΙΟΥ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΝ. Στράτων. Ἐλήφθην. Θὰ παραδοθῇ ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΜΗΝΑΝ ΜΕΤΣΑΚΗΝ. Ἐλήφθην. Εὐχαριστοῦμεν. — ΔΗΜ. ΚΟΤΤΙΝΗΝ. Ἐλήφθην. Εὐχαριστοῦμεν. ΧΑΡ. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΝ. Πολὺ καλὸ. Ἀλλά ἀποτελεῖ

ἀγδρευσιν. Ἀλλ' ἄλλο ὅφον χρειάζεται ἡ ἀγδρευσίς καὶ ἄλλο τὸ λογοτεχνικὸ κομμάτι. — Κ. ΚΡΙΤΣΕΛΗΝ. Παρεμπόφη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΣΩΤΟΝ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ. Ὑπεβλήθη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — Ι. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΝ. Διαβάσαμε τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν σου. Καὶ δεχθήκαμε μὲ χαρὰ τὴν συζήτησιν φιλικὰ κι' ἀγαπημένα. Ἐχεις δίκιο πέρα ὡς πέρα. Μόνο στὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνικῶν δὲν ἔχεις δίκιο! Ἐάν ἐγίνηκε μιὰ ἀρχὴ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν σημερινῶν διευθυντῶν τὸ περιοδικόν, δὲν φταίμε ἐμεῖς. Εἰμαστε ἑλληνικὸν περιοδικὸν καὶ ἐπὶ πρέπει νὰ ἐμφανίζώμεθα. Ἑλληνικὸν πέρα ὡς πέρα. Μόλις τελειώσουν τὰ δύο ξένα μυθιστορήματα, θὰ βάλουμε ἕνα νέο καθάρων ἑλληνικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «Βήμα των Νέων», θὰ δημοσιεύεται τακτικώτερον. — Π. Ι. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ. Ἐδιαβάσαμε τὰ ποιήματά σου. Δὲν εἶναι τεχνικὰ. Θὰ σὰς βάλουμε ἐδῶ δυο-τρεις στίχους καὶ κρινετὸς μόνος σου. — Ὅταν ὁ φίλος ἀνέτειλε πίσω ἀπὸ τὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ τὴν πατρίδα μας ἐσκέπασε μετὰ τὰ χρυσαφένια του φτερά, τότε ἡ φύσις ἄλλαξε, ἔλασεν ἡ ἀνοῖξις χάρι καὶ ὅλη ἡ γῆ μὰς ἀνέσσε καὶ ἔβγαλε νέο βλαστόν. — Ἀνὼ Βιάννον. Ποιήματα σου παρεμπόφησαν ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Ἐλήφθην ἄρθρον σου. Παρεμπόφη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΜΑ. ΝΑΘΓΑ. Δὲν εἶναι καὶ τὸ δικό σου ποίημα καλόν. Διαβάστε τὸ καὶ τυπωμένον: Μάννα μου. Γιατί χτυπᾷ ἡ καμπάνα μὰς ἰσόσ γλυκεῖα, σὰν νᾶναι θεὰ οὐράνια μελωδία; Γιατὶ παντοῦ ἡ γλυκεῖα, ἡ γαλήνη καὶ τιμὴν κομιτίζουσα σημάια μὰς εἶναι στημένη; Μάθε παιδί μου ὅτι σὰν σήμερον ποῦν μέρα αὐτῆς πού γέννησε τὸν Γαῖα γιὰ νὰ σώσῃ ἡμᾶς, εἶναι καὶ τῆς πατρίδος μὰς ἡμέρα Ἑλευθερίας. — Ι. Χ. ΚΟΚΚΩΤΟΝ. Ὁ Φαλαγγίτης εἶναι καλός. Θὰ δημοσιευθῇ. — ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΚΟΥΤΣΟΓΕΡΑΝ. Ἐλήφθην. Εὐχαριστοῦμεν. — ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΠΕΡΙΦΑΝΑΝ. Ἐλήφθην. Παρεμπόφη ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν. — ΑΝΕΣΤΗΝ ΘΕΟΦΙΛΙΔΗΝ. Πολὺ χαριτωμένον τὸ ποίημα πού μὰς ἐστείλατε. Πολὺ καλόν. — Ε. ΚΟΥΤΟΥΠΗ. Ἐλήφθην. Ἀλλά κατόπιν ἐορτῆς. Ἐχε κλεισθεὶ τὸ φύλλο. — ΠΑΝΑΓ. Χ. Χ. Δὲν εἶναι πολὺ καλὰ τὰ ποιήματά σου. Ἀλλά δὲν εἶναι διαβάσιμα, διότι εἶναι γραμμένα στίς δύο θύμεις τοῦ χαρτιοῦ. — ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΒΑΣΙΛΑΚΟΝ, Γυθείον. Ὅχι πολὺ καλὰ. — ΓΕΩΡΓ. ΘΑΙΜΕΝΟΝ. Δὲν διαβάσαμε τὸ ποίημα γιατί εἶναι γραμμένον καὶ στίς δύο θύμεις τοῦ χαρτιοῦ. Καὶ μαζί ἡ ἐπιστολή, χωριστὰ ἡ ἐπιστολὴ καὶ χωριστὰ τὰ ποιήματα. — ΣΤΑΥΡΟΝ Κ. ΧΟΝΤΗΛΑΝ. Πρέπει νὰ διαβάσετε προηγουμένως καὶ κατόπιν νὰ γράψετε, γιατί τὸ ποίημά σου δὲν εἶναι καθόλου καλόν. — Μ. Γ. ΠΕΡΗΦΑΝΑΝ, Πειραιᾶ. Μάλιστα, καὶ πάλιν τὸ πρῶτον σου εἶναι γνωστόν. Τὸ ἔστειλαν καὶ δύο ἄλλοι ἀναγνώσταί μας, καὶ προφανῶς ὅλοι σου εἶχαν τὴν ἴδιαν πηλὴν ἀντιγραφὴν. Κάνε κατὰ δικό σου καὶ ἂν εἶναι καλὸ θὰ δημοσιευθῇ. Ἀλλά μὴ ξεχνᾷς νὰ γράφῃς καὶ τὴν λύσι. —

ΛΑΣΚΑΡΩ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 915)

θί του, ἄρχισε νὰ θερίζῃ γύρω κεφάλια. Οἱ ἀκρίτες, προσπαθώντας νὰ τὸν πλησιάσουν, κᾶναν ἀληθινὰ θαύματα ἀνδρείας! Μάταια ὅμως. Οἱ Σαρακηνοὶ, πεισιμωμένοι, ἀντιστεκόντουσαν σὰ θερία.

Ξάφνου τὸ σπαθὶ τοῦ Μελίας τσακίστηκε. Τὸ ἀλογό του, λαβωμένο, γονάτισε. Μιὰ θριαμβικὴ ἰαχὴ τῶν Σαρακηνῶν σκέπασε τὸν θόρυβον τῆς μάχης. Πίστεψαν πὺς θάπεφτε στὰ χέρια τους, ζωντανός, ὁ πρωτοσπαθάριος Μελίας, τὸ φῶδότηρό τους.

Μὰ ἐκείνος, μετὰ τὸ κομμάτι τοῦ σπαθιοῦ, πού τοῦ εἶχε μείνει στὰ χέρια, πολεμοῦσε σὰ λιοντάρι. Ἡ Λασκαρῶ, πολεμοῦσε σὰ λιοντάρι. Ἡ Λασκαρῶ, τότε, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ τὸν ἄμεσον κίνδυνον, σπηρούνασε τὸ ἀλογό της, πού χώθηκε σὰν ἀστραπὴ στὴ μάζα τῶν Σαρακηνῶν.

Μιὰ κονταριά τῆς πῆρε τὴν ἀσημοποικιλτὴ κασίδα, καὶ τὰ πλούσια τετράξανθα μαλλιά της ἀνέμισαν στὸν

ἄερα, σὰ λάβαρο. Ἐκείνη, ὅμως, ἀκράτητη, σπηρούναζε τὸ ἀλογό της, πού μὲ αἵματωμένους ἄφρους στὸ στόμα, τρελλὸ ἀπὸ τὸν πόνο, ποδοπατοῦσε τοὺς Σαρακηνούς καὶ προχωροῦσε τσακίζοντας κόκκαλα. — Κουράγιο παππού! Ἐφτασα!

Ὁ Μελίας νόμισε πὺς ὠνευρεῖτο. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἀκρίτες. Ἐκτός ἀπὸ τὸν Πορφύρη καὶ τοὺς εἰκοσι ἀγούρους, πού ἤξεραν τὴν Λασκαρῶ, κανεὶς δὲν ὑποπτευόταν τὴν παρουσίαν της.

Τὰ τετράξανθα μαλλιά της, πού ἀνέμιζαν σὰ λάβαρο ἀνάμεσα στοὺς ἐχθρούς, ἡ κυτὴ κορμωστασίᾳ της, ἡ ἀφοβία της καὶ τὸ τρελλὸν τρέξιμόν τοῦ ἀλόγου της, τοὺς ἔκαναν νὰ πιστέψουν μιὰ στιγμὴ πὺς κάποιος ἄγγελος κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Ὁ Πορφύρης, πρῶτος, χύθηκε κατόπιν της κι' ὕστερα ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Στὸ μεταξὺ αὐτὸ ἡ Λασκαρῶ ἔφτασε κοντὰ στὸν παππού της, πῆδηξε ἀπὸ τ' ἄλλο, τοῦδωσε τὸ σπαθὶ τῆς κι' αὐτὴ, μετὰ τὸ κοντάρι της, χτυποῦσε δεξιά-ζερεβά, μετὰ ὅλη τῆς τὴν δύναμιν.

Οἱ Σαρακηνοὶ ἄρχισαν νὰ τὰ χάνουν. Ἄν οἱ ἀκρίτες πίστεψαν, γιὰ μιὰ στιγμὴ, σὲ θαῦμα, οἱ Σαρακηνοὶ, ἀφώτιστοι ἀπὸ τὴν θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὸ μυαλό τους σκοτισμένο ἀπὸ προλήψεις, σχηματίσαν τὴν πεποληθισὴ πὺς κάποιον ἔωτικό τοὺς πολεμοῦσε. Ὁ τρόμος ἄρπαξε τὴν ψυχὴ τους καὶ ἡ φρίκη πάγωσε τὰ μέλη τους. Πέταξαν τὰ ὅπλα κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν, σὰ νὰ τοὺς κυνηγοῦσε ἕνα σὺννεφο ἀπὸ δαίμονες.

Ἐτοί, γλύτωσε ὁ πρωτοσπαθάριος Μελίας, κι' ἡ μάχη κερδήθηκε. Οἱ Σαρακηνοὶ πανικόβητοι, θερίστηκαν κυριολεκτικὰ ἀπὸ τοὺς ἀκρίτες καὶ τοὺς ἀγούρους, πού τοὺς πῆραν τὸ κατόπι. Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ πολὺ ὥρον μακελειό, οἱ ἀκρίτες γύρισαν στὸ μέρος, πού ἦταν τὸ στρατόπεδον τῶν Σαρακηνῶν, βρῆκαν τὸν πρωτοσπαθάριον Μελία, καθισμένον σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα. Οἱ τρεῖς λαθωριαῖες, πού εἶχε πάρει, ἦταν δεμένες καὶ μπροστὰ του, γονατισμένη ἡ Λασκαρῶ, ἄφηνε τὰ πλούσια ξανθὰ μαλλιά της, πού χρύσιζαν οἱ τελευταῖες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πού βασιλεῦσε, στὸ χᾶδι του. Μετὰ τὴν γλυκεῖα κρουσταλλένια τῆς φωνῇ ψαλμωδοῦσε τροπάρια εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ὑψιστο.

***

Ἐδῶ θὰ μπορούσε νὰ τελειώσῃ ἡ ἱστορία τῆς Λασκαρῶς. Μὰ ὅσοι θὰ τὴν διάβαζαν, ἔτσι τελειωμένη, θὰ εἶχαν μερικὲς ἀπορίες:

— Τί ἀπόγινε ὁ Μελίας; Τί ἀπόγινε ἡ Λασκαρῶ; Τί ἀπόγινε ὁ Πορφύρης; Ὁ ἀγούρος Πορφύρης διακρίθηκε σὲ πολλὰς μάχας. Τ' ὄνομά του τὸ πῆρε τὸ ἀκριτικὸ τραγοῦδι καὶ τὸ διὰ λάλησε στὰ πέτρατα τῆς γῆς. Ἐγίνε σπαθάριος, πρωτοσπαθάριος, παντρεύτηκε τὴ Λασκαρῶ, πού ἔγινε ἡ καλλίτερη σύζυγος καὶ μητέρα. Τὸ νέο ζευγάρι ἔζησε σὸν κάστρον τοῦ Λυκανδοῦ, κοντὰ στὸν Μελία, πού τιμήθηκε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα μετὰ τὸν μεγαλύτερον τίτλον καὶ πέθανε, σὲ βαθεῖα γεράματα, Μάγιστρος τῆς Αὐτοκρατορίας.

Κωστής Βελμύρας

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ..... ΔΡΑΧ 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938) 10.800.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξόφλησις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οἰωνδήποτε ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐξωτερικοῦ συναλλαγματός. — Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ λ) σμοῦ ἐπὶ ἐνεχέρῳ δημόσιων χρεογράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταίριων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων. — Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ. — Δάνεια πάσης φύσεως πρὸς συνεταιρισμούς, κτηματίας καὶ παραγωγούς. — Καταθέσεις ὁψεως, προθεσμίας καὶ διαρκείας. — Καταθέσεις Ταμιευτηρίου. — Τηλεγραμμικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Ἐκδόσεις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξις συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγήν, ἐπιταγῶν φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιών. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ χρεογράφων ἐν τῇ χρηματιστηρίᾳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτων. — Φύλαξις χρηματογράφων παντὸς εἶδους καὶ κινωπῶν ἀδήλου περιεχομένου. — Ἐκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων. — Παραχρὴ ἐγγυήσεων ὅπερ τρίτων. — Γενικὸς ἐκτέλεσις τραπεζικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σφυρομήλιον (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυριδωνος Τρικοῦπης

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

ΣΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σὰς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας. ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακονοῖ ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 80-601, 80-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησις, χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὀγεινός καὶ εὐγευστός ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν. — Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδείκνυμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὡφέλιμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλλα κατὰ φύσιν ὀφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου. Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 80-394

